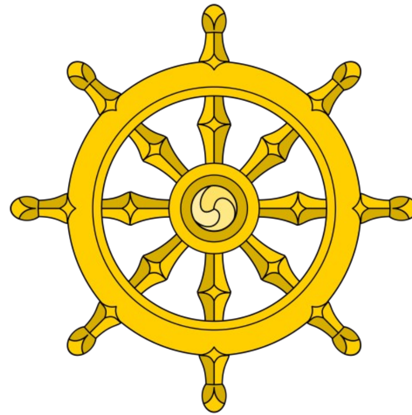

iïud iïnqÿ irKhs

wruœK

Wm;skau fn!oaOù we;s kuœÿ

O¾ufha yeisfrkafk ke;s wfma wh O¾ufhau

yeisfrk ienE fn!oaOhka njg m;alr .ekSu'

i;r wmdhgu fkdhk u.

fuys wka;¾.;
ishÆ oyï lrekq

;s%msgl
fmd;ajykafia,d
57 wkqidrfhks

Y%s ioaO¾uh jir 2600 la wdrlaIdlr wmg ,ndÿka f.!rjkSh uyd ix>r;akhg udf.a kuialdrh fõjd'````

wkka; ixidrfha mgka wo olajdu ud O¾u ud¾.hg fhduœ l<djŒ ishÆ fokdgu udf.a kuialdrh fõjd'````

fï nqÿ oyu ksjerosj wy, oek.kak ,efnkafk ál

f,dalh oeä j w,a,f.k f,dalh weiqre lrñka bkak˜ yok wh fï f,dalh weiœre lsÍu **Nhdklhs lshkjg le˜;s˜kE ta oy˜ wy.kak tkafk;a kE**

... මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්ත්ව කෙනෙක් තථාගතයන් වහන්සේ විසින් සිවුසස් පවසා වදාළ ධර්මවිනය අසන්නට ලබත් ද, ඒ සත්ත්වයෝ අල්ප වෙති. වැලිදු යම් සත්ත්ව කෙනෙක් තථාගතයන් වහන්සේ විසින් (සිවුසස්) හෙළි කොට වදාළ ධර්මවිනය අසන්නට නො ලබත් ද, තෙල සත්ත්වයෝ ම බහුතර වෙති.

... මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්ත්ව කෙනෙක් අසා පෙළ දරත් ද, ඒ සත්ත්වයෝ අල්ප වෙති. වැලිදු යම් සත්ත්ව කෙනෙක් අසා පෙළ නො දරත් ද නෙල සත්ත්වයෝ ම බහුතර වෙති

1. 16. 4. 9.

... මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්ත්ව කෙනෙක් පුහුණු පෙළ අරුත් පිරික්සත් ද, ඒ සත්ත්වයෝ අල්ප වෙති. වැලිදු යම් සත්ත්ව කෙනෙක් දූරු පෙළ අරුත් නො පිරික්සත් ද, නෙල සත්ත්වයෝ ම බහුතර වෙති.

1. 16. 4. 10

... මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්ත්ව කෙනෙක් අටුවා දූන පෙළ දූන ධර්මානුධර්ම්ස (ලොව්තුරා දහමට අනුලොම් පිළිවෙත) පිළිපදිත් ද, ඒ සත්ත්වයෝ අල්ප වෙති. වැලිදු යම් සත්ත්ව කෙනෙක් අරුත් දූන පෙළ දූන ධර්මානුධර්මස නො පිළිපදිත් ද, නෙල සත්ත්වයෝ ම බහුතර වෙති.

fi O¾uh oek.kak mqqÆjka m% {a{djka;hkaag ú;rhs

අනුරුද්ධ සූත්‍රය

wehs Mfyu lsh, ;sfhkafk

uu;a m%{djka;fhlao @

ug;a m%{djka;fhla

fjkak mœ¿jkao @

මතා මැ යි.

[ආලවකො:]

ආලවක සුත්තං.

m%{dj ,nd.kafka flfiao @

කථං සු ලභතෙ පඤ්ඤං කථං සු වින්දතෙ ධනං,

කථං සු කිත්තිං පප්පොති කථං මිත්තානි ගන්ථති,

අස්මා ලොකා පරං ලොකං කථං පෙච්ච න සොචතීති?

[භගවා:]

iqiaiqid } oy˜ ˜kdj Y%jkhlr

සද්දහානො අරහතං ධම්මං නිබ්බාණපත්තියා,

wm%˜doSj kqjK f˜fyhjñ

සුස්සූසා[3] ලභතෙ පඤ්ඤං අප්පමත්තො විචක්ඛණො.

සුස්සූසති සූත්‍රය

මහණෙනි, සකරුණෙකින් සමන්නාගත වූයේ සද්ධර්මය අසන්නේ මැ කුශලධර්මයන්හි සම්‍යක්ත්ව නැමැති නියාමයට බස්නට තිසි වෙයි. කවර සයෙකින යත්:

2

තථාගතයන් විසින් ප්‍රවේදිත වූ ධර්මවිනය දෙසනු ලබත් මැ අසනු කැමැති වෙයි, ඇසීමට කන් යොමු කෙරෙයි, දැනගැනීමට සිත් එළවයි, අර්ථය ගන්නේ ය, අනර්ථය හරණේය, ශාසනයට අනුලෝම වූ ක්ෂාන්තියෙන් සමන්නාගත වෙයි.

w¾:h weiqrelrkak ys;d.kak
wk¾:h mylrkak ys;d.kak

1

පිදශීනා කථා

wkqf,duCIdka;shg m;afkdù
iuHlaFj kshduhg neish fkdyel
iuHlaFj kshduhg niskafk ke;sj
u.M, ,nd.; fkdyel

wkqf,duCIdka;shg m;afõ kï
iuHlaFj kshduhg neish yel
iuHlaFj kshduhg niskafk kï
u.M, ,nd.; yel

40 wdldrhlska ksjka oelsh yel

කිසි අයුරෙකින් අනුලොමක්ෂාන්තිය ලබා ද, කිසි අයුරෙකින් සම්‍යක්ත්වනියාමයට බස්නේ ද යත්:

සතලිස් අයුරෙකින් අනුලොම්ක්ෂාන්තිය ලබයි, සතලිස් අයුරෙකින් සම්‍යක්ත්වනියාමයට බස්නේ යි.

කවර සතලිස් අයුරෙකින් අනුලොම්ක්ෂාන්තිය ලබා ද, කවර සතලිස් අයුරෙකින් සම්‍යක්ත්වනියාමයට බස්නේ ද යත්:

පඤ්චස්කන්ධය භය හෙයින් දක්නේ අනුලොම්ක්ෂාන්තිය ලබයි, පඤ්චස්කන්ධයාගේ නිරෝධ සංඛ්‍යාත නිර්වාණය අභය යැ' යි දක්නේ සම්‍යක්ත්වනියාමයට බස්නේ යැ.

පඤ්චස්කන්ධය රෝග හෙයින් දක්නේ අනුලොම්ක්ෂාන්තිය ලබයි, පඤ්චස්කන්ධයාගේ නිරෝධ සංඛ්‍යාත නිර්වාණය ආරෝග්‍ය යැ' යි දක්නේ සම්‍යක්ත්වනියාමයට බස්නේ යැ.

f,dafl jevlghœ;= lr lr f,dalhu weiœre lr lr bkak tl

Nhdkl nj

jOhla nj

widr nj

ÿlla nj

jHikhla nj

Wmøjhla nj

wdndOhla nj

frda.hla nj

olskafk fldfyduo@

wkqf,duYdka;shg yd iuHlaFjkshduhg m;afjkak oelshœ;a;

f,dalh weiœre lrkafk fldfyduo@ wei" lk" kdih wdoS bÿrkaf.a Woõfjka'" f,dalh weiœre lrk iïŒ¾K l%uhu iœÿiœ kE '

wms ldg;a wka;sug Wreu fjkafk i;r wmdho

@

මනුස්සචුති සූත්‍රය

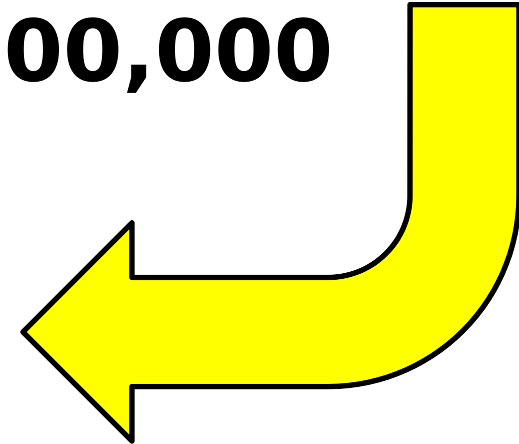
S-5-2 P-35

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නියසිළෙහි නඟන ලද පස්බිඳ මහපොළොව හා සැසඳීමෙහි දී ගිණුමට ද නො පැමිණේ. සැසඳුමටද නො පැමිණේ. කලාවෙන් කලාවට ද නො පැමිණේ". මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් කෙනෙක් මිනිසුන් කෙරෙන් චූත වූවාහු මිනිසුන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඒ සත්වයෝ මදයහ. වැළි යම් කෙනෙක් මිනිසුන් කෙරෙන් චූත වූවාහු නිරයෙහි උපදිත් නම් මේ සත්වයෝ ම ඉතා බොහෝහ. ඒ කවර හෙයින යත්: මහණෙනි, සිව් අරිසස් නුදුටු බැවිනි, කවර

tlaflfkla fokafkla wefrkak wks;a ish¿u ñksiaiœ wmdfha Wmosk nj Wmudjlska f;afrkak lsh, oS,hs ;ssfhkafk'

uyfmd<fj mia

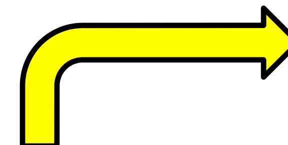
ñksiaiœ 764,00,00,000

ljœo fi nœoaO foaikdj .kka .kafk @

ñksiaiœ

kshmsg

fi oy˜ wjYHjkafka ldgo @ l=˜la i|ydo @

ish¨ f,dal i;ajhka ießirk ;eka		31
wrEmdjpr n%yau f,dal	04	ÿl ie
rEmdjpr n%[illegible] al	16	ÿl ie
ÈjH f,dal	06	
ukqiai f,dalh	01	
ú.s.a;" f.m%a;" ;s[illegible] wmdh	04	ÿ

6

4

27

83"97

3

my, ÿl jeä

by,

16 128

f,dal 31

fi O¾uh lsisu oskl my, fkdhk by,gu hk tlu l%uh oek.ekSug leu;s whghs

කම්මනිදන සූත්‍රය

මහණෙනි, ලෝභයෙන් අලෝභය නූපදනේ ය. වැලිත් මහණෙනි, ලෝභයෙන් ලෝභය ම උපදනේ ය. මහණෙනි, ද්වේෂයෙන් අද්වේෂය නූපදනේ ය. වැලිත් මහණෙනි, ද්වේෂයෙන් ද්වේෂය ම උපදනේ ය. මහණෙනි, මෝහයෙන් අමෝහය නූපදනේ ය. මහණෙනි, වැලිත් මෝහයෙන් මෝහය ම උපදනේ ය.

මහණෙනි, ලෝභයෙන් උපන් කර්මයෙන්, ද්වේෂයෙන් උපන් කර්මයෙන්, මෝහයෙන් උපන් කර්මයෙන් දෙවියෝ නො පැණෙත්. මනුෂ්‍යයෝ නො පැණෙත්. යම්බඳු අනෙකුදු සුගතීහු නො පැණෙත්.

වැලිත් මහණෙනි, ලෝභජකර්මයෙන්, ද්වේෂජකර්මයෙන්, මෝහජ කර්මයෙන් නිරය පැණෙයි. තිරිසන් යොන් පැණෙයි. ප්‍රේත විෂය පැණෙයි. අනෙක් කිසි දුගතීහුදු පැණෙති.

කම්මනිදන සූත්‍රය

මහණෙනි, අලෝභජ කර්මයෙන්, අද්වේෂජ කර්මයෙන්, අමෝහජ කර්මයෙන් නිරය නො පැණෙයි. තිරිසන්යොන් නො පැමිණෙයි. ප්‍රේත විෂය නො පැණෙයි. අනෙක් යම් කිසි දුගතිහු නො පැණෙති. වැලිත් මහණෙනි, අලෝභජ කර්මයෙන්, අද්වේෂජකර්මයෙන්, අමෝහජ කර්මයෙන් දෙවියෝ පැණෙත්. මනුෂ්‍යයෝ පැණෙත්. යම්බඳු අනෙකුදු කිසියම් සුගතිහු පැණෙත්.

පෙටකොපදෙසෙ අට්ඨම භූමි

wruœ Kœ

එහි ලොහඅකුසලමූලය කොයින් උපත්තේ ද යත් : ආලම්බනය ත්‍රිවිධ යැ : මනාපික යැ අමනාපික යැ උපෙක්ෂාස්ථානීය දැයි. එහි මනාපික ආලම්බනයෙන් ලොහ අකුශලමූලය උපදී, මෙසේ මනාපික වූ ආලම්බනයෙන් සුඛවෙදනීය ස්පර්ශය වෙයි,

ද්වෙශඅකුශලමූලය කොයින් උපන යත් : අමනාපික වූ ආලම්බනයෙන් ද්වෙසඅකුසල මූලය උපන, මෙසේ අමනාපික වූ ආලම්බනයෙන් දුක්ඛවෙදනීය ඵහස වෙයි, දුක්ඛ වෙදනීය ඵස්සය නිසා දුක්ඛවෙදනාව උපදී, දුක්ඛවෙදනාව නිසා දෙමනස්සුපවිචාරය

මොහඅකුශලමූලය කොයින් උපන යත් : උපෙක්ෂාස්ථානීය වූ ආලම්බනයෙන් මොහඅකුශලමූලය උපන, මෙසේ උපෙක්ෂාවට කාරණ වූ ආලම්බනයෙන් අදුක්ඛමසුඛ වෙදනීය වූ ඵස්සය වෙයි, අදුක්ඛමසුඛවෙදනීය ඵස්සය නිසා අදුක්ඛමසුඛවෙදනාව උපදී,

fífrkak kï''@

fyd|.;s 27

26p;=¾uydrdðl

foaj .;s.=K jefâ

27 ukqiai f,dalh

wf,dan
woafõi
wfuday

f,dan
oafõi
fuday

ukqiai .;s.=Kh msßyS ii;aj .;sh jefâ

28 úkdä; wiqr

krl.;s 4

l¾uh yd M,h

- **uu fyd|laa flrefjd;aa**
- **ug;a fjkaafk fyd|laau**

wf,dan
woafõi
wfuday

- **uu krllaa flrefjd;aa**
- **ug;a fjkaafk krllaauhs**

f,dan
oafõi
fuday

kej; f.jkak fjk l¾uj,ska kej; kej; lrk n,mEu
w;S;
wkd.;
kd
f.d
;a
;a a
;
ixidrh Nhdkl W.=,ls
ñksia nj

O¾ufha yeisfrk l ‰u

1

w¾:h weiqrelrkak ys;d.kak

wk¾:h mylrkak ys;d.kak

.අත්ථිරාගසූත්‍රය.

තතාගාරයෙහි ... මහණෙනි, ඉදින් විඤ්ඤාණාහාරයෙහි රාගය ඇත්තේ නම් ඇල්ම ඇත්තේ නම් තණ්හාව ඇත්තේ නම් එහි විඤ්ඤාණය පිහිටියේ ද වැඩුනේ ද වෙයි. යම් තැනෙක විඤ්ඤාණය පිහිටියේත් වැඩුනේත් වේ ද, එහි නාමරූපයේ බැස ගැන්ම ඇත්තේ ය. යම් තැනෙක නාමරූපයේ බැස ගැන්ම ඇත්තේ ද, එහි සංස්කාරයන්ගේ වැඩීම ඇත්තේ ය. යම් තැනෙක සංස්කාරයන්ගේ වැඩීම ඇත්තේ ද, එහි මතු නැවත ඉපදීම ඇත්තේ ය. යම් තැනෙක මතු නැවත ඉපදීම ඇත්තේ ද, එහි මතු ජාතිජරාමරණ ඇත්තේ ය. යම් තැනෙක මතු ජාතිජරාමරණ ඇත්තේ ද, මහණෙනි, එය ශෝකසහිත ය. පීඩාසහිත ය. දුක් ආයාස සහිත ය යි කියමි.

. අත්ථිරාගසූත්‍රය.

මහණෙනි, ඉදින් විඤ්ඤාණාහාරයෙහි රාගය නැත්තේ නම් ඇල්ම නැත්තේ නම් තණ්හාව නැත්තේ නම් එහි විඤ්ඤාණය නොපිහිටියේ නොවැඩුනේ වේ. යම් තැනෙක විඤ්ඤාණය නොපිහිටියේ නොවැඩුනේ වේ නම් එහි නාමරූපයාගේ බැස ගැන්ම නැත්තේ ය. යම් තැනෙක නාමරූපයාගේ බැස ගැන්ම නැත්තේ නම් එහි සංස්කාරයන්ගේ වැඩීම නැත්තේ ය. යම් තැනෙක සංස්කාරයන්ගේ වැඩීම නැත්තේ නම් එහි මතු නැවත ඉපදීම නැත්තේ ය. යම් තැනෙක මතු නැවත ඉපදීම නැත්තේ නම් එහි මතු ජාතිජරාමරණ නැත්තේ ය. යම් තැනෙක මතු ජාතිජරා-මරණ නැත්තේ නම් මහණෙනි, එය ශෝක රහිත ය. පීඩා රහිත ය. දුඞ් ආයාස රහිත ය යි කියම් යි.

kej; f.jkak fjk l¾uj,ska kej; kej; lrk n,mEu

වේතනාව කර්මය යි මම කියමි

l¾uN;j h

ta úoshg

ys;k

ta úoshg

lshk

ta úoshg lrk

wdy

dr

l¾u

ú[a[dK

n,.ekafõ

වේතනාහං භික්ඛවේ කම්මං වදාමි

ñksia N;j h

ys;k lshk lrk

ixldr

ixfÉ;kd

wruœKœ

rE

m6

• ñksia nj

ixldr ú[a[dK

kej; f.jkak fjk l¾uj,ska kej; kej; lrk n,mEu

චේතනාව කර්මය ය යි මම කියමි

l¾uNjh

ñksiaNjh

w¾: l¾u ú[a[dK n,.ekafõ

wk¾: l¾u ú[a[dK ÿ¾j,fõ

ys;k lshk lrk f,dan oafõi fuday wvœlrkjd

ys;k lshk lrk wf,dan woafõi wfuday jeälrkjd

• ñksia nj

1) w¾:h

wf,dan woafõi wfuday weiœrelrkak

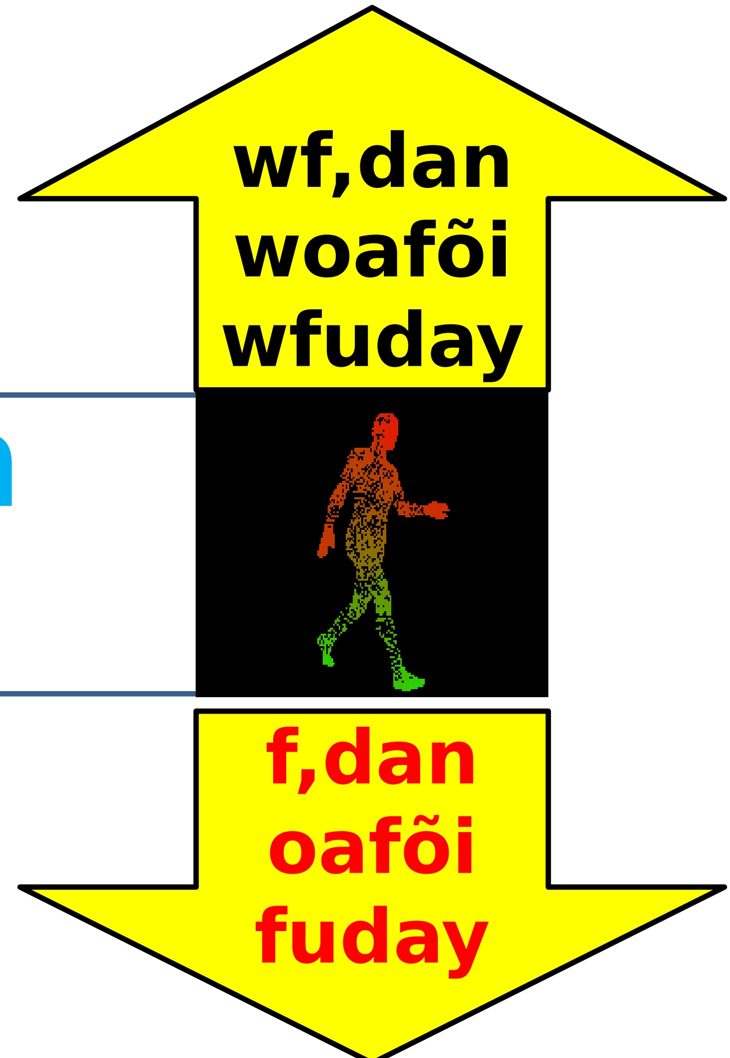
2) wk¾:h

f,dan oafõi fuday

fífrkak kï''@

fyd|.;s 27

26p;=¾uydrdðl

foaj .;s.=K jefâ

27 ukqiai f,dalh

ukqiai .;s.=Kh
msßyS
i;aj .;sh jefâ

28 ukSmd; wiqr

krl.;s 4

iín **mdm** wiai wlrkx

l=i,wiai Wmiïmod

1) w¾:h

weiœrelr jvkakk

wf,dan woafõi

wfuday

weiœrelrkak

2) wk¾:h

weiœre fkdlrkak

f,dan oafõi fuday

mylrkak

O¾ufha yeisfrk l %u

oelau fjkia lr.kak

f,dan oafõi fuday kï

oi wl=i,hu isÿúh yel

2

3030

කම්මනිදාන සූත්‍රය

f,dan oafõi fuday kï oi wl=i,hu isÿúh yel

මහණෙනි, මම ප්‍රාණඝාතය ත්‍රිවිධ කොට කියමි: ලොභහෙතුක ය, දොසහෙතුක ය, මොහහෙතුක ය යි. මහණෙනි, මම අදින්නාදානය ද ත්‍රිවිධ කොට කියමි: ලොභහෙතුක ය, දොසහෙතුක ය, මොහහෙතුකය යි. මහණෙනි, මම කාමමිථ්‍යාචාරය ද ත්‍රිවිධ කොට කියමි: ලොභහෙතුක ය දොසහෙතුක ය, මොහහෙතුක ය යි. මහණෙනි, මම මුසාවාදය ද ත්‍රිවිධ කොට කියමි: ලොභහෙතුක ය, දොස හෙතුක ය, මොහහෙතුක යයි. මහණෙනි, මම පිසුණුබස ද ත්‍රිවිධ කොට කියමි: ලොභහෙතුක ය, දොස

1) mr mk keiSu
2) kqqqÿkafoh .ekSu
3) lduh jrojd yeisÍ˜
4) uqidjdo
5) ì|ùug l:dlsßu
6) ßoùug l:dlsßu
7) iïmm%,dm ysial:d lsßu
8) oeä leue;a; ^rd.$f,daN&
9) ;ry flaka;sh ^oafõi &
10) ñ;HdoDIaÀh ^fuday&
úuxi
d

මිච්ඡාදිට්ඨිප්පහාන සූත්‍රය **f,daflg ñ;% oelau mylrk l %uh**

මහණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට තෙල සැලකෙළේ ය: වහන්ස, කෙසේ දන්නහුගේ කෙසේ දක්නහුගේ මිසදිටු ප්‍රහීණ වේ ද යි.

wksÉphs **mßyrkhg kqiq¥iqhs** S 4 P 291

මහණ, ඇස අනිස විසින් දන්නහුගේ දක්නහුගේ මිසදිටුව ප්‍රහීණ වේ. රූප අනිස විසින් දන්නහුගේ දක්නහුගේ මිසදිටුව ප්‍රහීණ වේ. චක්ෂුර්විඥානය අනිස විසින් දන්නහුගේ දක්නහුගේ මිසදිටුව ප්‍රහීණ වේ. ඇස්පහස අනිස විසින් දන්නහුගේ දක්නහුගේ මිසදිටුව ප්‍රහීණ වේ. ඇස්පහස නිසා සුව වූ හෝ දුක් වූ හෝ නොදුක් නොසුව වූ හෝ යම් මේ වේදනායෙක් උපදී නම් හෙ ද අනිස විසින් දන්නහුගේ දක්නහුගේ මිසදිටුව ප්‍රහීණ වේ.

1) mr mk keiSu
2) kqqqÿkafoh .ekSu
3) lduh jrojd yeisÍ˜
4) uqidjdo
5) ì|ùug l:dlsßu
6) ßoùug l:dlsßu
7) iïmm%,dm ysial:d lsßu
8) oeä leue;a; ^rd.$f,daN
9) ;ry flaka;sh ^oafõi &
10- ñ;HdoDIaÀh jerosoe
iïud oDIaÀh
yßoela˜

krl.;s - 4
.;s 83973

f,dan oafõi
fuday

wmdhg hk
jeros
wg u.

jeros ÈÜá
jeros ixlmam
jeros jdpd
jeros lïuKa;
jeros wdðj
jeros jdhdu
jeros i;s
jeros iudê

fyd|.;s 27

wf,dan woafõi
wfuday

iœœ.;shg
hk yß wg
u.

yß ÈÜá
yß ixlmam
yß jdpd
yß lïuKa;
yß wdðj
yß jdhdu
yß i;s
yß iudê

31 gu
wh;a .;sfk
dyok

ksjkg u.
wß wg u.

iïud ÈÜá
iïud ixlmam
iïud jdpd
iïud lïuKa;
iïud wdðj
iïud jdhdu
iïud i;s
iïud iudê

iïud {dK
iïud úuqla;s

oi wl=i,hu fkdlrk l%uh

- r;s - wkd¾h
- wdr;s - wd¾h
- úr;s
- máúr;s
- fõruKs - wßy;aa W;=uka

krl.;s 4

f,dan oafõi fuday

1

wmdhg hk jeros wg u.

jeros ÈÜá

jeros ixlmam

jeros jdpd

jeros lïuKa;

jeros wdðj

jeros jdhdu

jeros i;s

jeros iudê

fyd|.;s 27

wf,dan woafõi wfuday

iœœ.;shg

2

hk yß wg u.

yß ÈÜá

yß ixlmam

yß jdpd

yß lïuKa;

yß wdðj

yß jdhdu

yß i;s

yß iudê

3

fï f,dalfhkaa whskafjk u.

wß wg u.

iïud ÈÜá

iïud ixlmam

iïud jdpd

iïud lïuKa;

iïud wdðj

iïud jdhdu

iïud i;s

iïud iudê

iïud {dK

iïud úuqla;s

ද්‍රුතිය සාරිපුත්ත සූත්‍රය

සාරිපුත්ත, සොතය සොත ය''යි මෙය කියනු ලැබේ. සාරිපුත්ත සොතය කවරේ ද''යි, වහන්ස, මේ අරිඅටඟිමඟ ම සොත යයි. එනම්; සම්මාදිට්ඨී ... සම්මාසමාධි යි. සාරිපුත්ත, මැනවි මැනවි. සාරිපුත්ත මේ අරිඅටඟිමඟ ම සොත ය යි. එනම් සම්මාදිට්ඨී ... සම්මාසමාධි යි.

සාරිපුත්ත සෝවාන් සෝවාන් යී මෙය කියනු ලැබේ. සාරිපුත්ත සෝවාන් කවරේ ද යි. වහන්ස, යමෙක් මේ අරිඅටඟිමඟින් යුතු වූයේ වේ ද, මේ සෝවාන් යී කියනු ලැබේ. ඒ මේ ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙබඳු නම් ඇත්තේ මෙබඳු ගොත් ඇත්තේ යි. සාරිපුත්ත, මැනවි මැනවි. සාරිපුත්ත, යමෙක් මේ අරිඅටඟිමඟින් යුතු වූයේ වේ ද, මේ සෝවාන් යී කියනු ලැබේ. ඒ මේ ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙබඳු නම් ඇත්තේ මෙබඳු ගොත් ඇත්තේ යි.

②

③

fï f,dalfhkaa whskafjk u.

wß wg u.

iïud ÈÜá
iïud ixlmam
iïud jdpd
iïud lïuKa;
iïud wdðj
iïud jdhdu
iïud i;s

iïud iudê

iïud {dK
iïud úuqla;s

fï wjia:dj
oek.eKSug
is;a t<jkúg kef.k Y
%djl meK
bosßm;a
lsÍughs'''

O¾ufha yeisfrk l ‰u

lrmœ jerosj,g iudj.kak

3

4141

krl.;s 4

f,dan oafõi fuday

1

wmdhg hk jeros

wg u.

jeros ÈÜá

jeros ixlmam

jeros jdpd

jeros lïuKa;

jeros wdðj

jeros jdhdu

jeros i;s

jeros iudê

uu fuf;la l,a lrmœ jeros jevj,g" oeka fudllao lrkafk @

f,dan oafõi fuday .;shla yo, | 83"973

uu lr, ;sfhkafk _

f.kú;a ;enqjd jdf.a

wmdfh hk jevla @_

Ma jeroao yod.kak mœÆjka l%uhla okakjo @

wf,dan woafõi wfuday .;shla iEosh hœ;=uhs | 27

wf,dan woafõi wfuday n, yod .;yels l%u

wf,daN woafõi ùfï f,aisu l%uh

jeros lsÍu wmd .;shla iudj .ekSSu foaj .;shla

~~jeros lsÍu ukœIH .;shla~~ iudj oSu foaj .;shla

wf,da n woafõ i wfuda y n,h

wïuf.ka ;d;a;f.ka iudj .;af;d;a

- **jro jrola nj ;ukau oekf.k kej; fkdlsÍug wêlaGdk lr.ekSu**
- **†wdh;sixjrh‡ wdfh;a lrkafk kE**

jeähs wvœ hs

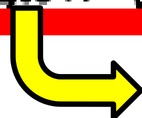
- iudj .kak isÿùu

jeros lfrd;a f,dan oafõi fuday n,h wmdhg

iudj .;af;d;a wf,dan woafõi wfuday n,h osjHh f,dalhg

ශ්‍රාමණ්‍යඵලසූත්‍රය.

මහරජ, යම් හෙයකින් යුෂ්මත් තෙමේ වරද වරද වශයෙන් දැක ධර්මය වූ පරිදි පිළියම් කෙරෙහි නම්, යුෂ්මත්හුගේ ඒ වරද අපි පිළිගනුම්හ (=ඉවසමු). මහරජ, යමෙක් වරද වරද විසින් දැක දහම් වූ පරිදි පිළියම් කරන්නේ නම්, මත්තෙහි ඒ වැන්නක් නොකරනුවට සංවරයට පැමිණෙන්නේ නම් (=ආයතිසංවරයෙහි පිහිටන්නේ නම්) ඍම්ය ආර්යවිනයයෙහි (බුදු සස්නෙහි) වෘද්ධිය (=වැඩීම) නම් වේ" යැ සි වදාළ සේක.

wNsjDoa

jro jro f,i ;ukau oelsh hœ;=hs
jrog iudj .; hœ;=hs
jrog jkaos f.ùug mska wkœfudaoka l, hœ;=hs
jro kej; fkdlsÍug wêlaGdk lr; hœ;=hs

nœÿrPdkka jykafia lsh, oS, ;shk foaj,a .Kka .kakjo @ l

@ 12. ක්ෂමා කර ගැනීම :

lrk foaj,a lshk foaj,a ys;k foaj,aaa

කායෙන වාචා චිත්තෙන - පමාදෙන මයා කතං
අච්චයං ඛමමෙ භන්තෙ - භූරිපඤ්ඤ තථාගත

uyd m%« we;s

nœÿrPdkka jykafia lsh, oS, ;shk foaj,a blaujd hdu

මගේ සිත කය වචනයෙන් බුදුරදුන් හට වරදක් සිදුවී ඇත්නම් සමාවන සේක්වා.

කායෙන වාචා චිත්තෙන - පමාදෙන මයා කතං
අච්චයං ඛමමෙ ධම්ම - සන්දිට්ඨික අකාලික

;ukagu oelsh yels

මගේ සිත කය වචනයෙන් ධර්ම රත්නයට වරදක් සිදුවී ඇත්නම් සමාවන සේක්වා.

කායෙන වාචා චිත්තෙන - පමාදෙන මයා කතං
අච්චයං ඛමමෙ සංඝ - පුඤ්ඤක්ඛෙත්තං අනුත්තර

මගේ සිත කය වචනයෙන් සංඝ රත්නයට වරදක් සිදුවී ඇත්නම් සමාවන සේක්වා.

3

fyd|.;s 27

wf,dan woafõi
wfuday

iœœ.;shg

2 hk yß wg

u.

yß ÈÜá

yß ixlmam

yß jdpd

yß lïuKa;

yß wdðj

yß jdhdu

yß i;s

yß iudê

fï wjia:dj
oek.eKSug
is;a t<jkúg kef.k Y
%djl meK
bosßm;a
lsÍughs'''

O¾ufha yeisfrk l %u

;ry ffjr fl%daO w;ayßkak

wf,dan woafõi wfuday n, jvkak

4

ආඝාතවත්ථු සූත්‍රය

මහණෙනි, මේ ආඝාත වස්තූහු නව දෙනෙකි. කවර නවදෙනෙක යත්:

jOl iaa:dkh

මට අනර්ථ කළහ යි කෝපය බඳනේ ය. මට අනර්ථ කරති යි කෝපය බඳනේ ය, මට මතුයෙහි අනර්ථ කරති යි කෝපය බඳනේ ය. මාගේ මනවඩන ප්‍රියයාහට අනර්ථ කළහ යි... අනර්ථ කරති යි...මතුයෙහි ද අනර්ථ කරති යි කෝපය බඳනේ ය මාගේ මන නො ගත් අප්‍රියයාහට අර්ථ කළහ යි... අර්ථ කරති යි... මතුයෙහි ද අර්ථ කරති යි කෝපය බඳනේ ය. මහණෙනි, මොහු නව ආඝාතවස්තූහු යි.

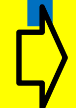
සංසජ්ජනිය පරියාය සූත්‍රය

මහණෙනි, සංසජ්ජනීය පර්‍යාය නම් වූ ඒ ධර්මපර්‍යාය කවරේද යත්:

i;r wmdhg weojefgk

;sßika i;aj .;s yok

l%ufõoh oekf.k fífrkak

W;aidy lruœ

කම්මස්සකා භික්ඛවෙ සත්තා කම්මදායාදා කම්මයෝනී කම්මබන්ධූ කම්මපටිසරණා, යං කම්මං කරොන්ති කල්‍යාණං වා පාපකං වා තස්ස දායාදා භවන්ති.

සංසප්පනිය පරියාය සූත්‍රය

l¾uh úmdl .ek wjfndaOh iys;j
isysfhka isg oafõih ÿre lr.kak

oek.; hq;= oyï mßhdh

l¾uh iajlShhs
l¾uh odhdohs
l¾uh fhdakshs
l¾uh kEhdhs

oekf.k jev lfrd;a
fyd|.;s foaj.;s
ukqiai.;s

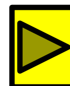
okafk ke;s ksid ug
ysf;k úoshg ysáfhd;a
weo.;s fm%a; .;s

uu lrmq tajuhs ug
úmdl fokafk'

uu lrmq
wdldrhgu ;uhs taj
ug úmdl fokafk'

fmr uu ukqiai
l¾uhla lr,d" oeka
lrkafk fudk l¾uo@

l¾uh ug Woõjghs
bkafk'

fyd|g ys;, n,kak" ys;k lshk lrk fldg fjk foaaa'''

1

wf,dan woafõi wfuday n,h mj;S

uf.a hym; = wkawhf.aa hym;

2

wf,dan woafõi wfuday n,h jeäfõ

uf.a hym; wvq < wkawhf.aa hym; jeä

3

f,dan oafõi fuday n,h mj;S

uf.a hym; jeä > wkawhf.aa hym; wvq

4

f,dan oafõi fuday n,h jeäfõ

wkawhf.aa whym;

f,dan oafõi fuday o@

wf,dan woafõi wfuday o@

- f.or w;=.Eu
- mjœf,a wfkla whf.aa úúo lghœ;= lroSS˜
- wdydrmdk ms,sfh, lsÍ˜
- /lshdjla lsÍ˜
- frda.S wh /l n,d.ekS˜
- fj<|dï lsÍ˜
- f.dú;eka lsÍ˜
- rkavœ lsÍ˜

fyd|.;s 27

wf,dan woafõi wfuday

iœeœ.;shg

2 hk yß wg u.

3

yß ËÜá

yß ixlmam

yß jdpd

yß lïuKa;

yß wdðj

yß jdhdu

yß i;s

yß iudê

1010. කතමෙ ධම්මා දස්සනෙන පහාතබ්බා?

තීණි සඤ්ඤොජනානි: සක්කායදිට්ඨි විචිකිච්ඡා සීලබ්බතපරාමාසො,

1010. කවර ධර්මයෝ දර්ශනයෙන් ප්‍රහාතව්‍ය වෙති යත්:

සත්කායදෘෂ්ටි ය විචිකිත්සා ය ශීලව්‍රතපරාමර්ශ ය යන තුන් සංයෝජ-
නයෝ යි.

1014. කවර ධර්මයෝ භාවනායෙන් ප්‍රහාතව්‍ය වෙති යත්:

අවශේෂ වූ ලෝභ ය ද්වේෂ ය මෝහ ය, (ප්‍රහාණවශයෙන්) තදෙකස්ථ
වූ කෙලෙශයෝ ද, ඒ කෙලෙසුන් හා සම්ප්‍රයුක්ත වූ වේදනාස්කන්ධ ය ...
විඥානස්කන්ධ ය, තත්සමුත්ථිත වූ කායකර්ම ය වාක්කර්ම ය මනඃකර්ම යි. මේ
ධර්මයෝ භාවනායෙන් ප්‍රහාතව්‍යයෝ යි.

තුන් දෙනෙකි. කවර තුන් දෙනෙක යත්: රාගය ද්වේෂය මෝහ යි. ඇවැත්නි, මේ ධර්මයෝ තුන් දෙනයහ. ඇවැත්නි, මේ ධර්මයන් තුන් දෙනාගේ විශේෂය කවරේ යැ, අභිප්‍රාය කවරේ යැ, නානා කවරේ යැ?”යි මෙසේ විචාරන්නාහු නම්, මහණෙනි, මෙසේ පුළුවුස්නා ලද තෙපි ඒ අන්තොටු පිරිවැජියනට මෙසේ ප්‍රකාශ කරව: ඇවැත්නි, රාගය අල්පසාවද්‍ය ය, ලැසිව පහවන සුලු ය. ද්වේෂය මහාසාවද්‍ය ය, වහා පහවන සුලු ය. මෝහය මහා-සාවද්‍ය ය, ලැසිව පහවන සුලුය යි.

ඇවැත්නි, යම් හෙයෙකින් නූපන් හෝ රාගය උපදනේ ද, උපන් හෝ රාගය භූයොභාවය පිණිස වෛපුල්‍යය පිණිස පවත්නේ වේ ද, එයට හේතු කවරේ යැ, ප්‍රත්‍යය කවරේ යැ? එයට හේතු සුභනිමිත්තය යි කිය යුතු ය.

ඇවැත්නි, යම් හෙයෙකින් නූපන් හෝ ද්වේෂය උපදනේ ද, උපන් හෝ ද්වේෂය භූයොභාවය පිණිස වෛපුල්‍යය පිණිස පවත්නේ ද, එයට හේතු කවරේ ද, එයට ප්‍රත්‍යය කවරේ ද? එයට හේතු ප්‍රතිඝනිමිත්තය යි කිය යුතු ය.

ඇවැත්නි, යම් හෙයෙකින් නූපන් හෝ මෝහය උපදනේ ද, උපන් හෝ මෝහය භූයෝභාවය පිණිස වෛපුල්‍යය පිණිස පවත්නේ ද, එයට හේතු කවරේ ද, එයට ප්‍රත්‍යය කවරේ ද? එයට හේතු නුනුවණින් මෙනෙහි කිරීමය යි කිය යුතු ය.

ඇවැත්නි, යම් හෙයෙකින් නූපන් හෝ රාගය නූපදනේ ද, උපන් හෝ රාගය පහව යන්නේ ද, එයට හෙතු කවරේ ද, එයට ප්‍රත්‍යය කවරේ ද? එයට හෙතු අශුභනිමිත්තය යි කිය යුතු වෙයි.

ඇවැත්නි, යම් හෙයෙකින් නූපන් ද්වෙෂය නූපදනේ ද, උපන් හෝ ද්වෙෂය පහව යන්නේ වේ ද, එයට හෙතු කවරේ යෑ, එයට ප්‍රත්‍යය කවරේ යෑ? එයට හෙතු මෛත්‍රාචෙතොවිමුක්තිය යි කිය යුතු වෙයි.

ඇවැත්නි, යම් හෙයෙකින් නූපන් හෝ මෝහය නූපදනේ ද, උපන් හෝ මෝහය පහව යන්නේ වේ ද, එයට හේතු කවරේ යෑ? එයට ප්‍රත්‍යය කවරේ යෑ? එයට හෙතු නුවණින් මෙනෙහි කිරීමය යි කිය යුතු වෙයි.

දක්ඛිණාවිභඞ්ග සූත්‍රය

ආනන්දය, ඒ දනයන් කෙරෙහි තිරිසන්ගියනු කෙරෙහි දන් දී සියක් අනුසස් ඇති දක්ෂිණාවෙක් කැමැති වියයුතු යැ. පෘථග්ජන දුශ්ශීලයා කෙරෙහි දන් දී දහස් අනුසස් ඇති දක්ෂිණාවෙක් කැමැති වියයුතු යැ. පෘථග්ජන සිල්වත්හු කෙරෙහි දන් දී සියදහස් අනුසස් ඇති දක්ෂිණාවෙක් කැමැති වියයුතු යැ. කාමයෙහි වීතරාග වූ බාහිරක තවුසා කෙරෙහි දන් දී කෙළලක්ෂයෙක් අනුසස් ඇති දක්ෂිණාව කැමැති වියයුතු යැ. සොවන්ඵල පසක් කරන්නට පිළිපන්නහු කෙරෙහි දන් දී අසඞ්ඛෙය අප්‍රමෙය අනුසස් ඇති දක්ෂිණා-යෙක් කැමැති වියයුතු යැ. සොවන්හු කෙරෙහි කවර කථා යැ ? සෙදගැමිඵල පසක් කරන්නට පිළිපන්නහු කෙරෙහි කවරකථා යැ ? සෙදගැමිහට කවර කථා යැ ? අනාගැමි

uu lrk fyd| jev j,g fyd| m%;sM, ,efnk m%udkh yd krl jev j,g krl m%;sM, ,efnk m%udkh ksjerosj oek.kak

lrmœ jrog nrm;, oKavk ;ry

.shdu úmdl fokyeá u;l ;shd.kak

jro jro f,l ;ukau oelsh hœ;=hs

jrog iudj .; hœ;=hs

jrog jkaos f.ùug mska wkœfudaoka l, hœ;=hs

jro kej; fkdlsÍug wêlaGdk lr.; hœ;=hs

wïu yß ;d;a; yß

Mlal ;ry .;af;d;a ux bjfrgu bjrhs

මහණෙනි, අලෝභයෙන් කරණ ලද අලෝභයෙන් උපන් අලෝභය නිදාන කොට ඇති අලෝභය සමුදය කොට ඇති යම් කර්මයෙක් වේ ද, ලෝභය පහ වූ කල්හි මෙසේ ඒ කර්මය ප්‍රහත වේ. උපුටා හළ මුල් ඇති වේ. මුදුන සිඳලු (තාලවස්තුවක් මෙන්) කරණ ලද්දේ වේ. නැවත නොවැඩීම කරණ ලද්දේ වේ. නැවත නූපදනා සැහැවි ඇති වේ.

මහණෙනි, අද්වේෂයෙන් කරණ ලද අද්වේෂයෙන් උපන් අද්වේෂය නිදාන කොට ඇති අද්වේෂය සමුදය කොට ඇති යම් කර්මයෙක් වේ ද, ද්වේෂය පහවූ කල්හි මෙසේ ඒ කර්මය ප්‍රහත වේ. උපුටා හළ මුල් ඇති වේ. (මුදුන සිඳුනා ලද) තාලවස්තුවක් මෙන් කරණ ලද්දේ වේ. මතු නොවැඩීම කරණ ලද්දේ වේ. මතු නූපදනා සැහැවි ඇති වේ.

මහණෙනි, අමෝහයෙන් කරණ ලද අමෝහයෙන් උපන් අමෝහ නිදාන කොට ඇති අමෝහ සමුදය කොට ඇති යම් කර්මයෙක් වේ ද, මෝහය පහ වූ කල්හි මෙසේ ඒ කර්මය ප්‍රහත වේ. උපුටා හළ මුල් ඇති වේ. (මුදුන සිඳුනා ලද) තාලවස්තුවක් මෙන් කරණ ලද්දේ වේ. නැවත නොවැඩීම කරණ ලද්දේ වේ. නැවත නූපදනා සැහැවි ඇති වේ.

ධම්මපදපාළි

මනොපුබ්බඞ්ගමා ධම්මා මනොසෙට්ඨා

මනසා චෙ පදුට්ඨෙන භාසති වා කරොති වා

තතො නං දුක්ඛමන්වෙති චක්කං'ව වහතො ප

මනොපුබ්බඞ්ගමා ධම්මා මනොසෙට්ඨා මනොම

මනසා චෙ පසන්නෙන භාසති වා කරොති වා

තතො නං සුඛමන්වෙති ඡායා'ව අනපායිනී.

O¾ufha yeisfrk l%u

fï ú[a[dk ˜dhdjg /jfgkafk ke;sj bkak W;aidy lrkak

5

6464

f,dalh .ek ish,a, oek.kakd l%u 2

1 ' ú[a[dkfhka úPdkd;s

ú£ï 3 u uq,d ùfuka Wmojk ,o

wl=i, iy.; oek.ekSuls

2 ' m%«a{dfjka

uq,d fkdùfuka ,o oek.ekSuls

mPdkd;s

wfma weig rEmfmak úosh"`

wefyka oel,d f,dalh .ek f;areï .kak úosh'

1 wei rEm **2** **4 plaLœ**

5 iem ú£˜ 6 ÿl ú£˜ 7 Wfmalald ú£u

wd¾h plaCIœihg fmak úosh"`

m%[a[dfjka mPdkd;s

4. “ඇවැත්නි ‘විඥානය විඥානය’යි කියනු ලැබේ. ඇවැත්නි, කිපමණකින් ‘විඥාන’යයි කියනු ලැබේ ද?”

මහාවේදල්ලසූත්‍රය

M 1 P 685

ඇවැත්නි, ‘දන්නේය, දන්නේය’ යන යම් හෙතුයෙක් වේද, එහෙයින් විඥානයයි කියනු ලැබේ. කුමක් දන්නේය යත්: ‘සුඛවේදනා ය’යි ද දන්නේ ය. ‘දුඃඛ වේදනා ය’ යිද දන්නේය. ‘අදුඃඛාසුඛවේදනා ය’යි ද දන්නේය. ඇවැත්නි, මෙසේ ‘දන්නේය, දන්නේ ය’ යන යම් හෙතුයෙක් වේද, එහෙයින් ‘විඥාන’ය යි කියනු ලැබේ.

---

4. “විඤ්ඤාණං විඤ්ඤාණන්ති ආවුසො වුච්චති. කිත්තාවතා නු ඛො ආවුසො විඤ්ඤාණන්ති වුච්චතී”ති?.

úf£ï f,i oek.ekSu úcdkd;s

විජානාති විජානාතීති ඛො ආවුසො, තස්මා විඤ්ඤාණන්ති වුච්චති. කිඤ්ච විජානාති: සුඛන්තිපි විජානාති, දුක්ඛන්තිපි විජානාති, අදුක්ඛම-

ඡ ඡක්ක සූත්‍රය

M 3 P 591

wefyka oel,d **ú£ï ;=k Wmojd .kak yeá**

චක්ෂුසත් රූපත් නිසා චක්ෂුර්විඥානය උපදී.

චක්ඛුඤ්ච පටිච්ච රූපෙ ච උප්පජ්ජති චක්ඛුවිඤ්ඤාණං

ú[a[dkfhka

úPdkd;s

WmoS

...චයා උප්පජ්ජති වේදයිතං

සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා

iem ú£ 5 ˜ **ÿl ú£** ˜ 6 **wÿlaLuiæL** 7 **^Wfmalald&**

ú£u

[illegible]

rd.

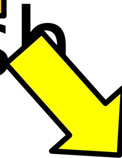

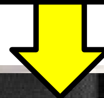
oafõi

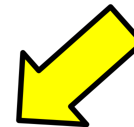

fuday

n,d.kak ;sh
k
´klug
yod.kak

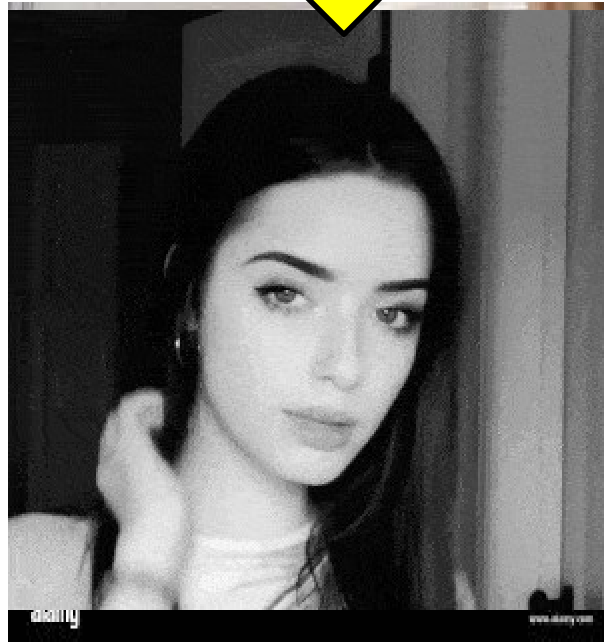

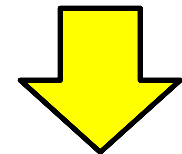
weia

wefia

iuœoh

mxpiaLkaOh

mxp
WmdodkiaLkaO
h

f.dal iuœoh

උප්පාද සූත්‍රය

21. සැවැත්නුවර —

මහණෙනි, ඇසෙහි යම් ඉපැදීමෙක් පැවැත්මෙක් නිපැද්මෙක් පහළවීමෙක් වේ නම් මේ දුකෙහි ඉපැදීම යි, රොගයන්ගේ පැවැත්ම යි, ජරාමරණයෙහි පහළවීම යි. කනෙහි යම් ... නැහැයෙහි යම් ... දිවෙහි යම් ... කයෙහි යම් ... සිතෙහි යම් ඉපැදීමෙක් පැවැත්මෙක් නිපැද්මෙක් පහළවීමෙක් වේ නම් මේ දුකෙහි ඉපැදීම යි, රොගයන්ගේ පැවැත්ම යි, ජරාමරණයෙහි පහළවීම යි.

මහණෙනි, ඇසෙහි යම් නිරොධයෙක් ව්‍යුපශමයෙක් අස්තඞ්ගම-යෙක් වේ නම් මේ දුකෙහි නිරොධය යි, රොගයන්ගේ ව්‍යුපශම ය යි, ජරාමරණයෙහි අස්තඞ්ගමය යි. කනෙහි යම් නිරොධයෙක් ව්‍යුපශම-යෙක් අස්තඞ්ගමයෙක් වේ නම් මේ දුකෙහි නිරොධය යි, රොගයන්ගේ ව්‍යුපශමය යි, ජරාමරණයෙහි අස්තඞ්ගමය යි. නැහැයෙහි යම් ...

ද්විතිය උප්පාද සූත්‍රය

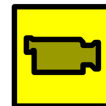
මහණෙනි, රූපයන්ගේ යම් ඉපැදීමෙක් පැවැත්මෙක් තිපැද්මෙක් පහළවීමෙක් වේ නම් මේ දුකෙහි ඉපැදීම යි, රොගයන්ගේ පැවැත්ම යි, ජරාමරණයෙහි පහළවීම යි. ශබ්දයන්ගේ යම් ... ගන්ධයන්ගේ යම් ... රසයන්ගේ යම් ... ස්ප්‍රෂ්ටව්‍යයන්ගේ යම් ... ධර්මයන්ගේ යම් ඉපැදීමෙක් පැවැත්මෙක් තිපැද්මෙක් පහළවීමෙක් වේ නම් මේ දුකෙහි ඉපදීම යි, රොගයන්ගේ පැවැත්ම යි, ජරාමරණයෙහි පහළවීම යි.

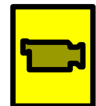
මහණෙනි, රූපයන්ගේ යම් නිරොධයෙක් ව්‍යපශමයෙක් අස්තඞ්ග-මයෙක් වේ නම් මේ දුකෙහි නිරොධය යි, රොගයන්ගේ ව්‍යපශමය යි, ජරාමරණයේ අස්තඞ්ගමය යි. ශබ්දයන්ගේ යම් ... ගන්ධයන්ගේ යම් ... රසයන්ගේ යම් ... ස්ප්‍රෂ්ටව්‍යයන්ගේ යම් .. ධර්මයන්ගේ යම් නිරොධයෙක් ව්‍යපශමයෙක් අස්තඞ්ගමයෙක් වේ නම් මේ දුකෙහි නිරොධය යි, රොගයන්ගේ ව්‍යපශමය යි, ජරාමරණයෙහි අස්තඞ්ගමය යි.

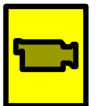
ඵේණ පිණ්ඩූපම සූත්‍රය

ú[a[dkfh yeá n,d.kak

මහණෙනි, යම්සේ ඉඳුරුදලියෙක් (විජ්ජාකරුවෙක්) හෝ ඉඳුරුදලියකුගේ අතැවැස්සෙක් හෝ සිවුමංසලෙහි මායාවක් (විජ්ජාවක්) දක්වන්නේ ද, ඇස් ඇති පුරුෂයෙක් එතෙ මායාව දක්නේ යැ, සිතන්නේ යැ, නුවණින් පිරික්සන්නේ යැ, දක්න සිතන නුවණින් පිරික්සන ඔහුට එය හිස් වූවක් සේ ම වැටහෙන්නේ යැ, බොල් වූවක් සේ ම වැටහෙන්නේ යැ, හර නැත්තක් සේ ම වැටහෙන්නේ යැ. කිමැ මහණෙනි, මායාවෙහි හරයෙක් වන්නේ ද ?

isÿfkdjœk fohla isÿjœkd jdf. fmkajkjd

මහණෙනි, එසෙයින් ම අතීත-අනාගත-වර්තමාන වූ ආධ්‍යාත්මික වේවයි බාහිර වේවයි ඖදාරික වේවයි සූක්ෂ්ම වේවයි හීන වේවයි ප්‍රණීත වේවයි යම් කිසි විඥානයෙක් ඇත් ද, දුර වේවයි ළඟ වේවයි යම් විඥානයෙකුත් ඇත් ද ? මහණ ඒ විඥානය දකියි. සිතයි, නුවණින් පිරික්සයි. දකින සිතන නුවණින් පිරික්සන ඔහුට එය හිස් වූවක් සේ ම වැටහෙයි, බොල් වූවක් සේ ම වැටහෙයි, හර නැත්තක් සේ ම වැටහෙයි. කිමැ මහණෙනි, විඥානයෙහි හරයෙක් වන්නේ ද ?

isÿfkdjœk fohla isÿjœkd jdf.

udj rjgk fï´k[a;d[dk ˜dhdj

˜˜˜ oel.kafka fldfyd˜o @

ෆේණ පිණ්ඩූපම සූත්‍රය

ú[a[dkfh yeá n,d.kak

Ñ;a; mrïmrdj

5. එතාදිසායං සන්තානො මායායං බාලලාපිනී,
වධකො එසො අක්ඛාතො සාරො එත්ථ න විජ්ජති.

úoHdudk fkdfõ

① ys;df.k bkafk tlla fjkafk fjk tlla

(මළුනු පිළිබඳ) මේ ප්‍රවෘත්තිය (ක්‍රියාවලිය) මෙම බඳු ය. මේ විඥානය බාලයන් ලවා මැනැවැ යි කියවන මායාවෙකි. මෙල ස්කන්ධ (ඔවුනොවුන් නසාලන අරීයෙන් වධකයෙකැ යි පවසන ලදී. මෙහි හරයෙක් නැති.

idrhlakE

② ÿLlgu fldgq fjkjd

③ widrhs

˜dhdfjka iEÿkq f.dvj,a ;=k weiqre lrk i;ajhd wmdhg hkyeá

leu;s

wlue;ske;s

foaj,a

wlue;s

foaj,a

leu;ske;s

foaj,a

iem oekS˜

ÿl oekSu

iemke;s ÿlke;s

wruœ Kœ

oekSu

wruœ Kœ

wruœ Kœ

fï ú[a[dk ˜dhdjg wiœjk wh úkdY jk yeá yßhg jOlhl=g wiœjœkd jdf.a

ඵෙණ පිණ්ඩූපම සූත්‍රය

ú[a[dkfh yeá n,d.kak

Ñ;a; mrïmrdj

5. එතාදිසායං සන්තානො මායායං බාලලාපිනී,
වධකො එසො අක්ඛාතො සාරො එත්ථ න විජ්ජති.

① **wksÉp**

(මළහු පිළිබඳ) මේ ප්‍රවේණිය (ක්‍රියාවලිය) මෙබඳු ය. මේ විඥානය බාලයන් ලවා මැතැවූ යි කියවන මායාවෙකි. මෙල ස්කන්ධ (ඔවුනොවුන් නසාලන අර්ථයෙන් වධකයෙකැ යි පවසන ලදී. මෙහි හරයෙක් නැති.

② **ÿlaL**

③ **wk;a;**

uPdkd;s jkug f,daN wl=i,uq,h Wmosk yeá

පෙටකොපදෙස

ආරම්මණෙන

එහි ලොභඅකුසලමූලය කොයින් උපන්නේ ද යත් : ආලම්බනය ත්‍රිවිධ යැ : මනාපික යැ අමනාපික යැ උපෙක්ඛාස්ථානීය යැයි. එහි මනාපික ආලම්බනයෙන් ලොභ අකුශලමූලය උපදී, මෙසේ මනාපික වූ ආලම්බනයෙන් සුඛවෙදනීය ස්පර්ශය වෙයි, සුඛවෙදනීය පහස නිසා සුඛවෙදනාව උපදී, සුඛවෙදනාව නිසා සොමනස්සූපවිචාරය උපදී. සොමනස්සූපවිචාරය නිසා රාගය උපදී. රාගය නිසා කාමවිතර්කය උපදී. කාම විතර්කය නිසා රාගජපරිදාහය උපදී. රාගජපරිදාහය නිසා උත්පාද සංඛතලක්ෂණය උපදී. උත්පාදසංඛතලක්ෂණය නිසා විපරිණාමදුක්ඛතාව උපදී.

පටිච්ච උප්පජ්ජතෙ

මොහො අකුසලමූලං කුතො සමුට්ඨිතං: උපෙක්ඛාධාතියෙන ආරම්මණෙන මොහො අකුසලමූලං සමුට්ඨිතං, ඉති උපෙක්ඛාධාතියා ආරම්මණො අදුක්ඛමසුඛවෙදනීයො ඵස්සො, අදුක්ඛමසුඛවෙදනීයං ඵස්සං පටිච්ච උප්පජ්ජතෙ අදුක්ඛමසුඛා වෙදනා, අදුක්ඛමසුඛං වෙදනං පටිච්ච උප්පජ්ජතෙ උපෙක්ඛූපවිචාරෙ, උපෙක්ඛූපවිචාරං පටිච්ච උප්පජ්ජතෙ මොහො, මොහං පටිච්ච උප්පජ්ජතෙ විහිංසාවිතක්කො, විහිංසාවිතක්කං පටිච්ච උප්පජ්ජතෙ මොහජො පරිළාහො, මොහජං පරිළාහං පටිච්ච උප්පජ්ජතෙ වයො සබ්බතලක්ඛණං, වයං සබ්බතලක්ඛණං, පටිච්ච උප්පජ්ජතෙ සඞ්ඛාරදුක්ඛතා, ඉති අයං තිණ්ණං කිලෙසානං නිද්දෙසො. අයං වුච්චතෙ අකුසලපක්ඛෙ තිපුක්ඛලො නයො.

11:05 91%

පාලි - සිංහල ශබ්දකෝෂය

පටිච්ච | සිංහල

"පටිච්ච" සෙවුම සඳහා වචන 6 ක් හමුවුනා.

පටිච්ච. නි. ආශ්‍රය කොට; නිසා; හේතුකොට.

පටිච්ච. අ. පිණිස, සඳහා.

පටිච්චසමුප්පන්න. 3. හේතුවකින් උපන් හෝ හටගත්.

පටිච්චසමුප්පන්න. ති. ප්‍රත්‍යයෙන් නිපන්.

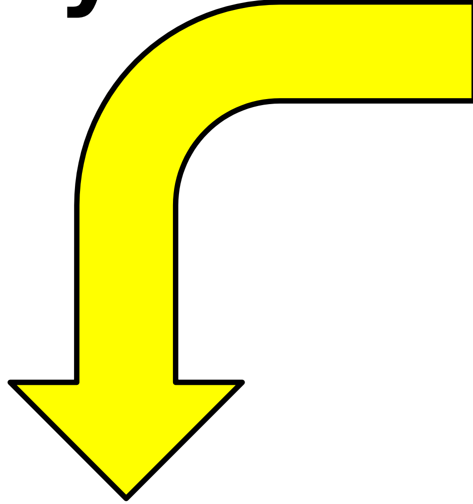
පටිච්චසමුප්පාද. පු. හේතුවකින් ඵලයක් ඇතිවන සැටි උගන්වන ධර්මය.

පටිච්ච උපපජ්ජතෙ

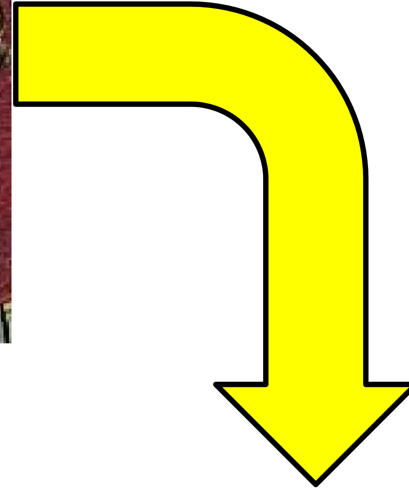
wdY%h lrk úosh wkœej Wmosk

oekqfk fldfyduo@

úcdkd;so@ **cdkd;so@**

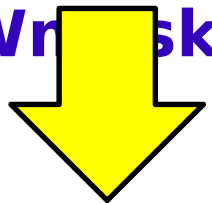

පටිච්ච උප්පජ්ජතෙ

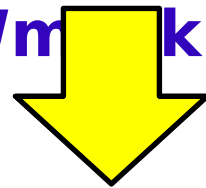
wdY%h lrk
úosh
wkœj
Wn sk

fyd|hs krl;akE

පටිච්ච උප්පජ්ජතෙ

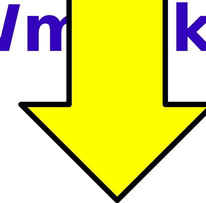
wdY%h lrk
úosh
wkœj
Wm k

krlhs

පටිච්ච උප්පජ්ජතෙ

wdY%h lrk
úosh
wkœj
Wm k

fyd|;akE

fya;=j yd M,h

fmr l¾u fya;=fõ úmdl

leu;s wruœk

පටිච්ච උප්පජ්ජතෙ

iœjiy.; iam¾Yh iœjúſu

පටිච්ච උප්පජ්ජතෙ

fidïkia Wm

පටිච්ච උප්පජ්ජතෙ

rd.h

පටිච්ච උප්පජ්ජතෙ

ldu ú;³

පටිච්ච උප්පජ්ජතෙ

rd.P mßodyh

පටිච්ච උප්පජ්ජතෙ

W;amdo ixL; ,

පටිච්ච උප්පජ්ජතෙ

úmßkdu ÿl

පටිච්ච උප්පජ්ජතෙ

f,d al wia x .u h

ú[a[dk ˜dhdjg wiœejk wh úkdY jk yeá

kej;

rd. njg m;aùu

wdoSkj

ලොභඅකුසලමූල

wiaid o

wdoSkj

wdoSkj

wdoSkj

wiaido wdoSkj ksiairkh

iqjhs lshd /jáÉp
Majd jeûjk úg
W.=,g ysrùu jeûjk
yeá
úPdkd;s whg fjkfoa
jeäfõ
leu;s
wr˜œK
œ
jeäfõ
iE¥ iœej
iam¾Yh
jeäfõ
uu iEÿ
iam¾Yhg
ne£ iœej
ú£u
leue;a;
jeäfõ
/jáõp
leu;s
foaj,a
jeäfõ
W.=,gu ysrfõ
pkaord.hj
eäfõ
83

yod.kakd f,dalh

ලෝක සූත්‍රය

ලොකස්ස සමුදයො

wyqfjk úosh

මහණෙනි, පසුබිතකඩ ලෝකයේ හටගැනීම කවරේ ද යත්: ඇසත් රූපත් නිසා චක්ඛුවිඤ්ඤාණය උපදී. ඒ තුනේ එක්වීම ස්පර්ශ ය යි. ස්පර්ශප්‍රත්‍යයෙන් වේදනාව වේ. වේදනාප්‍රත්‍යයෙන් තෘෂ්ණාව වේ. තෘෂ්ණාප්‍රත්‍යයෙන් උපාදාන වේ. උපාදාන ප්‍රත්‍යයෙන් භවය වේ. භව-ප්‍රත්‍යයෙන් ජාතිය වේ. ජාතිප්‍රත්‍යයෙන් ජරා මරණ සෝක පරිදේව දුක්ඛ දෝමනස්ස උපායාසයෝ හටගනිත්. මහණෙනි, මේ ලෝකයේ හට ගැනීම යි

máÉpiuœmaa mdoh

máÉp iuqmamdoh

bJøsh fhduœlsÍu

bJøsh
rd. oafõi
fuday f,i
Ndú;dlsÍu

†oekSï
3‡
wNs

f,dal
wei
qr

f,dan oafõi
fuday wl=i, iy.;
l¾~ nj ú
¢k nj

leu;s flkd nj
wlue;s flkd nj
uOHia; flkd nj

ixmiai

Prd
urK
fYdal
mßfoaj
¥laL
fodauKiai

pq;ss
is; kï

ú£ï 3

fyd|hs
krlhs
fyd|;akE krl;akE

ලෝක සූත්‍රය

ලොකස්ස අත්ථගමො fífrk úosh

මහණෙනි, ලෝකයේ නැතිවීම කවරේ ද යත්: ඇසත් රූපත් නිසා චක්ඛුවිඤ්ඤාණය උපදී. ඒ තුනේ එක්වීම ස්පර්ශ යයි, ස්පර්ශප්‍රත්‍යයෙන් වේදනාව වේ. වේදනා ප්‍රත්‍යයෙන් තෘෂ්ණාව වේ. ඒ තෘෂ්ණාවේ ම නිරවශේෂවිරාගනිරෝධයෙන් උපාදානනිරෝධය වේ. උපාදානනිරෝධයෙන් භවනිරෝධය වේ. ... මෙසේ මේ මුළු දුක් රැසේ නිරෝධය වේ. මහණෙනි මේ ලෝකයේ නැතිවීම ය

ksfrda Od ksfrda Od ksfrda Od ksfrda Od

wúoHd ixLdr ú[a[dK kdurEm i,dh;k

ksfrda Od ksfrda Od ksfrda Od ksfrda Od ksfrda Od

miaai fõokd ;kaayd Wmdodk nj

cd;s

wka) bÉp foaj,a
bÉp f,i ys;d.ekSu
ksid) ysrjq
W.=f,ka .e,ùug

bÉp

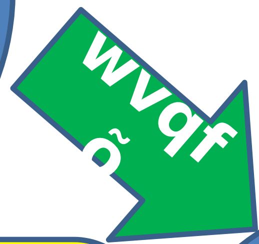

wksÉp

pkaord.h wvqfõ

සොතාපන්න සූත්‍රය

wyqfjk úoshhs

fífrk

úoshhs

1710. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය සයෙක් කවර සයෙක් ද යත්: චක්ඛුන්ද්‍රිය ... මනින්ද්‍රිය යි. මහණෙනි යම් කලෙක අරිසවූ මේ සයිඳුරන්ගෙ සමුදයත් අස්තගමයත් ආස්වාදයත් ආදීනවයත් නිස්සරණයත් තතුයේ දනී ද, මහණෙනි, මේ අරිසවු සිවුඅපාහි නොමෙහෙත සැහැවි ඇති නියත වූ මතු තුන්මහ නමැති සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් පුහුල් යි කියනු ලැබේ යි.

30

1710. ඡයිමානි භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානි. කතමානි ඡ: චක්ඛුන්ද්‍රියං -පෙ- මනින්ද්‍රියං, යතො ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකො ඉමෙසං ඡන්නං ඉන්ද්‍රියානං සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං පජානාති. අයං වුච්චති භික්ඛවෙ, අරියසාවකො සොතාපන්නො අවිනිපාතධම්මො නියතො සම්බොධිපරායණොති.

fy

wiaidofha wdoSkj

oel ksiairkh l,yels

nj;a oekf.k

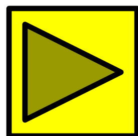
rEm miœmi

yUd f.k hEu

wvœlsÍu

O¾ufha yeisfrk l %u

frda.h yÿkdf.k wdfrda.H jkak

6

9090

 M-2 P-299

ඉක්බිති බුදුහු එ වේලෙහි මේ ප්‍රතිවාක්‍යය ප්‍රකාශ කළහ :

"ලාභයෝ ආරෝග්‍යය පරම කොට ඇත්තාහ, සුවය නිවන පරම කොට ඇත්තේ යැ, නිවනට යන මාර්ගයන් අතුරෙහුදු අෂ්ටාඞ්ගිකමාර්ගය ක්ෂෙම වේ"යයි.

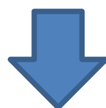
මෙසේ වදළ කල්හි මාගන්දිය පරිව්‍රාජක භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙල කරුණු සැල කෙළේ යැ : "ආශ්චර්යයි යැ භවත් ගෞතමයෙනි, අද්භූත යැ භවත් ගෞතමයෙනි, භවත් ගෞතමයන් විසින් :

"ලාභයෝ ආරෝග්‍යය පරම කොට ඇත්තාහ, සුවය නිවන පරම කොට ඇතැ"යි.

මේ වදළතාක් සුභාෂිත වෙයි.

මහත් පරිදාහ ද ඇත්තාහ. මාගන්දිය මෙසත්හු වැළිත් කාමයෙහි අවීතරාග වූවාහු කාම තෘෂ්ණා විසින් කනු ලබන්නාහු කාමපරිදාහයෙන් දවන්නාහු නට ඉඳුරන් ඇත්තාහු දුක්පහස් මැ ඇති කාමයෙහි 'සුව' යන විපරීතසංඥ ලැබූහ.

අවීතරාග වූ කාමතෘෂ්ණා විසින් කනුලබන කාමපරිදාහයෙන් දවන සත්වයෝ කාම සේවන කෙරෙති. මාගන්දිය, කාමයෙහි අවීතරාග වූ කාමතෘෂ්ණා විසින් කනුලබන කාම පරිදාහයෙන් දවන සත්වයෝ යම් යම් සෙයෙකින් කාම සේවන කෙරෙත් ද, ඒ ඒ පරිද්දෙන් ඒ සත්වයන්ගේ කාමතෘෂ්ණාවත් වැඩෙයි. (ඔහු) කාමපරිදාහයෙන් දවෙතු ද වෙති. පස්කම්ගුණ නිසා කිසි යම්තම් මිහිරෙකුත් ආස්වාද මාත්‍රයෙකුත් වෙයි.

ldu ;kaydj ^leu;a;&

b¥rka mskùug we;s leu;a;

jeäùu

lduodyh ^ke;=j neßlu&

jeäùu

ldu odyh iukh i|yd ldu fiajkh

m Yío .kAO ri myi ú|.ekSu

jeäùu

úmß; i{a{dfjka iœej ú£u

fï l%ufõoh wkœj

bÿrka mskjjd.;a

flfkla

ljodyß ìysúh yelso@

iqjhs lshd /jáÉp
Majd jeûjk úg
W.=,g ysrùu jeûjk
yeá
úPdkd;s whg fjkfoa
~~
leu;s
wr˜œK
œ
jeäfõ
jeäfõ
~~
/jáõp
leu;s
foaj,a
W.=,gu ysrfõ
pkaord.hj
eäfõ
~~
iE¥ iœj
iam¾Yh
uu iEÿ
iam¾Yhg
ne£ iœj
ú£u
jeäfõ
leue;a;
jeäfõ

ඔහුගේ සගයහළුවෝ නෑසහලේනෑයෝ ශල්‍ය වෛද්‍යයකු එළවන්නාහ, ඔහුට ඒ ශල්‍ය වෛද්‍ය තෙමේ බෙහෙත් කරන්නේ යෑ, හේ ඒ බෙහෙත් ලැබ කුෂ්ඨයෙන් මිදෙන්නේ යෑ, අරෝග වූයේ සුවපත් වූයේ ස්වෛරී වූයේ තමහට වසඟ වූයේ කැමැති තැනෙක යනසුලු වන්නේ යෑ. හේ වණසිරුරු ඇති, පැසුණුසිරුරු ඇති, කෘමීන් විසින් කනුලබන, නියෙන් වණමුව කසන, අඟුරුකබලින් කය තවන අනෙක් කුෂ්ඨි පුරුෂයකු දක්නේ යෑ. මාගන්දිය, ඒ කිමැ'යි හඟනෙහි ද? ඒ පුරුෂ තෙම තෙල කුෂ්ඨිපුරුෂහට රුස්නේ ද? අඟුරුකබලට හෝ බෙහෙත් සෙවුමට හෝ රුස්නේ ද?යි. මේ නො වෙ මැ යෑ භවත් ගෞතමයෙනි, ඒ කවර හෙයින යත්: 'භවත් ගෞතමයෙනි, රෝගය ඇති කල්හි මැ බෙහෙදින් කටයුතු වෙයි. රෝගය නැති කල්හි බෙහෙදින් කටයුතු නො වෙ

9696

• wd¾h wei Wmojd.;a miq'

ldu leu;a; wvqùu

wvqù
u

lduodyh

iukh i|yd ldu fiajkh

wvqùu

úmß; i{a{dfjka iqjhg

/jàu wvqùu

9797

wka) bÉp foaj,a
bÉp f,i ys;d.ekSu
ksid) ysrjq
W.=f,ka .e,ùug

ksÉpiœLw;
a;

kshuhs" udrhs

wksÉ
p

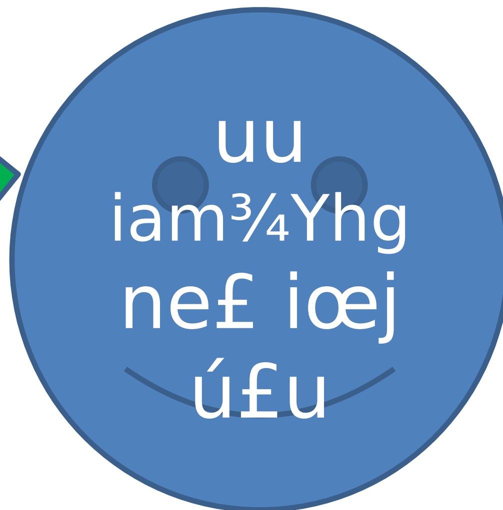

wksÉpÿlaL
wk;a;

uxbjrh

9898

O¾ufha yeisfrk l %u

wksÉp ÿlaL wk;a; fufkys lrkak

7

9999

fï f,dalfh we;a;

my;gu jeàu } wksÉphs

Nhdklhs } **ÿlaLhs**

yrhlaa ke;s } **wk;a;hs**

---

fï f,dalh .ek wms fkdokak

wdoSkjh m%Yafk

wksÉp ÿlaL wk;a; wiœN

---

fï f,dalh .ek wms okak úosh

kshuhs - iem ú¢kak mœÆjka -yß

jákjd

ksÉphs iœLhs w;a;hs iœNhs

නෙත්තිප්පකරණං

14. චතුරාර්‍ය්‍යසත්‍යය යථාභූතව නොදක්ම හේතු කොටගෙන දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි ඒ ඒ ජාතීන්හි මැ සංසරණය විය.

15. ඒ මෙතල චතුස්සත්‍යයෝ දක්නා ලදහ, භවනායිකාව නසනලද්දීය, දුඃඛයාගේ මූලය උදුන් කරන ලද, දැන් පුනර්භවයෙක් නැති ' යි.

මේ ඥෙය්‍ය දේශනා යි.

(9) එහි ඤාණ ද ඥෙය්‍ය ද කවරෙ යැ

“ රූපය අනිත්‍ය යැ වේදනා අනිත්‍ය යැ සංඥා අනිත්‍ය යැ සංස්කාරයෝ අනිත්‍යයහ විඥානය අනිත්‍ය යැ ” යන මේ ‘ ඥෙය්‍ය ’ යි.

ixialD; jpkhls

“ මෙසේ දන්නා මෙසේ දක්නා ආර්‍ය්‍යශ්‍රාවක ‘ රූපය අනිත්‍ය ’ යි දකී, ‘ වේදනා අනිත්‍ය වූ යැ ’ යි දකී; සංඥාව . . . සංස්කාරයෝ . . . ‘ විඥානය අනිත්‍ය යැ ’ යි දකී ” යන මේ ‘ ඤාණ ’ යැ.

" මේ රූපයෙන් මිදෙයි, වේදනාවෙන් මිදෙයි, සංඥාවෙන් මිදෙයි, සංස්කාරයන් කෙරෙන් මිදෙයි, විඥානයෙන් මිදෙයි, දුකින් මිදේ යයි කියමි " යන මේ 'ඤාණ ද ඥෙය්‍ය ' ද වේ.

ixialD; jpkhls

' සියලු සංස්කාරයෝ අනිත්‍යයෝ යැ " යන මේ ඥෙය්‍ය යැ.

' යම් කලෙක විදර්ශනාප්‍රඥාවෙන් දකී ද " යන මේ ඤාණ යැ.

[1]‘‘රූපං අනිච්චං [2]වේදනා අනිච්චා [3]සඤ්ඤා අනිච්චා [4]සංඛාරා අනිච්චා [5]විඤ්ඤාණං අනිච්ච’’න්ති ඉදං සොතබ්බං.

‘‘එවං ජානං එවං පස්සං අරියසාවකො රූපං අනිච්චන්ති පස්සති, වේදනා අනිච්චායි පස්සති, සඤ්ඤා-පෙ-සංඛාරා-පෙ-විඤ්ඤාණං අනිච්චන්ති පස්සතී’’ති ඉදං සුණං.

ඉදං සුණං එව සොතබ්බං එව.

‘‘සබ්බෙ සඞ්ඛාරා අනිච්චා’’ති ඉදං සොතබ්බං.

‘‘යදා පස්සෙය්‍ය පස්සතී’’ති ඉදං සුණං.

සබ්බෙ සඞ්ඛාරා අනිච්චා'ති යදා පඤ්ඤාය පස්සති
අථ නිබ්බින්දති දුක්ඛෙ එස මග්ගො විසුද්ධියා.

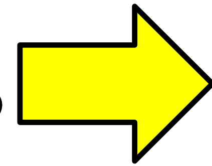
ආදිත්තපරියාය සූත්‍රය

S 4 P 333

hlvhlskaa

ඇවිලගත් හාත්පසින් දිලියෙන ගිනිදැල් සහිත රත් වූ අයශ්ශලාකායෙකින් චක්ඛුන්ද්‍රියය පිරිමදනා ලද්දේ මැනැවි. ඇස්විනැණින් දතයුතු රූහි අනුව්‍යඤ්ජන විසින් නිමිති ගැනීම නො ම මැනැවි. නිමිත්තාස්වාදයෙන් බැඳුනා වූ හෝ අනුව්‍ය-ඤ්ජනාස්වාදයෙන් බැඳුණා වූ හෝ කර්මවිඥානය සිටුනේ සිටීනේ ය. ඉදින් එසමයෙහි කලුරිය කරන්නේ නම් නිරයත් තිරිසන් යෝනියත් යන ගතිදෙකින් එක්තරා ගතියකට පැමිණෙන්නේ ය යන යමක් වේ නම් මේ කරුණ ඇත. මහණෙනි මේ දෝෂය දැක මම මෙසේ කියමි

ukoeia

wmdhg

weiqre lrktl yß Nhdklhs'@ jákafk;akE @ fyd|;akE @ ñ;=frla fkdfjhs y;=frla @

uf.a le˜e;a; iemú£u yenehs uyd ÿlla ú¢kak ;uhs fjkafk@

ks;r ks;r fuhu fufkys lrkak

ඇස අනිස ය. රූ අනිස ය. ඇස්විඤ්ඤාණ අනිස ය. ඇස්පහස අනිස ය. ඇස්පහස නිසා සුව වූ හෝ දුක් වූ හෝ නොදුක්නොසුව වූ හෝ යම් මේ විඳුමෙක් උපදී නම් හෙ ද අනිසැ යි මෙය ම මෙනෙහි කරම්.

udr 42

fï whf.ka fífrkak le˜;s wh f˜fkys l,hq;= wdldrh @

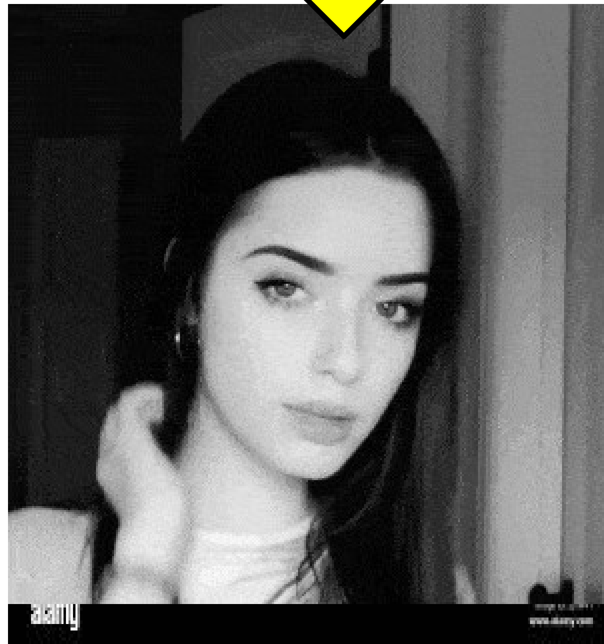
[illegible]

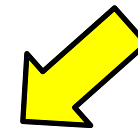

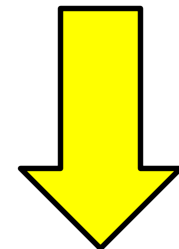

ú|.kak ;s
hk
´klug
yod.kak
weia

mxpiaLkaOh

mxp
WmdodkiaLkaO
h

ඛන්ධ සූත්‍රය

S -5.2 P- 277 & 279

දුක්ඛනිරොධගාමිනී ප්‍රතිපදාර්‍යසත්‍ය යි. මහණෙනි, දුක්ඛාර්‍යසත්‍යය කවර යත්: පස් උපාදානස්කන්ධයෝ ය යි එයට කියයුතු. කවර පසෙක යත්: එනම්: "රූපොපාදානස්කන්ධ ය, වේදනොපාදානස්කන්ධ ය, සංඥොපාදානස්කන්ධ ය, සංස්කාරොපාදානස්කන්ධ ය, විඤ්ඤාණොපාදානස්කන්ධ ය" යි. මහණෙනි; මේ දුක්ඛාර්‍යසත්‍යය යි කියනු ලැබේ.

ආයතන සූත්‍රය

මහණෙනි, දුක්ඛාර්‍යසත්‍යය කවර යත්: ආධ්‍යාත්මික ෂඩායතනයෝ යයි එයට කියයුතු. කවර ෂඩායතනයෝ යැ යත්: "චක්ඛායතන ශ්‍රොත්‍රායතන ඝ්‍රාණායතන ජිව්හායතන කායායතන මනායතන" යි. මහණෙනි, මේ දුක්ඛාර්‍යසත්‍යය යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, දුඃඛසමුදයාර්‍යසත්‍යය කවරේද යත්: අවිද්‍යාප්‍රත්‍යයයෙන් සංස්කාරයෝ වෙති. සංස්කාරප්‍රත්‍යයයෙන් විඥානය වෙයි, විඥානප්‍රත්‍යයයෙන් නාමරූප වෙයි, නාමරූප ප්‍රත්‍යයයෙන් ෂඩායතන වෙයි, ෂඩායතන ප්‍රත්‍යයෙන් ස්පර්ශ වෙයි, ස්පර්ශ ප්‍රත්‍යයයෙන් වේදනාව වෙයි, වේදනාප්‍රත්‍යය-යෙන් තෘෂ්ණාව වෙයි, තෘෂ්ණාප්‍රත්‍යයයෙන් උපාදානය වෙයි, උපාදාන ප්‍රත්‍යයයෙන් භවය වෙයි, භවප්‍රත්‍යයයෙන් ජාතිය වෙයි, ජාතිප්‍රත්‍යයයෙන් ජරා - මරණ - ශෝක - පරිදේව - දුක් - දොම්නස් - උපායාසයෝ වෙත්. මෙසේ මේ සියලු (-අමිශ්‍ර වූ) දුඃඛ රාශිහුගේ හටගැන්ම වේ, මහණෙනි, මේ දුඃඛ සමුදයාර්‍යසත්‍යය යි කියනු ලැබේ.

máÉp iuqmamdoh

bJøsh fhduœlsÍu

f,dal wei qr

Prd urK fYdal mßfoaj ¥laL fodauKiai

pq;ss is; kï

†oekSï 3‡

wNs

විඤ්ඤාණ

නාමරූප

සළායතන

ඵස්ස

සංඛාරා

අවිද්‍යා

bJøsh rd. oafõi fuday f,i Ndú;dlsÍu

ixmiai

leu;s flkd nj wlue;s flkd nj uOHia; flkd nj

f,dan oafõi fuday wl=i, iy.;

l¾u nj ú

¢k nj

ú£ï 3

fyd|hs krlhs fyd|;akE krl;akE

S 2
P41

මහණෙනි, පටිච්චසමුප්පාදය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, තථාගතයන්ගේ උත්පාදයෙහි ද තථාගතයන්ගේ අනුත්පාදයෙහි ද ජාතිප්‍රත්‍යයෙන් මරණය වේ යන ඒ ප්‍රත්‍යයස්වභාවය ධර්මස්ථිතිය (ප්‍රත්‍යයොත්පන්න කාරණය) ධර්මනියාමය (ප්‍රත්‍යයසමුත්පන්නධර්මනියමය) ඉදප්පච්චයතාව (මේ ප්‍රතීත්‍ය-සමුත්පන්නභාවය) සිටියේ ම ය. (පවත්නේ ම ය) ඒ ඉදම්ප්‍රත්‍යයතාව තථාගත තෙමේ අවබෝධ කෙරෙයි. අභිසමය කෙරෙයි. අවබෝධ කොට අභිසමය කොට දක්වයි. දේශනා කරයි. පණවයි. පිහිටුවයි. විවෘත කරයි. බෙදයි. ප්‍රකට කෙරෙයි. බලවු යි පවසයි. "මහණෙනි, ජාතිප්‍රත්‍යයෙන් ජරාමරණ වේ." මහණෙනි, මෙසේ 'ජාතිප්‍රත්‍යයෙන් ජරාමරණ වේ' [යන මෙහි යම් ප්‍රත්‍යය ස්වභාවයෙක්, යම් අමෘෂාභාවයෙක්, යම් අනන්‍ය ස්වභාවයෙක්, යම් ප්‍රත්‍යයොත්පන්නභාවයෙක් ඇද් ද, මේ ප්‍රතීත්‍යසමුත්පාදය යි කියනු ලැබේ.]

wúoHdj ÿrelr úoHdj Wmojd .kak kï

අවිජ්ජා සූත්‍රය

වහන්ස, කෙසේ දන්නා කෙසේ දක්නා මහණහුගේ අවිද්‍යා පැහේ ද? විද්‍යා උපදී ද? යි. මහණ, ඇස අනිත්‍ය විසින් දන්නා දක්නා මහණහුගේ අවිද්‍යා පැහෙයි. විද්‍යා උපදී යි. රූ අනිත්‍ය විසින් දන්නා දක්නා මහණහුගේ අවිද්‍යා පැහෙයි. විද්‍යා උපදියි. චක්ඛුවිඤ්ඤාණය අනිත්‍ය විසින් දන්නා දක්නා මහණහුගේ අවිද්‍යා පැහෙයි. විද්‍යා උපදියි. ඇස්පහස අනිත්‍ය විසින් දන්නා දක්නා මහණහුගේ අවිද්‍යා පැහෙයි. විද්‍යා උපදියි. ඇස්පහස නිසා සුව වූ හෝ දුක් වූ හෝ නොදුක් නොසුව වූ හෝ යම් මේ විඳුමෙක් උපදී නම් එ ද අනිත්‍ය විසින් දන්නා දක්නා මහණ-හුගේ අවිද්‍යා පැහෙයි විද්‍යා උපදියි ...

wdoSkjh m%Yafk wksÉp ÿlaL wk;a;

we;a; 4

- f,dafl ;sfhk wjœ, ^m%Yaakh& f˜dllaao@
- taa m%Yaakhg fya;=j f˜dllaao@
- taa m%Yaakhg úi÷˜ f˜dllaao@
- taa m%Yaakh úi|.kak wkœ.˜kh l,hœeœ;= l%˜fõoh f˜dllaao@

පටිසම්භිදාමාර්ගය-යුගනද්ධවර්ග-සත්‍යකථා

රූපය පිණිස යම් සුවයෙක් සොම්නසෙක් උපදී ද මේ රූපයාගේ ආස්වාද යැයි ප්‍රහාණ ප්‍රතිවේධය සමුදයසත්‍ය වෙයි. යම් රූපයෙක් අනිත්‍ය දුඃඛ විපරිණාම ස්වභාව වේ ද මේ රූපයාගේ ආදීනව යැයි පරිඥප්‍රතිවේධය දුඃඛසත්‍ය වෙයි. රූපයෙහි යම් ඡන්දරාගසංවරණයෙක් ඡන්දරාගයාගේ දුරු කිරීමෙක් වේ ද මේ රූපයාගේ නිස්සරණ යැයි සාක්ෂාත්ක්‍රියා ප්‍රතිවේධය නිරෝධසත්‍ය වේ. මේ තුන් තැන්හි යම් දෘෂ්ටියෙක් සංකල්පයෙක් වචනයෙක් කර්මාන්තයෙක් ආජීවයෙක් ව්‍යායාම-යෙක් ස්මෘතියෙක් සමාධියෙක් වේ ද (මේ මාර්ගභාවනා සංඛ්‍යාත) මාර්ග-සත්‍යප්‍රතිවේධය මාර්ගසත්‍ය වේ.

we;a; 4

- f,dafl ;sfhk wjœ, ^m%Yaakh&
  f˜dllaao@

wdoSkj-f,dalh wksÉphs ÿlaLhs wk;a;hs$úmßkdu Oïuhs

- taa m%Yaakhg fya;=j f˜dllaao@

wdiajdoh - iœj ú£ug rEm weiœre lsÍu pkaord.h

- taa m%Yaakhg úi÷˜ f˜dllaao@

ksiairkh-pkaord. úkh pkaord. m%ydkh

- taa m%Yaakh úi|.kak wkœ.˜kh l,hœeœ;= l%˜fõoh f˜dllaao@

wß wg u.

116116

wka) bÉp foaj,a
bÉp f,i ys;d.ekSu
ksid) ysrjq
W.=f,ka .e,ùug

ksÉpiœLw; a;

kshuhs"
udrhs

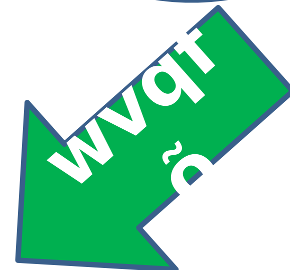
wksÉ p

wksÉpÿlaL wk;a;

uxbjrh

SudrNhdkl

117117

fï f,dalfh we;a;

my;gu jeàu } wksÉphs

Nhdklhs } **ÿlaLhs**

yrhlaa ke;s } **wk;a;hs**

---

fï f,dalh .ek wms fkdokak

wdoSkjh m%Yafk

wksÉp ÿlaL wk;a; wiœN

---

fï f,dalh .ek wms okak úosh

kshuhs - iem ú¢kak mœÆjka -yß

jákjd

ksÉphs iœLhs w;a;hs iœNhs

O¾ufha yeisfrk l
º/ u

wiaido wdoSkj ksiairkh

8

119119

fya;=j yd M,h

fmr l¾u **fya;=fõ** **úmdl**

leu;s wruœk

iœjiy.; iam¾Yh iœjúƒu

fidïkia Wm

rd.h

ldu ú;³

rd.P mßodyh

W;amdo ixL; ,

úmßkdu ÿl

f, d al wi a; x .u h

ú[a[dk ˜dhdjg wiœejk wh úkdY jk yeá

wdoS kj

wiaid o

kej;

rd. njg m;aùu

wdoS kj

wdoS kj

wdoS kj

wiaido wdoSkj ksiairkh

ලොභඅකුශලමූල	ද්වෙශඅකුශලමූලය	මොහඅකුශලමූලය
leu;s wruœk	wlue;s wruœk	WfmCld wruœk
iœjiv.; iam¾Yh	ÿlaiv.; iam¾Yh	**WfmCld iam¾Yh**
පටිච්ච උප්පජ්ජතෙ		
iœjú£u	ÿlaú£u	**WfmCld** ú£u
පටිච්ච උප්පජ්ජතෙ		
fidïkia Wmúpdrh	fodïkia Wmúpdrh	WfmCld Wmúpdrh
පටිච්ච උප්පජ්ජතෙ		
rd. nj	**oafõi nj**	**fuday nj**
පටිච්ච උප්පජ්ජතෙ		
ldu ú;¾lh	jHdmdo ú;¾lh	úysxid ú;¾lh
පටිච්ච උප්පජ්ජතෙ		
úmßkd˜ ÿlal	**ÿlal ÿlal**	**ixLdr ÿlal**

ú[a[dk udhdjg /já,d bkak yefudagu ú ¢kak fjkafk ÿla hkak fjkafk wmdhg

ks;rˆ my;a ;;ajhlg jefgkjd yß
Nhdkl ÿllau fokjd
Ÿisu idrhlaa ke;s widru jevla

wksÉp hsÿlaL hs wk;a;hs

wks;Hhs ÿlaLhs wkd;auhs

rEm weiqr ksid ldg ldg;a isoaO fjkafk Clhfj,d my;g weo jefgkak ;uhs

l¾uNjh

rEm weiqrelr w;sNhdkl l¾u nj iEoSu

.skswmd nj

hÌ nj

we;d nj

n%yau nj

kß nj

khs nj

fldáhn j

foaj nj

ñksia nj

;sßika nj

l=l=, =,a nj

fm%a; nj

krl 83"973 fmd,fj mia

fyd| 27 kshmsg mia

ñksiaNjh

ñksia

ys;d.kakj;a neß ;rï Nhdklhs

f,dalfha rEm weiœre lrkúg ug fjkafka

uu ys;k wdldrfha fohla fkdfõ

uf.a leu;a; blaG fkdfõ

udhdfjka 31 ;,fha my;gu weo jefÜ

wksÉPx ÿlafÄ

wmdfh hk úosh දුක්ඛ සූත්‍රය

A 4 P 233

21. මහණෙනි, කරුණු සයෙකින් සමන්නාගත මහණ ගෘහස්ථයෙහි ම
පීඩා සහිත, උපායාස සහිත, පරිදාහ සහිත දුකෙන් වෙසෙයි. කාබුත්
මරණින් මතුයෙහි දුගතිය කැමැති විය යුතු. කවර සයෙකින යත්:

කාමවිතර්කයෙන, ව්‍යාපාදවිතර්කයෙන, විහිංසාවිතර්කයෙන, කාමසංඥ-
යෙන, ව්‍යාපාදසංඥයෙන, විහිංසාසංඥයෙනැ යි.

ú[a[dk udhdjg /jgqk ishÆu
wh lrk wmdfh hk jev

(...
දූවිලි) සහිත දුඃඛයෙන් වෙසෙයි. කාබුත් මරණින් මත්තෙහි දුගීතිය
කැමැති විය යුතු.

ú[a[dk udhdfjka lrkafk fïlhs

ලොහඅකුශලමූල

máÉp- 1

leu;s wruœk

පටිච්ච උප්පජ්ජතෙ

rd.h

ldu ú;¾lh

udj úkdYlrk

ද්වෙශඅකුශලමූලය

máÉp- 2

wlue;s wruœk

පටිච්ච උප්පජ්ජතෙ

oafõih

jHdmdo ú;¾lh

udj úkdYlrk

මොහඅකුශලමූලය

máÉp- 3

WfmalaId

පටිච්ච උප්පජ්ජතෙ

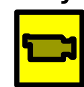
fudayh

udj úkdYlrk

wk;=r oelmq wh O¾uY%jkfhka ,o m%{dfjka l,hœ;a;

udj fírk
fklalïu

udj fírk
wjHdm

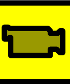

udj fírk
wúysxi

úysxid ú;¾lh

osjHh f,dfl hk úosh

මහණෙනි, කරුණු සයෙකින් සමන්නාගත මහණ ඉහාත්මයෙහි ම පීඩා රහිත, උපායාස රහිත, පරිදාහ රහිත සුඛයෙන් වෙසෙයි. කාබුත් මරණින් මත්තෙහි සුගතිය කැමැති විය යුතු. කවර සයෙකින යත්:

නෛෂ්ක්‍රම්‍යවිතර්කයෙන, අව්‍යාපාදවිතර්කයෙන, අවිහිංසාවිතර්කයෙන,

නෛෂ්ක්‍රම්‍යසංඥයෙන, අව්‍යාපාදසංඥයෙන, අවිහිංසාසංඥයෙනැ යි

ú[a[dk udhdjg fkd/jà fífrk wh lrk osjHh f,dafl hk jev

oeka Tn isákafka osjHf,daflg leu;s fj,do@

ke;aki wmdhg leu;s fj,do@

අන්ධකරණසුත්තං

ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ තයො අකුසලවිතක්කා අන්ධකරණා අචක්ඛුකරණා අඤ්ඤාණකරණා පඤ්ඤානිරොධිකා විඝාතපක්ඛිකා අනිබ්බානසංවත්තනිකා.

කාමවිතක්කො භික්ඛවෙ අන්ධකරණො අචක්ඛුකරණො අඤ්ඤාණකරණො පඤ්ඤානිරොධිකො විඝාතපක්ඛිකො අනිබ්බානසංවත්තනිකො. ව්‍යාපාද-විතක්කො භික්ඛවෙ අන්ධකරණො අචක්ඛුකරණො අඤ්ඤාණකරණො පඤ්ඤානිරොධිකො විඝාතපක්ඛිකො අනිබ්බානසංවත්තනිකො. විහිංසා-විතක්කො භික්ඛවෙ අන්ධකරණො අචක්ඛුකරණො අඤ්ඤාණකරණො පඤ්ඤා-නිරොධිකො විඝාතපක්ඛිකො අනිබ්බානසංවත්තනිකො.

මහණෙනි, අන්ධයකු කරන්නාවූ, නුවණැස නැති කරන්නාවූ, අඥානයකු කරන්නාවූ, ත්‍රිවිධ ප්‍රඥාවන්ගේ නිරෝධය කරන්නාවූ, දුඃඛපක්ෂයෙහි වූ, (කෙලෙස්) නිවනු පිණිස නොපවත්නාවූ කාමප්‍රතිසංයුක්ත විතර්ක; මහණෙනි, අන්ධයකු කරන්නාවූ, නුවණැස නැති කරන්නාවූ, අඥානයකු කරන්නාවූ, ත්‍රිවිධ ප්‍රඥාවන්ගේ නිරෝධය කරන්නාවූ, දුඃඛපක්ෂයෙහි වූ, (කෙලෙස්) නිවනු පිණිස නොපවත්නාවූ ව්‍යාපාදප්‍රතිසංයුක්ත විතර්ක; අන්ධයකු කරන්නාවූ, නුවණැස නැති කරන්නාවූ, අඥානයකු කරන්නාවූ, ත්‍රිවිධ ප්‍රඥාවන්ගේ නිරෝධය කරන්නාවූ, දුඃඛපක්ෂයෙහි වූ, (කෙලෙස්) නිවනු පිණිස නොපවත්නාවූ විහිංසාප්‍රතිසංයුක්ත විතර්කය යන මේ තිදෙනා ය.

අන්ධකරණසුත්තං

තයෝ'මෙ භික්ඛවෙ කුසලවිතක්කා අනන්ධකරණා චක්ඛුකරණා ඤාණකරණා පඤ්ඤාවුද්ධිකා අවිඝාතපක්ඛිකා නිබ්බානසංවත්තනිකා.

කතමෙ තයො?

නෙක්ඛම්මවිතක්කො භික්ඛවෙ අනන්ධකරණො චක්ඛුකරණො ඤාණකරණො පඤ්ඤාවුද්ධිකො අවිඝාතපක්ඛිකො නිබ්බානසංවත්තනිකො. අව්‍යාපාදවිතක්කො භික්ඛවෙ අනන්ධකරණො චක්ඛුකරණො ඤාණකරණො පඤ්ඤාවුද්ධිකො අවිඝාතපක්ඛිකො නිබ්බානසංවත්තනිකො. අවිහිංසාවිතක්කො භික්ඛවෙ අනන්ධකරණො චක්ඛුකරණො ඤාණකරණො පඤ්ඤාවුද්ධිකො අවිඝාතපක්ඛිකො නිබ්බානසංවත්තනිකො.

මිගණෙති, අන්ධ නොකරන්නාවූ, නුවණැස ඇති කරන්නාවූ, දැනීම කරන්නාවූ, ත්‍රිවිධප්‍රඥාවන්ගේ වැඩීම කරන්නාවූ, සුඛපක්ෂයෙහි වූ (කෙලෙස්) නිවනු පිණිස පවත්නාවූ, නෙක්ඛම්මපටිසංයුත්ත විතර්කය; අන්ධ නොකරන්නා වූ, නුවණැස ඇති කරන්නාවූ, දැනීම කරන්නාවූ, ත්‍රිවිධප්‍රඥාවන්ගේ වැඩීම කරන්නාවූ, සුඛපක්ෂයෙහි වූ, (කෙලෙස්) නිවනු පිණිස පවත්නාවූ අව්‍යාපාද විතර්කය; අන්ධ නොකරන්නාවූ, නුවණැස ඇති කරන්නාවූ, දැනීම කරන්නාවූ ත්‍රිවිධප්‍රඥාවන්ගේ වැඩීම කරන්නා වූ, සුඛපක්ෂයෙහි වූ, (කෙලෙස්) නිවනු පිණිස පවත්නාවූ අවිහිංසා විතර්කය යන මේ තිදෙනා ය.

2. "ත්‍රිවිධ කුශල විතර්කයන් මෙනෙහි කරන්නේ ය. ත්‍රිවිධ අකුශල විතර්කයන් බැහැර කරන්නේ ය. වැසි දිය පොළොවෙහි හාත්පසින් තැගුනාවූ දූවිල්ල සංසිඳුවන්නා සේ ඒ යෝගාවචර තෙමේ ඒකාන්තයෙන් මිථ්‍යා-විතර්කයන් ද ඒ හා යෙදුන විචාරයන් ද සංසිඳුවයි. හෙ තෙම විතර්කයන් සංසිඳුවන්නාවූ ආර්‍යමාර්ගී චිත්තයෙන් ඉහාත්මයෙහි ම නිවණට මැනැවින් පැමිණියේ වෙයි".

අසුභානුපස්සී සුත්තං

KU P 426

1. අසුභානුපස්සී භික්ඛවෙ කායස්මිං විහරථ. ආනාපානසති ච වො අජ්ඣත්තං පරිමුඛං සූපට්ඨිතා හොතු. සබ්බසඞ්ඛාරෙසු අනිච්චානුපස්සිනො විහරථ. අසුභානුපස්සීනං භික්ඛවෙ කායස්මිං විහරතං යො සුභාය ධාතුයා රාගානුසයො සො පහීයති. ආනාපානසතියා අජ්ඣත්තං පරිමුඛං සූපට්ඨිතාය යෙ බාහිරා විතක්කාසයා විඝාතපක්ඛිකා තෙ න හොන්ති. සබ්බසඞ්ඛාරෙසු අනිච්චානුපස්සීනං විහරතං යා අවිජ්ජා සා පහීයති. යා විජ්ජා සා උප්පජ්ජතී'ති.

1. මහණෙනි, කයෙහි අශුභාකාරය අනුව දක්නෝ ව වසවු. ආනාපාන-සතිය ද තොපගේ ගෝචරාධ්‍යාත්මයට අභිමුඛ කොට මොනොවට එළැඹ සිටියේ වේවා. සියලු සංස්කාරයන්හි අනිස්ලකුණ අනුව දක්නා සුලු වැ වසවු. මහණෙනි, කයෙහි අශුභය අනුව දක්නා සුලු වැ වසන්නහුට ශුභ අරමුණෙහි යම් කාමරාගානුශයයෙක් වේ නම් එය ප්‍රහීණ වෙයි. ගෝචරා-ධ්‍යාත්මයට අභිමුඛ ව (අධ්‍යාත්ම අරමුණට යොමු වැ) ආනාපානසතිය මොනොවට එළැඹ සිටි කල්හි දුඃඛපක්‍ෂයෙහි වූ යම් බාහිර විතර්කාශය (අප්‍රහීණ වූ ආශයානුගත වූ කාමවිතර්කාදි) කෙනෙක් වෙත් නම්, ඔහු නො වෙත්. සියලු සංස්කාරයන්හි අනිස් ලකුණ අනුව දක්නා සුලු ව වසන්නවුන්හට යම් අවිද්‍යාවෙක් වේ ද, එය පහ වෙයි. යම් විද්‍යාවෙක් (රහත්මගනුවණෙක්) වේ ද, එය උපදී.

ගිරිමානන්ද සූත්‍රය

5. කතමාචානන්ද පහානසඤ්ඤා:

ඉධානන්ද භික්ඛු උප්පන්නං කාමවිතක්කං නාධිවාසෙති පජහති විනොදෙති බ්‍යන්තීකරොති අනභාවං ගමෙති. උප්පන්නං ව්‍යාපාද විතක්කං නාධිවාසෙති පජහති විනොදෙති බ්‍යන්තීකරොති අනභාවං ගමෙති. උප්පන්නං විහිංසා විතක්කං නාධිවාසෙති පජහති විනොදෙති බ්‍යන්තීකරොති අනභාවං ගමෙති. උප්පන්නුප්පන්නෙ පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ නාධිවාසෙති පජහති විනොදෙති බ්‍යන්තීකරොති අනාභාවං ගමෙති. අයං වුච්චතානන්ද පහානසඤ්ඤා. **135135**

ආනන්දයෙනි, මෙ සස්නෙහි මහණ උපන් කාමවිතර්ක නො ඉවසයි. දුරලයි, විනොදනා කෙරෙයි, විගතාන්ත කෙරෙයි, අනභාවයට යවයි. උපන් ව්‍යාපාදවිතර්ක නො ඉවසයි, දුරලයි, විනොදනා කරයි, විගතාන්ත කරයි, අනභාවයට යවයි. උපන් විහිංසාවිතර්කය නො ඉවසයි දුරලයි, විනොදනා කරයි, විගතාන්ත කරයි, අනභාවයට යවයි, උපනුපන් ලමු අකුසල් දහම් නො ඉවසයි, දුරලයි, විනොදනා කරයි, විගතාන්ත කරයි, අනභාවයට යවයි. ආනන්දයෙනි, මේ ප්‍රහාණසංඥ යි කියනු ලැබේ.

නාධිවාසෙති

- bjikafkkE

පජහති

- bj;aalrkjd

විනොදෙති

- neyrlrkjd

බ්‍යන්තීකරොති

- fl,jrlrkjd

අනභාවං ගමෙති.

- iïmœ¾K wNdjhg muœeœKoejhs

අග්නිසූත්‍රය

5. යම් කෙනෙක් රෑ දවල් දෙක්හි සම්‍යක් සම්බුද්ධශාසනයෙහි (භාවනා වශයෙන්) යෙදුනාහු වෙත් ද, නිතර අශුභ සංඥා ඇති ඔහු රාගාග්නිය නිවත්.

6. ඒ නරෝත්තමයෝ මෛත්‍රීභාවනායෙන් ද්වේෂාග්නිය ද, යම් මේ කෙලෙස් කඳු විදින ප්‍රඥාවෙක් වේ නම් ඒ ප්‍රඥයෙන් මෝහාග්නිය ද නිවත්.

7. ප්‍රඥයෙන් යුක්ත වූ රෑ දවල් දෙක්හි නොමැලි වූ (ඔහු) රාගාදී ගිනි නිවා (අනුපාදිශේෂ නිර්වාණ ධාතුවෙන්) පිරිනිවෙත්. සියලු සසර දුක් ඉක්මෙත්.

we;a; oelmQ wh bkak yeá

ඡ ඡක්ක සූත්‍රය

මහණෙනි, ඇසත් රූපත් නිසා චක්ෂුර්විඥානය උපදී. ඒ චක්ෂුරාදි තිදෙනාගේ සඞ්ගතිය ස්පර්ශ නම්. ස්පර්ශ හෙතුයෙන් සුව වූ හෝ දුක්ව වූ හෝ අදුක්වඅසුව වූ හෝ වේදනා උපදී. හේ සුවවේදනායෙන් පහරන ලදුව අභිනන්දන නො කෙරෙයි, තෘෂ්ණා වශයෙන් ගෙන නො බෙණෙයි. ගැලගෙන නො සිටී. ඔහුගේ රාගානුශය අනුශය වශයෙන් නො සිටී. දුඃඛවේදනායෙන් පහරනලදුවැ ශොක නො කෙරෙයි, ක්ලාන්ත

we;a; oelmQ wh weiœre lrk úosh wkoœej Wmosk nj okak ksid MÉpr .kka .kafk kE Mal;a Ndjkdjlao@

ඡ ඡක්ක සුත්‍රය

we;a; oelmQ wh bkak yeá

වශයෙන් නො සිටී. දුඃඛවේදනායෙන් පහරනලදුවූ ශෝක නො කෙරෙයි, ක්ලාන්ත නො වෙයි, පරිදෙවනා නො කෙරෙයි, ළෙහි අත්පැහැර නො හඬයි, සම්මොහයට නො පැමිණෙයි, ඔහුගේ ප්‍රතිඝානුශය අනුශය නො කෙරෙයි. උපෙක්ෂාවේදනායෙන් පහරනලදුවූ ඒ වේදනාවගේ සමුදය හා අස්තඩ්ගමය හා ආස්වාදය හා ආදීනවය හා නිස්සරණය හා ඇති සැටි නුවණින් දනී. ඔහුගේ අවිද්‍යානුශය අනුශය නො කෙරෙයි.

ආතාපී සම්පජානො සතිමා විනෙය්‍ය

ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං, 140140

kej; f.jkak fjk l¾uj,ska kej; kej; lrk n,mEu

වේතනාව කර්ම ය යි මම කියමි

l¾uN j h

ta úoshg

ys;k
ta úoshg
lshk
ta úoshg lrk

wdy
dr

l¾u
ú[a[dK
n,.ekafõ

චේතනාහං භික්ඛවේ කම්මං වදාමි

ys;k lshk lrk
ixldr

wruœKœ

rE
m6

ixldr ú[a[dK

ñksia nj

ñksiaN j h

O¾ufha yeisfrk l%u

9

ලොභඅකුශලමූල	ද්වෙශඅකුශලමූලය	මොහඅකුශලමූලය
leu:s wruœk	wlue:s wruœk	WfmCld wruœk
iœjiv.: iam¾Yh	ÿlaiv.: iam¾Yh	**WfmCld iam¾Yh**
iœjú£u	ÿlaú£u	**WfmCld** ú£u
fidïkia Wmúpdrh	fodïkia Wmúpdrh	WfmCld Wmúpdrh
rd. nj	**oafõi nj**	**fuday nj**

mxpialkaOh -- rEm - fõokd - ix«d - ixldr - ú[aa[dk

31 ;,hg wh;a ishÆu nj ido.ekSu ^máÉp Wmamfc;&

ú[a[dk udhdjg /já,d bkak yefudagu ú ¢kak fjkafk ÿla hkak fjkafk wmdhg

කුණ්ඩලියසූත්‍රය

වෙසෙයි. භවත් ගෞතමයෙනි, කවර දහම්හු වඩන ලද්හු බහුල කරන ලද්හු විද්‍යාවිමුක්ති සම්පූර්ණ කෙරෙද්ද? යි. කුණ්ඩලිය, සත් බොජ්ඣංගයෝ වඩන ලද්හු බහුල කරන ලද්හු විද්‍යාවිමුක්ති සම්පූර්ණ කෙරෙති යි.

"භවත් ගෞතමයෙනි, කවර දහම්හු වඩන ලද්හු කෙරෙද්ද?"යි කුණ්ඩලිය, සිවුසිවටන්හු වඩන ලද්හු බහුල කරන ලද්හු සත් බොජ්ඣංග පිරිපුන් කෙරෙති යි.

"භවද් ගෞතමයෙනි, කවර දහම්හු වඩන ලද්හු බහුල කරන ලද්හු සිවු සිවටන් පිරිපුන් කෙරෙද්ද?"යි. කුණ්ඩලිය, ත්‍රිවිධ සුචරිතයෝ වඩන ලද්හු බහුල කරන ලද්හු සිවු සිවටන් පිරිපුන් කෙරෙති යි.

“භවද් ගෞතමයෙනි, කවර දහම්හු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු තුන් සුසිරිත් පිරිපුන් කෙරෙද්ද?”යි කුණ්ඩලිය, ඉන්ද්‍රියසංවරය වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ තුන් සුසිරිත් පිරිපුන් කෙරේ යි.

කුණ්ඩලිය, ඉන්ද්‍රියසංවරය කෙසේ වඩන ලද්දේ කෙසේ බහුල කරන ලද්දේ තුන් සුසිරිත් පිරිපුන් කෙරේ ද? යත්: කුණ්ඩලිය, මෙහි මහණ තෙමේ ඇසින් දුක ඉටු අරමුණ නො පතයි. සාමිස සතුටින් නො පෙළෙයි. රාගය නුපදවයි. ඔහුගේ නාම කයත් අරමුණෙහි සිටියේ සිතත් සිටියේ (කමටහන් වශයෙන්) මැනවින් සිටියේ (කමටහනින් මිදීමෙන්) මැනවින් මිදුණේ වෙයි. ඇසින් ම අනිටු රූ දුක ද මකු නො වෙයි. (නො හැකිලෙයි) නො සන්හුන් සිත් නැත්තේ බැගෑපත් සිත් නැත්තේ දුෂ්ට සිත් නැත්තේ වෙයි. ඔහුගේ නාමකයත් අරමුණෙහි සිටියේ සිතත් සිටියේ මැනවින් සිටියේ මැනවින් මිදුණේ වෙයි

O¾ufha yeisfrk l %u

10

183183

wkœ;a;r bkaøssh Ndjkdj

කථඤ්චානන්ද, අරියස්ස විනයෙ අනුත්තරා ඉන්ද්‍රියභාවනා හොති : ඉධානන්ද, භික්ඛුනො චක්ඛුනා රූපං දිස්වා උප්පජ්ජති මනාපං, උප්පජ්ජති අමනාපං, උප්පජ්ජති මනාපාමනාපං. සො එවං පජානාති : 'උප්පන්නං ඛො මෙ ඉදං මනාපං උප්පන්නං අමනාපං උප්පන්නං මනාපාමනාපං. තඤ්ච ඛො සඞ්ඛතං ඔළාරිකං පටිච්චසමුප්පන්නං, එතං සන්තං එතං පණීතං යදිදං උපෙක්ඛා'ති. තස්ස තං උප්පන්නං මනාපං උප්පන්නං අමනාපං උප්පන්නං මනාපාමනාපං නිරුජ්ඣති, උපෙක්ඛා සණ්ඨාති.

මෙසා එමිං පජ්ජොතී

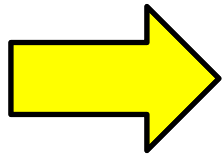
අද් අමිලේ දුකයකී.

nœÿrcdkka jykafia
úiska foaikd lrk ,o
O¾uh Y%jkhlr ,nd.;a m
%«a«dfjka
fya fufia oek.kS

osk 15 ;siafia O¾uh Y%jkh lrmœ wh

fufia oek.kS **185185**

ඖළාරික අස්සාස පස්සාස. පු. මහත්වූ ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසයන් ලොකුවට හුස්ම ඉහළට පහළට ගැනීම.

ඖළාරික ආරම්මණ. න. භයානක අරමුණු, මහත් අරමුණු.

ඖළාරික චිත්තසඞ්ඛාර. න. මහත් වූ චිත්ත සංඛාරයන්, වේදනා හා සංඥස්කන්ධ දෙදෙන.

ඖළාරික දෙස. පු. මහත්වූ ද්වේෂයක් ලොකු වරදක්.

ඖළාරික නිමිත්ත. න. මහත් නිමිති, මහත් නිමිති කිරීම.

86186

ඖළාරික රූප. න. මහත් රූපය

ඉන්ද්‍රියභාවනා සූත්‍රය

උත්තරය, පාරාශරිය බ්‍රාහ්මණ සව්වනට කිසෙයින් ඉන්ද්‍රියභාවනා දෙසා ද ' යි.

භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, මෙහිලා ඇසින් රූ නො දකී ද, කනින් ශබ්ද නො අසා ද, භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, මෙපරිද්දෙන් පාරාශරිය බ්‍රාහ්මණ සව්වනට ඉන්ද්‍රියභාවනා දෙසා ' යයි.

උත්තරය, මෙසේ කල්හි පාරාශරිය බමුණුහුගේ බස් පරිදි අන්ධ තෙම වැඩූ ඉඳුරන් ඇති වන්නේ යැ. බධිර තෙම වැඩූ ඉඳුරන් ඇති වන්නේ යැ. උත්තරය, යම් හෙයෙකින් අන්ධ තෙම ඇසින් රූ නො දකී ද බධිර තෙම කනින් ශබ්ද නො අසා ද එහෙයිනි.

31 nfjka ñoSug kï @ ඉන්ද්‍රියභාවනා සූත්‍රය MN 3 P 617

ආනන්දය, කිමෙයින් ආර්යවිනයෙහි අනුත්තර ඉන්ද්‍රියභාවනා වෙයි යත් : ආනන්දය,

hïlsis njlg m;alrk

මෙසස්නෙහි මහණහට ඇසින් රූ දක මනාප උපදී, අමනාප උපදී, මනාපාමනාප උපදී.

හේ මෙසේ දනගනී ' මට මේ මනාපය උපන, අමනාපය උපන, මනාපාමනාපය

උපන. එහෙද සඞ්ඛත

rd. nj

oafõi nj

fuday nj

ඇද්ද තෙල ශාන්ත යැ,

Isisu njlg m;afkdù isàu

අමනාපය උපන් මනාපාමනාපය නිරුද්ධ වෙයි. උපෙක්ෂාව පිහිටා සිටී. ආනන්දය,

ඉධානන්ද, භික්ඛුනො චක්ඛුනා රූපං දිස්වා උප්පජ්ජති මනාපං, උප්පජ්ජති අමනාපං, උප්පජ්ජති මනාපාමනාපං. සො එවං පජානාති : 'උප්පන්නං ඛො මෙ ඉදං මනාපං උප්පන්නං අමනාපං උප්පන්නං මනාපාමනාපං.

Nhlhdkl

තඤ්ච ඛො සඞ්ඛතං ඔළාරිකං පටිච්චසමුප්පන්නං, එතං සන්තං එතං

හේ මෙසේ දැනගනී : ' මට මේ මනාපය උපන, අමනාපය උපන, මනාපාමනාපය උපන. හෙද සඞ්ඛත යෑ, ඖදාරික යෑ, ප්‍රතීත්‍යසමුත්පන්න යි. යම් උපෙක්ෂාවක් ඇද්ද තෙල ශාන්ත යෑ, තෙල ප්‍රණීත යෑ ' යි කියා යි. ඔහුට ඒ උපන් මනාපය උපන් අමනාපය උපන් මනාපාමනාපය නිරුද්ධ වෙයි. උපෙක්ෂාව පිහිටා සිටී. ආනන්දය, යම්සේ ඇස් ඇති පුරුෂයෙක් ඇස ඇර පියාලන්නේ හෝ වේ ද ඇස පියා ඇරලන්නේ හෝ වේ ද, එසෙයින් මැ ආනන්දය, යම් කිසිවක්හට මෙසේ ශීඝ්‍ර වැ මෙසේ වෙලෙවි වැ මෙසේ නිදුකින් උපන් මනාපය උපන් අමනාපය උපන් මනාපාමනාපය නිරුද්ධ වේ ද, විදර්ශනොපෙක්ෂාව පිහිටා සිටී ද, ආනන්දය, මේ ආයඞීවිනයෙහි චක්ෂුර්විඥෙය රූප විෂයෙහි අනුත්තර වූ ඉන්ද්‍රියභාවනා යයි කියනු ලැබේ.

මනාප උපදී. හේ මෙසේ දනගනී. මට මේ මනාපය උපන, අමනාපය උපන, මනාපාමනාපය උපන. හෙ ද සඞ්ඛත ය, ඖදරික යැ, ප්‍රතීත්‍යසමුත්පන්න යි. යම් උපෙක්ෂාවක් ඇද්ද තෙල ශාන්ත යැ, තෙල ප්‍රණීත යැ 'යි කියා යි. ඔහුට ඒ උපන් මනාපය උපන් අමනාපය උපන් මනාපාමනාපය නිරුද්ධ වෙයි. උපෙක්ෂාව පිහිටා සිටී.

ආනන්දය, යම්සේ බලවත් පුරුෂයෙක් නිදුකින් මැ අසුර ගසන්නේ ද, එසෙයින් මැ ආනන්දය, යම් කිසිවක්හට මෙසේ ශීඝ්‍ර වැ මෙසේ වෙලෙවී වැ මෙසේ නිදුකින් උපන් මනාපය උපන් අමනාපය උපන් මනාපාමනාපය නිරුද්ධ වේ ද, විදර්ශනොපෙක්ෂාව පිහිටා සිටී ද, ආනන්දය, මේ ආර්‍ය්‍යවිනයෙහි ශ්‍රොත්‍රවිඥෙය ශබ්ද විෂයෙහි අනුත්තර වූ ඉන්ද්‍රියභාවනා යයි කියනු ලැබේ.

තවද ආනන්දය, මහණහට මනැසින් දහම් දැන මනාප උපදී. අමනාප උපදී. මනාපාමනාප උපදී. හේ මෙසේ දැනගනී : ' මට මේ මනාපය උපන. අමනාපය උපන. මනාපාමනාපය උපන. මෙහෙ ද සඞ්ඛත යැ, ඖදාරික යැ, ප්‍රතීත්‍යසමුත්පන්න යි. යම් විදර්ශනොපෙක්ෂායෙක් ඇද්ද මෙතෙල ශාන්ත යැ, මෙතෙල ප්‍රණීත යැ ' යි කියා යි. ඔහුට ඒ උපන් මනාපය උපන් අමනාපය උපන් මනාපාමනාපය නිරුද්ධ වෙයි. උපෙක්ෂාව පිහිටා සිටී. යම්සේ ආනන්දය, බලවත් පුරුෂයෙක් දවසක් මොනොවට තැවුණු යකබලෙක්හි දියබිඳු දෙකක් හෝ තුනක් හෝ හෙළන්නේ ද ආනන්දය, ජලබින්දුන්ගේ වැටීම ලැසි වේ ද, වැළි එය වහා මැ ක්ෂය වීමට ගෙවීමට යන්නේ ද, එසෙයින් මැ ආනන්දය යම් කිසිවක්හට මෙසේ ශීඝ්‍ර වැ මෙසේ වෙලෙවී වැ මෙසේ හිඳුකින් උපන් මනාපය උපන් අමනාපය උපන් මනාපාමනාපය නිරුද්ධ වෙයි. විදර්ශනොපෙක්ෂාව පිහිටා සිටී.

ආනන්දය, කිසෙයින් ශෛක්ෂප්‍රතිපත් ඇත්තේ වෙයි යත් ආනන්දය, මෙ සස්නෙහි මහණහට ඇසින් රූ දක මනාප උපදී. අමනාප උපදී. මනාපාමනාප උපදී. හේ ඒ උපන් මනාපයෙන් උපන් අමනාපයෙන් උපන් මනාපාමනාපයෙන් දුකට පැමිණෙයි. ලජ්ජාවට පැමිණෙයි. ජුගුප්සාවට පැමිණෙයි. කණින් ශබ්ද අසා . . . නැහැයෙන් ගඳ ආඝ්‍රාණය කොට . . . දිවින් රස විඳ . . . කයින් පහස් පැහැස . . . මනසින් දහම් දත මනාප උපදී. අමනාප උපදී. මනාපාමනාප උපදී. හේ ඒ උපන් මනාපයෙන් උපන් අමනාපයෙන් උපන් මනාපාමනාපයෙන් දුක් වෙයි. ලජ්ජාවෙයි. ජුගුප්සා කෙරෙයි.

ආනන්දය, මෙසේ ශෛක්ෂප්‍රතිපත් ඇත්තේ වේ.

කථඤ්චානන්ද, සෙඛො හොති පාටිපදො? ඉධානන්ද, භික්ඛුනො චක්ඛුනා රූපං දිස්වා උප්පජ්ජති මනාපං, උප්පජ්ජති අමනාපං, උප්පජ්ජති මනාපාමනාපං. සො තෙන උප්පන්නෙන මනාපෙන උප්පන්නෙන අමනාපෙන උප්පන්නෙන මනාපාමනාපෙන අට්ටීයති හරායති ජිගුච්ඡති. සොතෙන සද්දං සුත්වා -පෙ- ඝානෙන ගන්ධං ඝායිත්වා -පෙ- ජිව්හාය රසං

ආනන්දය, කිසෙයින් ශෛක්ෂප්‍රතිපත් ඇත්තේ වෙයි යත් : ආනන්දය, මෙ සස්නෙහි මහණහට ඇසින් රූ දැක මනාප උපදී. අමනාප උපදී. මනාපාමනාප උපදී. හේ ඒ උපන් මනාපයෙන් උපන් අමනාපයෙන් උපන් මනාපාමනාපයෙන් දුකට පැමිණෙයි. ලජ්ජාවට පැමිණෙයි. ජුගුප්සාවට පැමිණෙයි. කනින් ශබ්ද අසා . . . නැහැයෙන්

ආනන්දය, කිසෙයින් ආයර් වැඩූ ඉඳුරන් ඇත්තේ වෙයි යත්, ආනන්දය, මේ සස්නෙහි මහණහට ඇසින් රූ දක මනාප උපදී, අමනාප උපදී, මනාපාමනාප උපදී. ඉදින් හේ ප්‍රතිකූලයෙහි අප්‍රතිකූලසංඥ ඇති වැ වසන්නෙමි ' යි කැමැති වේ නම් එහි අප්‍රතිකූලසංඥ ඇති වැ වෙසෙයි. ඉදින් අප්‍රතිකූලයෙහි ප්‍රතිකූලසංඥ ඇති වැ වෙසෙන්නෙමි ' යි රිසි වේ නම් එහි ප්‍රතිකූල සංඥ ඇති වැ වෙසෙයි. ඉදින් ප්‍රතිකූලයෙහි ද අප්‍රතිකූලයෙහි ද අප්‍රතිකූලසංඥ ඇති වැ වෙසෙන්නෙමි ' යි රිසි වේ නම් එහි අප්‍රතිකූල සංඥ ඇති වැ වෙසෙයි. ඉදින් අප්‍රතිකූලයෙහි ද ප්‍රතිකූලයෙහි ද ප්‍රතිකූලසංඥ ඇති වැ වෙසෙන්නෙමි ' යි රිසි වේ නම් එහි ප්‍රතිකූලසංඥ ඇති වැ වෙසෙයි. ඉදින් ප්‍රතිකූලයත් අප්‍රතිකූලයත් යන දෙක දුරු කොට පියා උපේක්ෂා ඇති වැ ස්මෘතිමත් වැ සම්‍යග්ඥාන ඇති වැ වෙසෙන්නෙමි ' යි කැමැති වේ නම් එහි උපේක්ෂා ඇති වැ ස්මෘතිමත් වැ සම්‍යග්ඥාන ඇති වැ වෙසෙයි.

උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣංගය වඩයි. ඉදින් හෙතෙමේ ඉටුඅරමුණෙහි අනිටු හැඟීම් ඇතිව වෙසෙන්නෙම්යි කැමති වේ නම් එහිලා අනිටු හැඟීම් ඇතිව වෙසෙයි. ඉදින් අනිටු අරමුණෙහි ඉටුහැඟීම් ඇතිව වෙසෙන්නෙම් යි කැමති වේ නම් එහිලා ඉටුහැඟීම් ඇතිව වෙසෙයි. ඉදින් ඉටු අරමුණෙහිත් අනිටු අරමුණෙහිත් ඉටු හැඟීම් ඇතිව වෙසෙන්නෙම්යි කැමති වේ නම් එහිලා ඉටුහැඟුම් ඇතිව වෙසෙයි. ඉදින් ඉටු අරමුණෙහිත් අනිටු අරමුණෙහිත් අනිටු හැඟුම් ඇතිව වෙසෙන්නෙම්යි කැමති වේ නම් එහිලා අනිටුහැඟුම් ඇතිව වෙසෙයි. ඉදින් ඉටු අරමුණත් අනිටු අරමුණත් යන දෙක දුරු කොට උපෙක්ෂා ඇතිව සිහි ඇතිව මනාදැනුම් ඇතිව වෙසෙන්නෙම්යි කැමති වේ නම් එහිලා උපේක්ෂා ඇතිව සිහි ඇතිව මනාදැනුම් ඇතිව වේසේ. ශුභවිමෝක්ෂයට හෝ පැමිණ වෙසේ. මහණෙනි,

bgœ †le˜;s‡

wksgœ

wksgœ †wl˜e;s‡

bgœ

bg œ wksgœ

bgœ

bg œ wksgœ

wksgœ

bg œ wksgœ

WfmaC ld

ආනන්දය, මෙසේ මා විසින් ආර්‍ය්‍යවිනයෙහි අනුත්තර වූ ඉන්ද්‍රියභාවනා දෙසන ලද, ශෛක්‍ෂප්‍රතිපද ඇතියේ දෙසනලද, භාවිතෙන්ද්‍රිය වූ ආර්‍ය්‍ය තෙම දෙසන ලද. ආනන්දය, ශ්‍රාවකයනට හිතෛෂී වූ අනුකම්පා කරන ශාස්තෲහු විසින් අනුකම්පා පිණිස යමක් කටයුතු ද, මා විසින් තොපට එය කරන ලද. ආනන්දය, තෙල වෘක්‍ෂමූල සෙනසුන් වෙයි. තෙල ශූන්‍යාගාරයෝ වෙති. ආනන්දය, ධ්‍යාන කරව. නහමක් ප්‍රමාද වව. පසුවැ නහමක් විපිළිසර ඇති වව ' යි. මේ තොපට අපගේ අනුසසුන් වෙ යයි.

පෝතලිය සූත්‍රය

යම් පරිදි ගැහැවිය, බඩසා දුබල බැවින් පෙළුණු සුනඛයෙක් ගවයන් නසන වධස්ථාන යට පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට දක්ෂ වූ ගෝඝාතකයෙක් හෝ ගෝඝාතක අතැවැසියෙක් හෝ මොනොවට මස් ලියන ලද, මස් රහිත වූ ලෙහෙයින් වැකුණු ඇටසැකිල්ලක් දමන්නේ යැ. ගැහැවිය, ඒ කිමැයි සිතව. ඒ කුක්කුරයා මොනොවට ලියන ලද මස් රහිත වූ ලෙහෙයෙන් වැකුණු තෙල ඇටසැකිල්ල ලෙවකන්නේ බඩසා දුබල බැව් නසන්නේද සි

වහන්ස, තෙල නො වේ මැ යි. ඒ කවර හෙයින යත් : වහන්ස, යම් හෙයෙකින් තෙල ඇටසැකිල්ල මොනොවට මස් ලියන ලද ද මස් රහිත වූයේ ද ලෙහෙයෙන් වැකුණේ ද එහෙයිනි. යළි ඒ කුක්කුරයා කලමථයට මැ වෙහෙසට මැ හිමි වන්නේ යයි

එසෙයින් මැ ගැහැවිය ආය්‍ය්‍යශ්‍රාවක මෙසේ සලකයි : භාග්‍යවතුන් විසින් කාමයෝ ඇටසැකිල්ලකට බඳු උපමා ඇත්තාහ, බොහෝ දුක් ඇත්තාහ, දැඩි අයාස ඇත්තාහ, මෙහි බොහෝ ආදීනව ඇතැ'යි වදරන ලෙ මෙසේ මෙතල කාමය යථාභූත වැ සම්‍යග්ඥානයෙන් දූක යම් මේ උපේක්ෂාවක් නානාස්වභාව වූ ද නානා අරමුණු ඇසුරු කළා ද ඒ උපෙක්ෂාව දුරු කොට යම් චතුර්ථධ්‍යානෝපෙක්ෂාවක් ඒකස්වභාව වූ ද ඒක් අරමුණක් ඇසුරු කොට ඇත්තී ද, යම් ධ්‍යානෝපෙක්ෂායෙක සර්වප්‍රකාරයෙන් පඤ්චකාමගුණාමිසයෝ අපරිශේෂ වැ නිරුද්ධ වෙත් ද ඒ ධ්‍යානෝපෙක්ෂාව මැ වඩයි.

rd. nj

oafõi nj

fuday nj

- **lsisu njlg m;afkdù isàu**

njlg **kdj**

ndj kdj

fldfyduo ndjkdj jefvkafk@

200200

O¾ufha yeisfrk l
%u

11

201201

ලෝභඅකුසලමූල	ද්වේශඅකුසලමූලය	මෝහඅකුසලමූලය
leu;s wruœk	wlue;s wruœk	WfmCId wruœk
iœjiv.; iam¾Yh	ÿlaiv.; iam¾Yh	**WfmCId iam¾Yh**
iœjú£u	ÿlaú£u	**WfmCId** ú£u
fidïkia Wmúpdrh	fodïkia Wmúpdrh	WfmCId Wmúpdrh
rd. nj	**oafõi nj**	**fuday nj**
ldu ú;¾lh	jHdmdo ú;¾lh	úysxid ú;¾lh
úmßkd˜ ÿlal	**ÿlal ÿlal**	**ixLdr ÿlal**

ú[a[dk udhdjg /já,d bkak yefudagu ú ¢kak fjkafk ÿla hkak fjkafk wmdhg

we;a; oelmQ wh bkak yeá

ඡ ඡක්ක සූත්‍රය:

මහණෙනි, ඇසත් රූපත් නිසා චක්ෂුර්විඥානය උපදී. ඒ චක්ෂුරාදි තිදෙනාගේ සඞ්ගතිය ස්පර්ශ නම්. ස්පර්ශ හෙතුයෙන් සුඛ වූ හෝ දුක්ඛ වූ හෝ අදුක්ඛඅසුඛ වූ හෝ වේදනා උපදී. හේ සුඛවේදනායෙන් පහරන ලදුව අභිනන්දන නො කෙරෙයි, තෘෂ්ණා වශයෙන් ගෙන නො බෙණෙයි. ගැලගෙන නො සිටී. ඔහුගේ රාගානුශය අනුශය වශයෙන් නො සිටී. දුඃඛවේදනායෙන් පහරනලදුවැ ශොක නො කෙරෙයි, ක්ලාන්ත

we;a; oelmQ wh weiœre lrk úosh
wkœej Wmosk nj okak ksid
MÉpr .kka .kafk kE Mal;a Ndjkdjlao@

M 3 P 591

ඡ ඡක්ක සූත්‍රය

we;a; oelmQ wh bkak yeá

වශයෙන් නො සිටී. දුඃඛවෙදනායෙන් පහරනලදුවූ ශොක නො කෙරෙයි, ක්ලාන්ත නො වෙයි, පරිදෙවනා නො කෙරෙයි, ළෙහි අත්පැහැර නො හඬයි, සම්මොහයට නො පැමිණෙයි, ඔහුගේ ප්‍රතිඝානුශය අනුශය නො කෙරෙයි. උපෙක්ෂාවෙදනායෙන් පහරනලදුවූ ඒ වෙදනාවගේ සමුදය හා අස්තඞ්ගමය හා ආස්වාදය හා ආදීනවය හා නිස්සරණය හා ඇති සැටි නුවණින් දනී. ඔහුගේ අවිද්‍යානුශය අනුශය නො කෙරෙයි.

úoSï 3 úkao kï lg jyf.k bkak @

ආතාපී සම්පජානො සතිමා විනෙය්‍ය
ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සං, 205205

2023.03.05 end

O¾ufha yeisfrk l
%u

12

208208

ලොභඅකුශලමූල	ද්වෙෂඅකුශලමූලය	මොහඅකුශලමූලය
leu;s wruœk	wlue;s wruœk	WfmCId wruœk
iœjiv.; iam¾Yh	ÿlaiv.; iam¾Yh	**WfmCId iam¾Yh**
iœjú£u	ÿlaú£u	**WfmCId** ú£u
fidïkia Wmúpdrh	fodïkia Wmúpdrh	WfmCId Wmúpdrh
rd. nj	**oafõi nj**	**fuday nj**
ldu ú;¾lh	jHdmdo ú;¾lh	úysxid ú;¾lh
úmßkd˜ ÿlal	**ÿlal ÿlal**	**ixLdr ÿlal**

ú[a[dk udhdjg /já,d bkak yefudagu ú ¢kak fjkafk ÿla hkak fjkafk wmdhg

ඡප්පාණක සූත්‍රය

මහණෙනි, කෙසේ නම් අසංවර වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ නෙමේ ඇසින් රූ දක ප්‍රියස්වරූප වූ රූපයෙහි ඇලෙයි. ප්‍රියස්වරූප නො වූ රූපයෙහි කිපෙයි. නො එළඹ සිටි කායිගතා සිහි ඇත්තේත් මද සිත් ඇත්තේත් වෙයෙයි. ඔහුට උපන් ලාමක අකුසල් දහම්හු යම් තැනෙක නිරවශේෂයෙන් නිරුද්ධ වෙත් නම් ඒ චිත්තවිමුක්ති පඤ්ඤාවිමුක්ති තතු සේ නො දනී.

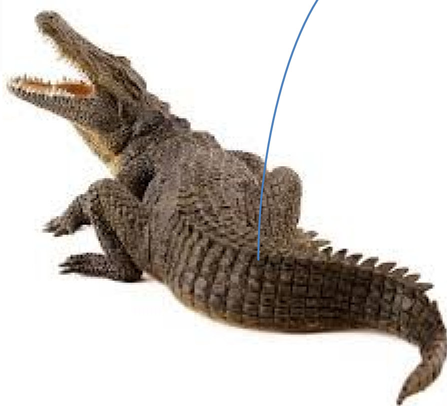
යථාභූතං නප්පජානාති

ඡප්පාණක සූත්‍රය

මහණෙනි, යම්සේ පුරුෂයෙක් වෙනස් වෙනස් තැන්හි වෙසෙන වෙනස් වෙනස් ගොදුරු ගන්නා සතුන් සදෙනකුන් ගෙන දැඩි රැහැනකින් බඳනේ ද; නයකු ගෙන දැඩි රැහැනකින් බඳනේ ය. කිඹුලකු ගෙන දැඩි රැහැනකින් බඳනේ ය. පක්ෂියකු ගෙන දැඩි රැහැනකින් බඳනේ ය. ශුනකයකු ගෙන දැඩි රැහැනකින් බඳනේ ය. සිවලකු ගෙන දැඩි රැහැනකින් බඳනේ ය. වඳුරකු ගෙන දැඩි රැහැනකින් බඳනේ ය. දැඩි රැහැනකින් බැඳ මැද ගැටයක් කොට අත්හරනේ ය. මහණෙනි, එකල්හි වෙනස් වෙනස් තැන්හි වෙසෙන වෙනස් වෙනස් ගොදුරු ගන්නා ඒ සත්තු සදෙන සිය සිය ගොදුරුබිම් හා වෙසෙන තැන් කරා අදනාහ.

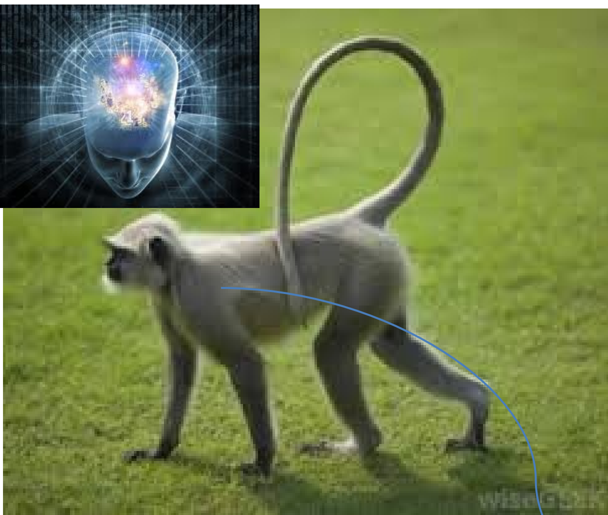

තුඹසට පිවිසෙන්නෙමි යි නයා ඇදෙනේ ය. දියට පිවිසෙන්නෙමි යි කිඹුලා ඇදෙනේ ය. අහසට නගින්නෙමි යි පක්ෂියා ඇදෙනේ ය. ගමට පිවිසෙන්නෙමි යි ශූනකයා ඇදෙනේ ය. සොහොනට පිවිසෙන්නෙමි යි සිවලා ඇදෙනේ ය. වනයට පිවිසෙන්නෙමි යි වඳුරා ඇදෙනේ ය. මහණෙනි, යම් කලෙක ඒ සත්තු සදෙන වෙහෙසට පත් වූවෝ ක්ලාන්ත වූවෝ වන්නාහු ද, එකල්හි ඔවුනතුරෙන් යමෙක් ඉතා බලවත් වන්නේ නම් ඔහු ඔහුට අනුව පවත්නාහු ය. අනුව යන්නාහු ය. වසයට පැමිණෙන්නාහු ය.

213213

කායගතාසති

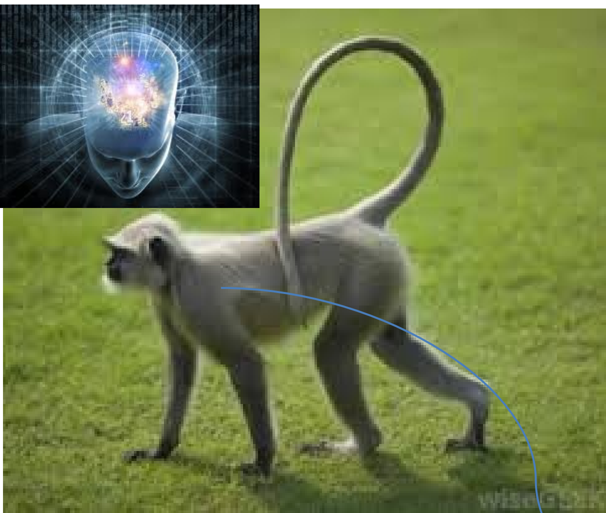
අභාවිතා අබහුලීකතා

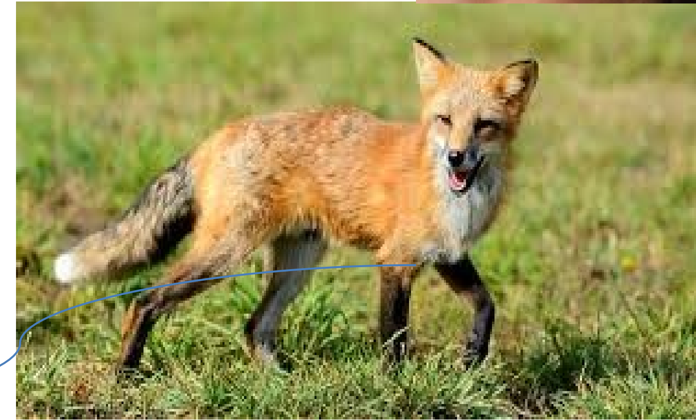

මහණෙනි, එසෙයින් ම යම්කිසි මහණකු විසින් කාශියාසිහිය නො වඩනා ලද නම් පුනපුනා නොවඩනා ලද නම් ඇස ඔහු මනවඩනා රූහි අදියි. නො මනවඩනා රූ ඔහුට පිළිකුල් වේ, කන මනවඩනා සදෙහි අදී. නො මනවඩනා සද ඔහුට පිළිකුල් වේ. නැහැය මනවඩනා ගඳෙහි අදී. නො මනවඩනා ගඳ ඔහුට පිළිකුල් වේ. දිව මනවඩනා රසෙහි අදී. නො මනවඩනා රස ඔහුට පිළිකුල් වේ. කය මනවඩනා පහස්හි අදී. නො මනවඩනා පහස් ඔහුට පිළිකුල් වේ. සිත මනවඩනා දහම්හි අදියි. නො මනවඩනා දහම් ඔහුට පිළිකුල් වේ. මහණෙනි, මෙසේ අසංවර වේ.

මහණෙනි, යම්සේ පුරුෂයෙක් වෙනස් වෙනස් තැන්හි වෙසෙන වෙනස් වෙනස් ගොදුරු ගන්නා සතුන් සදෙනකුන් ගෙන දැඩි රැහැනින් බඳනේ ද, නයකු ගෙන දැඩි රැහැනින් බඳනේ ය. කිඹුලකු ගෙන ... පක්ෂියකු ගෙන ... ශුනකයකු ගෙන ... සිවලකු ගෙන ... වඳුරකු ගෙන දැඩි රැහැනින් බඳනේ ය. දැඩිරැහැනින් බැඳ දැඩි හුලක හෝ වැඹෙක හෝ බැඳ තබන්නේ ය.

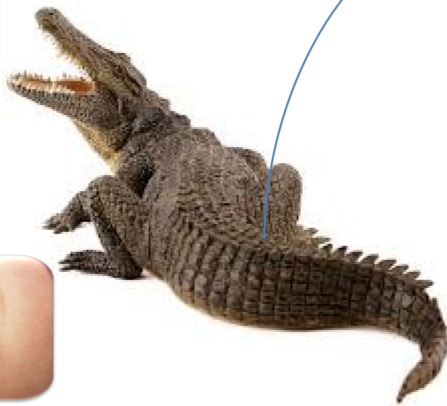
මහණෙනි, එකල්හි වෙනස් වෙනස් තැන්හි වෙසෙන වෙනස් වෙනස් ගොදුරු ගන්නා ඒ සත්තු සදෙන සිය සිය ගොදුරුබිම් හා වෙසෙන තැන් කරා අදනාහු ය. තුඹසට පිවිසෙන්නෙමි යි නයා අදනේ ය. දියට පිවිසෙන්නෙමි යි කිඹුලා අදනේ ය. අහසට නගින්නෙමි යි පක්ෂියා අදනේ ය. ගමට පිවිසෙන්නෙමි යි ශුනකයා අදනේ ය, සොහොනට පිවිසෙන්නෙමි යි සිවලා අදනේ ය. වනයට පිවිසෙන්නෙමි යි වඳුරා අදනේ ය. මහණෙනි, යම් කලෙක ඒ සත්තු සදෙන වෙහෙසට පත් වූවෝ ක්ලාන්ත වූවෝ වන්නාහු ද එකල්හි ඒ උල ම හෝ ටැඹ ම වෙත සිටිනාහ, හිඳිනාහ, හෝනාහ, වසයට යන්නාහ.

කායගතාසති

භාවිතා බහුලීකතා

ys; ñfok isyssh keu;s lKœfj ne|, yod.kak

මහණෙනි, කෙසේ නම් සංවර වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ තෙමේ ඇසින් රූ දැක ප්‍රියස්වරූප වූ රූපයෙහි නො ඇලෙයි. ප්‍රියස්වරූප නො වූ රූපයෙහි නො කිපෙයි. එළඹසිටි කාගියා සිහි ඇත්තේත් නො පමණ සිත් ඇත්තේත් වෙසෙයි. ඔහුට උපන් ලාමක අකුසල් දහම්හු යම් තැනෙක නිරවශෙෂයෙන් නිරුද්ධ වෙත් නම් ඒ ඵලසමාධියත් ඵලප්‍රඥාවත් තතුසේ දනී.

යථාභූතං පජානාති

එවං ඛො භික්ඛවෙ අසංවරො හොති. කථඤ්ච භික්ඛවෙ සංවරො හොති: ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු චක්ඛුනා රූපං දිස්වා පියරූපෙ රූපෙ නාධිමුච්චති, අප්පියරූපෙ න ව්‍යාපජ්ජති, උපට්ඨිතකායසති ච විහරති අප්පමාණචෙතසො, තඤ්ච චෙතොවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තිං යථාභූතං පජානාති යත්ථස්ස තෙ උප්පන්නා පාපකා අකුසලා ධම්මා අපරිසෙසා නිරුජ්ඣන්ති.

220220

මහණෙනි, එසෙයින් ම යම්කිසි මහණකු විසින් කායිගියා සිහිය වඩන ලද්දේ පුනපුනා වඩන ලද්දේ වේ නම් ඇස ඔහු මනවඩන රූහි නො ඇදී. නො මනවඩනා රූ ඔහුට පිළිකුල් නො වේ. කන නො ඇදී ... නැහැය නො ඇදී ... දිව නො ඇදී ... කය නො ඇදී ... සිත මනවඩනා දහම්හි නො ඇදී. නො මනවඩනා දහම් ඔහුට පිළිකුල් නො වේ. මහණෙනි, මෙසේ සංවර වේ.

මහණෙනි, දූඩී හුලෙහි හෝ ටැඹෙහි හෝ යතු කාගියා සිහියට මේ නමෙකි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මෙසේ හික්මිය යුතු යි: "අප විසින් කාගියා සිහිය වඩන ලද්දේ පුනපුනා වඩන ලද්දේ යානාවක් මෙන් කරන ලද්දේ වාස්තුවක් මෙන් කරන ලද්දේ එළඹසිටියක් කරන ලද්දේ පුරුදු කරන ලද්දේ මැනවින් අරඹන ලද්දේ වන්නේ ය" යි. මහණෙනි තොප විසින් මෙසේ ම හික්මිය යුතු යි.

1. සතර මහට පිළිපන්නාහු ය, සතර ඵලයෙහි සිටියහ යන තෙල සංඝ තෙමේ සෘජු වූයේ ප්‍රඥා ශීල සමාධියෙන් යුක්ත වූයේ ය.

---

1. චත්තාරො ච පටිපන්නා චත්තාරො ච ඵලෙ ඨිතා,
එස සඞ්ඝො උජුභූතො පඤ්ඤාසීලසමාහිතො.

is,a iudokaúh ^iukaú;& hq;aaa;laao @@

2. සීලමය ඥානය

කිසෙසින් ශ්‍රවණය කොට (ශ්‍රවණ හෙතුයෙන්) සංවරයෙහි පැවැති ප්‍රඥාව සීලමය ඥාන වෙයි යත්:

සීලයෝ පස්දෙනෙක් වෙති: පර්‍යන්ත වූ පරිශුද්ධභාවය ඇති සීල යෑ, අපර්‍යන්ත වූ පරිශුද්ධභාවය ඇති සීල යෑ, පරිපූර්ණ බැවින් පරිශුද්ධභාවය ඇති සීල යෑ, දෘෂ්ටිපරාමර්ශ රහිත බැවින් පරිශුද්ධභාවය ඇති සීල යෑ, සියලු දරථයන් සන්හිඳීමෙන් පරිශුද්ධභාවය ඇති සීල යි.

තං ඤාතට්ඨෙන ඤාණං, පජානනට්ඨෙන පඤ්ඤා. තෙන වුච්චති: ''සුත්වාන සංවරෙ පඤ්ඤා සීලමයෙ ඤාණං.''

පර්‍ය්‍යන්ත වූ ශීලයෙක් ඇත. අපර්‍ය්‍යන්ත වූ ශීලයෙක් ඇති. එහි ඒ පර්‍ය්‍යන්තශීලය කවරේ යත්: ලාභපර්‍ය්‍යන්ත වූ ශීලයෙක් ඇත. යශස් (පිරිවර) පර්‍ය්‍යන්ත වූ ශීලයෙක් ඇත. ඥාතිපර්‍ය්‍යන්තශීලයෙක් ඇත. අඞ්ගපර්‍ය්‍යන්තශීලයෙක් ඇත. ජීවිතපර්‍ය්‍යන්තශීලයෙක් ඇති.

ඒ ලාභපර්‍ය්‍යන්තශීලය කවරේ යත්: මෙහි එකෙක් ලාභහෙතුයෙන් ලාභප්‍රත්‍යයෙන් ලාභකාරණයෙන් යම් පරිද්දෙකින් සමාදන් වන ලද සිකපද ඉක්මේ නම් මේ ඒ ලාභපර්‍ය්‍යන්තශීල යයි.

ඒ යශස්පර්‍ය්‍යන්තශීලය කවරේ යත්: මෙහි එකෙක් යශස්හෙතුයෙන් යශස්ප්‍රත්‍යයෙන් යශස්කාරණයෙන් යම් පරිද්දෙකින් සමාදන් වන ලද සිකපද ඉක්මේ නම් මේ ඒ යශස්පර්‍ය්‍යන්තශීල යයි.

ඒ ඥාතිපර්‍ය්‍යන්තශීලය කවරේ යත්: මෙහි එකෙක් ඥාතිහෙතුයෙන් ඥාතිප්‍රත්‍යයෙන් ඥාතිකාරණයෙන් යම් පරිද්දෙකින් සමාදන් වන ලද සිකපද ඉක්මේ නම් මේ ඒ ඥාතිපර්‍ය්‍යන්තශීල යයි.

ඒ **අඞ්ගපර්‍යන්තශීලය** කවරේ යත්: මෙහි එකෙක් අඞ්ගහෙතුයෙන් අඞ්ගප්‍රත්‍යයෙන් අඞ්ගකාරණයෙන් යම් පරිද්දෙකින් සමාදන් වන ලද සිකපද ඉක්මේ නම් මේ ඒ අඞ්ගපර්‍යන්තශීලය යි.

ඒ **ජීවිතපර්‍යන්තශීලය** කවරේ යත්: මෙහි එකෙක් ජීවිතහෙතු-යෙන් ජීවිතප්‍රත්‍යයෙන් ජීවිතකාරණයෙන් යම් පරිද්දෙකින් සමාදන් වන ලද සිකපද ඉක්මේ නම් මේ ඒ ජීවිතපර්‍යන්තශීලය යි.

මෙබඳු ශීලයෝ නැඬුණාහු සිදුරු නූවාහු සබල (කබර) නූවාහු කල්මාෂ (කැලැල්) නූවාහු දාසව්‍යයෙන් නො මිදුණාහු විඥයන් විසින් නො පසස්නා ලද්දාහු (තෘෂ්ණාදෘෂ්ටි දෙකින්) පරාමෘෂ්ට නූවාහු සමාධිය පිණිස නො පවත්නාහු අවිප්‍රතිසාරයට කරුණු නො වූවාහු ප්‍රාමොද්‍යයට කරුණු නො වූවාහු ප්‍රීතියට වස්තු නො වූවාහු (කායචිත්ත) ප්‍රශ්‍රබ්ධියට වස්තු නො වූවාහු සුඛයට වස්තු නො වූවාහු (උපචාර අර්පණ) සමාධියට වස්තු නො වූවාහු යථාභූතඥානදර්ශනයට වස්තු නො වූවාහු ඒකාන්තනිර්වේදය පිණිස විරාගය පිණිස නිරොධය පිණිස උපශමය පිණිස අභිඥාව පිණිස සම්බොධිය පිණිස නිර්වාණය පිණිස නො පවත්නාහු ය. මේ ඒ පර්‍යන්ත-ශීලය යි.

සීලමය ඥානය

ස්‍රොතාපත්තිමාර්ගයෙන් දෘෂ්ටිය හා සමග එක් ව සිටි කෙලශයන්... සකෘදාගාමීමාර්ගයෙන් ඖදාරිකකෙලශයන් ... අනාගාමිමාර්ගයෙන් අණුසහගත කෙලශයන් ...අර්හත්මාර්ගයෙන් සියලු කෙලශයන් වැළකීම් අර්ථයෙන් ශීල යැ අව්‍යතික්‍රමාර්ථයෙන් ශීල යි.

පඤ්ච සීලානි: පාණාතිපාතස්ස පහානං සීලං, වෙරමණී සීලං, චෙතනා සීලං, සංවරෝ සීලං, අවීතික්කමො සීලං. එවරූපානි සීලානි චිත්තස්ස අවිප්පටිසාරාය සංවත්තන්ති, පාමොජ්ජාය[6] සංවත්තන්ති, පීතියා සං-

ශීලයෝ පස්දෙනෙකි: ප්‍රාණවධයාගේ ප්‍රහාණය ශීල යැ (ප්‍රාණවධයෙන්) වෙන්වීම ශීල යැ (ප්‍රාණවධයට ප්‍රතිපක්ෂ වූ) චේතනාව ශීල යැ (ප්‍රාණවධයෙන්) වැළකීම ශීල යැ (ප්‍රාණවධයාගේ) අව්‍යතික්‍රමය ශීල යි. මෙබඳු ශීලයෝ චිත්තයාගේ නො විපිළිසර බව පිණිස පවතිත් ප්‍රාමොද්‍යය පිණිස පවතිත්, ප්‍රීතිය පිණිස පවතිත්, සන්හිඳීම පිණිස පවතිත්, සෞමනස පිණිස පවතිත්, ආසෙවනය පිණිස පවතිත්, වැඩීම පිණිස පවතිත්, බහුල කිරීම පිණිස පවතිත්, අලඞ්කාරය පිණිස පවතිත්, පරිෂ්කාරය පිණිස පවතිත්, පරිවාරය පිණිස පවතිත්, පරිපූර්ණභාවය පිණිස පවතිත්, එකාන්තයෙන් නිර්වේදය පිණිස විරාගය පිණිස නිරොධය පිණිස උපශමය පිණිස අභිඥාව පිණිස සම්බොධය පිණිස නිර්වාණය පිණිස පවතිත්.

මෙබඳු ශීලයන්ගේ සංවර සංඛ්‍යාත පාරිශුද්ධිය අධිශීල වෙයි. සංවරපාරිශුද්ධියෙහි සිටි චිත්තය වික්ෂෙපයට නො යෙයි. අවික්ෂෙප සඞ්ඛ්‍යාත පාරිශුද්ධිය අධිචිත්ත වෙයි. සංවරපාරිශුද්ධිය මොනොවට දකී, අවික්ෂෙපපාරිශුද්ධිය මොනොවට දකී, (ඔහුගේ) දර්ශන සඞ්ඛ්‍යාත පාරිශුද්ධිය අධිප්‍රඥා වෙයි. එහි යම් සංවරභාවයෙක් වේ ද මේ අධිශීලශික්ෂා නම්. එහි යම් අවික්ෂෙපභාවයෙක් වේ ද මේ අධිචිත්තශික්ෂා නම්. එහි යම් දර්ශනභාවයෙක් වේ ද මේ අධිප්‍රඥාශික්ෂා නම්.

- fudk l%uhlska yß yslafukak

මේ තුන් ශික්ෂාවන් (එකක් එකක්) [1] ආවර්ජනා කෙරෙමින් හික්මෙයි. (ආවර්ජනා කොට) [2] දනිමින් හික්මෙයි. (දැන පුනපුනා) [3] බලමින් හික්මෙයි. (දැක) [4] ප්‍රත්‍යවේක්ෂා කෙරෙමින් හික්මෙයි. (ප්‍රත්‍යවේක්ෂා කොට) [5] සිත නිසල කොට [7] පිහිටුවමින් හික්මෙයි. [6] ශ්‍රද්ධායෙන් බැසගනිමින් හික්මෙයි. වීර්‍ය්‍ය දැඩි කොට ගනිමින් හික්මෙයි. [8] සිහි එළවා තබමින් හික්මෙයි. [9] සිත පිහිටුවමින් හික්මෙයි. [10] ප්‍රඥායෙන් දනිමින් හික්මෙයි. [11] ස්වභාවලක්ෂණාව-බෝධයෙන් දතයුතු ධර්මජාතය වෙසෙසින් දනිමින් හික්මෙයි. [12] සාමාන්‍ය ලක්ෂණාවබෝධවශයෙන් දතයුතු ධර්මජාතය භාත්පසින් දනිමින් හික්මෙයි. [13] ප්‍රහාතව්‍යය දුරු කෙරෙමින් හික්මෙයි. [14] වැඩියයුත්ත වඩමින් හික්මෙයි. [15] ප්‍රත්‍යක්ෂ කටයුත්ත ප්‍රත්‍යක්ෂ කෙරෙමින් හික්මෙයි.

oek.eKSug
is;a t<jkúg kef.k Y
%djl meK úi£u'''
Y%djl woyia
bosßm;a lsÍu'''

O¾ufha yeisfrk l%u

13

232232

වීණොපම සූත්‍රය

ne|, neßki .y, yod.kak

246. මහණෙනි, යම්කිසි මහණකුට හෝ මෙහෙණකට හෝ ඇසින් දත යුතු රූහි සිතේ ඡන්දයෙක් හෝ රාගයෙක් හෝ දෙසයෙක් හෝ මෝහයෙක් හෝ පටිඝයෙක් හෝ උපදනේ නම් එයින් සිත වළක්වන්නේ ය. මේ මග බිය සහිත ද ප්‍රතිභය සහිත ද කටු සහිත ද ගහන සහිත ද නොමගෙක් ද නපුරු මගෙක් ද දුක්පැවැතුම් ඇත්තෙක් ද වෙයි. මේ මග අසත්පුරුෂයන් විසින් සෙවුනා ලද්දේ ය. මේ මග සත්පුරුෂයන් විසින් නො ද සෙවුනා ලද්දේ ය. තෙපි මෙයට නුසුදුස්සහු යයි ඒ ඇසින් දත යුතු රූපයන්ගෙන් සිත වළක්වන්නේ ය,

f.dhï lk f.dKdf. Wm˜dj

මහණෙනි, යම්සේ සරු ගොයමෙක් වේ ද ගොයම් රක්නාත් පමා වූයේ වේ ද, ගොයම් කන ගොණෙක් ඒ ගොයමට බැස ඇතිනාක් මදයට පැමිණෙන්නේ ය. මහණෙනි, එසෙයින් ම අශ්‍රැතවත් පෘථජ්ජන තෙමේ ස්පර්ශායතන සයෙහි සංවර රහිත වූයේ පඤ්චකාමගුණයන් හි ඇතිනාක් මදයට පැමිණෙයි. මහණෙනි, යම්සේ සරුගොයමෙක් වේ ද, ගොයම් රක්නාත් නො පමා වූයේ ද, ගොයම් කන ගොණෙක් ඒ ගොයමට බස්නේ ය. ගොයම් රක්නා තෙල ගොනු නැහැයෙහි දැඩි කොට ගන්නේ ය. නැහැයෙහි දැඩිකොට ගෙන දෙ අං අතරෙහි දැඩිපෙළම් කොට පෙළන්නේ ය. දෙ අං අතරෙහි දැඩිපෙළම් කොට පෙළා දණ්ඩෙකින් දැඩිතැළ-මෙන් තළන්නේ ය. දණ්ඩෙකින් දැඩිතැළමෙන් තළා හැර දමන්නේ ය.

මහණෙනි, දෙවන විට ද ... මහණෙනි, තෙවනවට ද ගොයම් කන ගොණා ඒ ගොයමට බස්නේ ය. ගොයම් රක්නා තෙල ගොතු නැහැයෙහි දඩිකොට ගන්නේ ය. නැහැයෙහි දඩි කොට ගෙන දෙඅං අතරෙහි දඩි පෙළම් කොට පෙළන්නේ ය. දෙඅං අතරෙහි දඩිපෙළම් කොට පෙළා දණ්ඩෙකින් දඩිතැළමෙන් තළන්නේ ය. දණ්ඩෙකින් දඩිතැළම් කොට තළා හැර දමන්නේ ය. මහණෙනි, මෙසේ ඒ ගොයම් කන ගොණා ගමකට ගියේ හෝ

මහණෙනි, මෙසේ ඒ ගොයම් කන ගොණා ගමකට ගියේ හෝ අරණකට ගියේ හෝ සිටුම් බහුල කොට ඇත්තේ හිඳුම් බහුල කොට ඇත්තේ වන්නේ ය. ඒ පළමු දඬුපහස ම සිහි කරනුයේ ඒ ගොයමට නැවත නො බස්නේ ය. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම්කලෙක මහණහුගේ සිත ස්පර්ශායතන සයෙහි තර්ජනය කරන ලද්දේ දඩිසේ තර්ජනය කරන ලද්දේ වේ ද, (එකල්හි) ඇතුළත සිටියි, හිඳියි, එකඟවෙයි, සමාධිගත වෙයි.

wehs uu fi jf.aaaa foaj,aa ^Ndjkd& lrkafk @@

සංගයනා සූත්‍රය

ඉටු කැමති මනවඩන සියලු රූ සද ගද පහස් දහම්හු යම් තාක් ඇතැ යි කියනු ලැබේ ද,

දෙවියන් සහිත ලෝවැස්සා විසින් මොහු සුව යයි සම්මතයහ. යම් තැනෙක මොහු නිරුද්ධ වෙද්ද එය ඔවුන් විසින් දුක් යයි සම්මත ය.

සක්කායයාගේ වැලැක්ම සුව යයි ආර්‍යයන් විසින් දක්නා ලදි. දක්නවුන්ගේ මෙය (නුවණැත්තන්ගේ මේ දර්ශනය) මුළුලෝකයා හා විරුද්ධ වේ.

අන්හු යමක් සුව විසින් කියද්ද ආර්‍යයෝ එය දුක් විසින් කියත්. අන්හු යමක් දුක් විසින් කියද්ද ආර්‍යයෝ එය සුව විසින් දනිත්.

දැනීමට දුෂ්කර වූ දහම දකිවු. මෙහි ලා නුවණ නැත්තෝ මුළා වූයේ වෙයි. කෙලෙසුන්ගෙන් වැසුණු නොදක්නවුන්ට (ඒ දහම) ගනඳුරෙක් වෙයි.

සගයාත සූත්‍රය

ඉටු කැමති මනවඩන සියලු රූ සද ගඳ පහස් දහම්හු යම් තාක් ඇතැ යි කියනු ලැබේ ද,

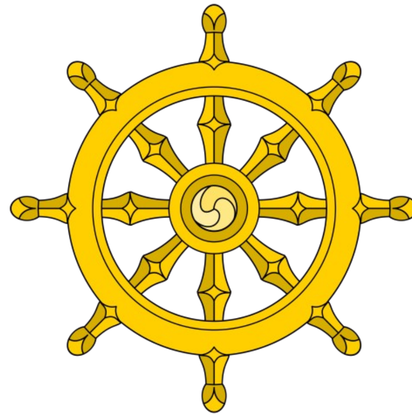
දෙවියන් සහිත ලෝවැස්සා විසින් මොහු සුව යයි සම්මතයහ. යම් තැනෙක මොහු නිරුද්ධ වෙද්ද එය ඔවුන් විසින් දුක් යයි සම්මත ය.

සක්කායයාගේ වැලැක්ම සුව යයි ආර්‍ය්‍යන් විසින් දක්නා ලදී. දක්නවුන්ගේ මෙය (නුවණැත්තන්ගේ මේ දර්ශනය) මුළුලෝකයා හා විරුද්ධ වේ.

අන්හු යමක් සුව විසින් කියද්ද ආර්‍ය්‍යයෝ එය දුක් විසින් කියත්. අන්හු යමක් දුක් විසින් කියද්ද ආර්‍ය්‍යයෝ එය සුව විසින් දනිත්.

දැනීමට දුෂ්කර වූ දහම දකිවූ. මෙහි ලා නුවණ නැත්තෝ මුළා වූයෝ වෙයි. කෙලෙසුන්ගෙන් වැසුණු නොදක්නවුන්ට (ඒ දහම) ගනඳුරෙක් වෙයි.

2020.06.09

2
0

iïud iïnqÿ irKhs

l¾uia:dk jeãu

Wm;skau fn!oaOù we;s ku[illegible];

O¾ufha yeisfrkafk ke;s wfma wh O¾ufhau yeisfrk ienE fn!oaOhka njg m;alr .ekSu'

i;r wmdhgu fkdhk u.

1010. කතමෙ ධම්මා දස්සනෙන පහාතබ්බා?

තීණි සංයොජනානි: සක්කායදිට්ඨි විචිකිච්ඡා සීලබ්බතපරාමාසො,

1010. කවර ධර්මයෝ දර්ශනයෙන් ප්‍රහාතව්‍ය වෙති යත්:

සත්කායදෘෂ්ටි ය විචිකිත්සා ය ශීලව්‍රතපරාමර්ශ ය යන තුන් සංයෝජ-
නයෝ යි.

1014. කවර ධර්මයෝ භාවනායෙන් ප්‍රහාතව්‍ය වෙති යත්:

අවශේෂ වූ ලෝභ ය ද්වේෂ ය මෝහ ය, (ප්‍රහාණවශයෙන්) තදේකස්ථ
වූ කෙලශයෝ ද, ඒ කෙලෙසුන් හා සම්ප්‍රයුක්ත වූ වේදනාස්කන්ධ ය ...
විඥානස්කන්ධ ය, තත්සමුත්ථිත වූ කායකර්ම ය වාක්කර්ම ය මනඃකර්ම යි. මේ
ධර්මයෝ භාවනායෙන් ප්‍රහාතව්‍යයෝ යි.

සැලකළේ ය: වහන්ස, කෙසේ දන්නහුගේ කෙසේ දක්නහුගේ සත්කායදෘෂ්ටිය ප්‍රහීණ වේ ද? යි.

මහණ, ඇස දුක් විසින් දන්නහුගේ දක්නහුගේ සත්කායදෘෂ්ටිය ප්‍රහීණ වේ. රූ දුක් විසින් දන්නහුගේ දක්නහුගේ සත්කායදෘෂ්ටිය ප්‍රහීණ වේ. චක්ෂුර්විඥානය දුක් විසින් දන්නහුගේ දක්නහුගේ සත්කායදෘෂ්ටිය ප්‍රහීණ වේ. ඇස්පහස දුක් විසින් දන්නහුගේ දක්න-හුගේ සත්කායදෘෂ්ටිය ප්‍රහීණ වේ. ඇස්පහස නිසා සුව වූ හෝ දුක් වූ හෝ නොදුක් නොසුව වූ හෝ යම් මේ වේදනාවෙක් උපදී නම් එ ද දුක් විසින් දන්නහුගේ දක්නහුගේ සත්කායදෘෂ්ටිය ප්‍රහීණ වේ.

මිච්ඡාදිට්ඨිප්පහාන සූත්‍රය

f,daflg ñ;% oelau mylrk l %uh

මහණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට තෙල සැලකෙළේ ය: වහන්ස, කෙසේ දන්නහුගේ කෙසේ දක්නහුගේ මිසදිටු ප්‍රහීණ වේ ද යි.

wksÉphs mßyrkhg kqiq¥iqhs S 4 P 291

මහණ, ඇස අනිස විසින් දන්නහුගේ දක්නහුගේ මිසදිටුව ප්‍රහීණ වේ. රූප අනිස විසින් දන්නහුගේ දක්නහුගේ මිසදිටුව ප්‍රහීණ වේ. චක්ෂුර්විඥානය අනිස විසින් දන්නහුගේ දක්නහුගේ මිසදිටුව ප්‍රහීණ වේ. ඇස්පහස අනිස විසින් දන්නහුගේ දක්නහුගේ මිසදිටුව ප්‍රහීණ වේ. ඇස්පහස නිසා සුව වූ හෝ දුක් වූ හෝ නොදුක් නොසුව වූ හෝ යම් මේ වේදනාවෙක් උපදී නම් මෙ ද අනිස විසින් දන්නහුගේ දක්නහුගේ මිසදිටුව ප්‍රහීණ වේ.

wúoHdj ÿrelr úoHdj Wmojd .kak kï wid oekf.k oel.;hœ;== ioaO¾uh

අවිජ්ජා සූත්‍රය

වහන්ස, කෙසේ දන්නා කෙසේ දක්නා මහණහුගේ අවිදු පැහේ ද? විදු උපදී ද? යි. මහණ, ඇස අනිස විසින් දන්නා දක්නා මහණහුගේ අවිදු පැහෙයි. විදු උපදී යි. රූ අනිස විසින් දන්නා දක්නා මහණහුගේ අවිදු පැහෙයි. විදු උපදියි. චක්ඛුවිඤ්ඤාණය අනිස විසින් දන්නා දක්නා මහණහුගේ අවිදු පැහෙයි. විදු උපදියි. ඇස්පහස අනිස විසින් දන්නා දක්නා මහණහුගේ අවිදු පැහෙයි. විදු උපදියි. ඇස්පහස නිසා සුව වූ හෝ දුක් වූ හෝ නොදුක් නොසුව වූ හෝ යම් මේ විඳුමෙක් උපදී නම් එ ද අනිස විසින් දන්නා දක්නා මහණහුගේ අවිදු පැහෙයි විදු උපදියි ...

එහි සත්කායදෘෂ්ටි කවරේ යත්:

මෙලොව අශ්‍රැතවත් පෘථග්ජන තෙමේ ආර්යයන් නො දක්නාසුලු වූයේ ආර්යධර්මයෙහි අකොවිද (අදක්ෂ) වූයේ ආර්යධර්මයෙහි අවිනීත වූයේ, සත්පුරුෂයන් නො දක්නාසුලු වූයේ සත්පුරුෂධර්මයෙහි අකොවිද වූයේ සත්පුරුෂධර්මයෙහි අවිනීත වූයේ රූපය ආත්මයැයි (දෘෂ්ටිවශයෙන්) දකී. (සෙවණ ඇති රුකක් මෙන්) ආත්මය රූපවත් කොට හෝ, (මලෙහි සුවඳ මෙන්) ආත්මයෙහි රූපය හෝ, (කරඬුයෙහි මැණික මෙන්) රූපයෙහි ආත්මය හෝ දකී. වේදනාව ආත්මය යි (දෘෂ්ටිදර්ශනයෙන්) දකී. ආත්මය වේදනාවත් කොට හෝ, ආත්මයෙහි වේදනාව හෝ, වේදනා-යෙහි ආත්මය හෝ දකී. සංඥාව ආත්මයයි දකී ආත්මය සංඥාවත්

කොට හෝ, ආත්මයෙහි සංඥාව හෝ, සංඥාවෙහි ආත්මය හෝ දකී. සංස්කාරයන් ආත්මය යි දකී. ආත්මය සංස්කාරවත් කොට හෝ, ආත්මයෙහි සංස්කාරයන් හෝ, සංස්කාරයන්හි ආත්මය හෝ දකී. විඥානය ආත්මය යි දකී, ආත්මය විඥානවත් කොට හෝ, ආත්මයෙහි විඥානය හෝ, විඥානයෙහි ආත්මය හෝ දකී.-

මෙබඳු වූ යම් දෘෂ්ටියක් දෘෂ්ටිගතයෙක් දෘෂ්ටිගහනයෙක් දෘෂ්ටිකාන්තාරයෙක් දෘෂ්ටිවිශූකායිකයෙක් දෘෂ්ටිවිෂ්පන්දිතයෙක් දෘෂ්ටිසංයෝජනයෙක්, (දුඃඛව) ගැනීමෙක් පිහිටාගැනීමෙක් (නිත්‍යාදි විසින්) අභිනිවේශයෙක් පරාමර්ශයෙක් කුත්සිතමාර්ගයෙක් මිථ්‍යාපථයෙක් මිථ්‍යාස්වභාවයෙක් තීර්ථායතනයෙක් විපර්‍යාසග්‍රාහයෙක් වේ ද, මේ සත්කායදෘෂ්ටි යයි කියනු ලැබේ.

ඉධ අස්සුතවා පුථුජ්ජනො අරියානං අදස්සාවී අරියධම්මස්ස අකොවිදො අරියධම්මෙ අවිනීතො, සප්පුරිසානං අදස්සාවී සප්පුරිසධම්මස්ස අකොවිදො සප්පුරිසධම්මෙ අවිනීතො. රූපං අත්තතො සමනුපස්සති, රූපවන්තං වා අත්තානං, අත්තනි වා රූපං, රූපස්මිං වා අත්තානං. වෙදනං අත්තතො සමනුපස්සති, වෙදනාවන්තං වා අත්තානං, අත්තනි වා වෙදනං, වෙදනාය වා අත්තානං. සඤ්ඤං අත්තතො සමනුපස්සති, සඤ්ඤාවන්තං වා අත්තානං, අත්තනි වා සඤ්ඤං, සඤ්ඤාය වා අත්තානං. සඞ්ඛාරෙ අත්තතො සමනුපස්සති, සඞ්ඛාරවන්තං වා අත්තානං, අත්තනි වා සඞ්ඛාරෙ, සඞ්ඛාරෙසු වා අත්තානං. විඤ්ඤාණං අත්තතො සමනුපස්සති, විඤ්ඤාණවන්තං වා අත්තානං, අත්තනි වා විඤ්ඤාණං, විඤ්ඤාණස්මිං වා අත්තානං.-

1012. එහි විචිකිච්ඡා කවර යත්:

ශාස්තෘන් වහන්සේ කෙරෙහි සැක කෙරෙයි, විචිකිච්ඡා කෙරෙයි, නවලොවුතුරු දහම්හි ... අට අරි සඟුන් කෙරෙහි ... ත්‍රිවිධ ශික්ෂායෙහි (අතීතස්කන්ධාදි) පූර්වාන්තයෙහි, (අනාගතස්කන්ධාදි) අපරාන්තයෙහි, පූර්වාන්ත අපරාන්තයෙහි, ඉදම්ප්‍රත්‍යයතාප්‍රතීත්‍යසමුත්පන්න ධර්මවිෂයෙහි සැක කෙරෙයි, විචිකිච්ඡා කෙරෙයි. යම් මෙබඳු වූ සැකයෙක් සැක කරන අයුරෙක් සැකයට පමුණුවන ලද බවෙක් විමතියෙක් විචිකිච්ඡාවක් ද්වෙළ්හකයෙක් ද්විධාපථයෙක් සංශයයෙක් අනෛකාන්තග්‍රාහයෙක් ආසප්පණයෙක් පරිසර්පණයෙක් (අරමුණට) නො බැසගැනීමෙක් චිත්තයාගේ තදබවෙක් මනෝවිලෙඛයෙක් වේ ද, මේ විචිකිච්ඡා යයි කියනු ලැබේ.

máÉp iuqmamdoh

bJøsh fhduœlsÍu

†oekSï

3‡

wNs

bJøsh
rd. oafõi
fuday f,i
Ndú;dlsÍu

f,dal
wei
qr

ixmiai

f,dan oafõi
fuday wl=i, iy.;

l¾˜ nj ú

¢k nj

leu;s flkd nj
wlue;s flkd nj
uOHia; flkd nj

Prd
urK
fYdal
mßfoaj
¥laL
fodauKiai

ú£ï 3

fyd|hs
krlhs
fyd|;akE krl;akE

pq;ss
is; kï

1013. එහි ශීලව්‍රතපරාමර්ශය කවරේ යත්:

මෙ සස්නෙන් බැහැර මහණබමුණන්ගේ ශීලයෙන් ශුද්ධි ය, ව්‍රතයෙන් ශුද්ධි ය, ශීලව්‍රතයෙන් ශුද්ධි ය යි යම් මෙබඳු වූ දෘෂ්ටියක් දෘෂ්ටිගතයෙක් දෘෂ්ටිගහනයෙක් දෘෂ්ටිකාන්තාරයෙක් දෘෂ්ටිවිසූකායිකයෙක් දෘෂ්ටිවිෂ්පන්දිතයෙක් දෘෂ්ටිසංයෝජනයෙක් ග්‍රාහයෙක් පිහිටාසිටීමෙක් අභිනිවේශයෙක් පරාමර්ශයෙක් කුත්සිතමාර්ගයෙක් මිථ්‍යාපථයෙක් මිථ්‍යාස්වභාවයෙක් තීර්ථායතනයෙක් විපර්‍යාසග්‍රාහයෙක් වේ ද, මේ ශීලව්‍රතපරාමර්ශ යයි කියනු ලැබේ.

මේ තුන් සංයෝජනයෝ ය, ඔවුන් හා ප්‍රහාණෛකස්ථ වූ ක්ලේශයෝ ද, ඒ තදෙකස්ථ වූ ලෝභාදි අටකෙලෙසුන් හා සම්ප්‍රයෝග වූ වේදනාස්කන්ධ ය ... විඥානස්කන්ධ ය, ඒ ලෝභාදීය විසින් උපදවන ලද කායකර්ම ය වාක්කර්ම ය මනඃකර්ම ය, මේ ධර්මයෝ දර්ශනයෙන් ප්‍රහාතව්‍යයෝ යි.

1016. කවර ධර්මයෝ දර්ශනයෙන් - භාවනාවෙන් නො ම ප්‍රහාතව්‍ය වෙති යත්:

කාමාවචර රූපාවචර අරූපාවචර අපරියාපන්න වූ කුශලාව්‍යාකෘත ධර්මයෝ ය, වේදනාස්කන්ධ ය .... විඥානස්කන්ධ ය, සියලු රූපය ද, අසංඛ්‍යත (නිර්වාණ) ධාතු දැයි මේ ධර්මයෝ නො ම දර්ශනයෙන් නො ද භාවනා-යෙන් ප්‍රහාතව්‍යයෝ යි.

කුසලාව්‍යාකතා ධම්මා කාමාවචරා රූපාවචරා අරූපාවචරා අපරියා-පන්නා, වේදනාක්ඛන්ධො -පෙ- විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො, සබ්බං ච රූපං, අසඞ්ඛතා ච ධාතු, ඉමෙ ධම්මා නෙව දස්සනෙන න භාවනාය පහාතබ්බා.

348. එහි අවිද්‍යා කවර යත් : දුඃඛසත්‍යයෙහි නො දැනීම ය, දුඃඛසමුදයසත්‍යයෙහි නො දැනීම ය, දුඃඛනිරොධසත්‍යයෙහි නො දැනීම ය, දුඃඛනිරොධගාමිනීප්‍රතිපදසත්‍යයෙහි නො දැනීම යි. මේ අවිද්‍යා යි කියනු ලැබේ.

එහි අවිද්‍යාප්‍රත්‍යයෙන් (උපදනා) සංස්කාරයෝ කවරහ යත් : පුණ්‍යාභිසංස්කාර ය, අපුණ්‍යාභිසංස්කාර ය, ආනඤ්ජාභිසංස්කාර ය, කායසංස්කාර ය, වාක්සංස්කාරය , චිත්තසංස්කාර යි.

එහි පුණ්‍යාභිසංස්කාර කවරේ යත් : දානමය වූ ද ශීලමය වූ ද භාවනාමය වූ ද කාමාවචර වූ රූපාවචර වූ කුශලචේතනා යි. මේ පුණ්‍යාභිසංස්කාර යි කියනු ලැබේ.

එහි අපුණ්‍යාභිසංස්කාර කවරේ යත් : කාමාවචර අකුශලචේතනා යි. මේ අපුණ්‍යාභි සංස්කාර යි කියනු ලැබේ.

එහි අනඤ්ජාභිසංස්කාර කවරේ යත් : අරූපාවචර කුශලචේතනා යි. මේ ආනඤ්ජාභිසංස්කාර යි කියනු ලැබේ.

එහි කායසංස්කාර කවරේ යත් : කායසඤ්චේතනාව කායසංස්කාර ය, වාක් සඤ්චේතනාව වාක්සංස්කාර ය, මනස්සඤ්චේතනාව චිත්තසංස්කාර යි. මොහු අවිද්‍යා ප්‍රත්‍යයෙන් උපදනා සංස්කාරහ යි කියනු ලැබෙත්.

348. තත්ථ කතමා අවිජ්ජා: දුක්ඛෙ අඤ්ඤාණං, දුක්ඛසමුදයෙ අඤ්ඤාණං, දුක්ඛනිරොධෙ අඤ්ඤාණං, දුක්ඛනිරොධගාමිනියා පටිපදාය අඤ්ඤාණං, අයං වුච්චති අවිජ්ජා.

තත්ථ කතමෙ අවිජ්ජා පච්චයා සඞ්ඛාරා: පුඤ්ඤාභිසඞ්ඛාරො අපුඤ්ඤාභිසඞ්ඛාරො ආනෙඤ්ජාභිසඞ්ඛාරො කායසඞ්ඛාරො වචීසඞ්ඛාරො චිත්තසඞ්ඛාරො.

තත්ථ කතමො පුඤ්ඤාභිසඞ්ඛාරො: කුසලා චෙතනා කාමාවචරා රූපාවචරා දානමයා සීලමයා භාවනාමයා, අයං වුච්චති පුඤ්ඤාභි-සඞ්ඛාරො.

තත්ථ කතමො අපුඤ්ඤාභිසඞ්ඛාරො: අකුසලා චෙතනා කාමාවචරා, අයං වුච්චති අපුඤ්ඤාභිසඞ්ඛාරො.

තත්ථ කතමො ආනෙඤ්ජාභිසඞ්ඛාරො: කුසලා චෙතනා අරූපාවචරා, අයං වුච්චති ආනෙඤ්ජාභිසඞ්ඛාරො.

තත්ථ කතමො කායසඞ්ඛාරො: කායසඤ්චෙතනා කායසඞ්ඛාරො, වචීසඤ්චෙතනා වචීසඞ්ඛාරො, මනොසඤ්චෙතනා චිත්තසඞ්ඛාරො. ඉමෙ වුච්චන්ති අවිජ්ජාපච්චයා සඞ්ඛාරා.

චක්ඛු සූත්‍රය

චක්ඛුං භික්ඛවෙ, අනිච්චං විපරිනාමි[1] අඤ්ඤථාභාවි, සොතං

මහණෙනි, ඇස අනිත්‍ය යැ, පෙරළෙනසුලු යැ, අන්පරිදි වනසුලු යැ. කන අනිත්‍ය යැ, පෙරළෙනසුලුයැ, අන්පරිදි වනසුලු යැ. නැහැය අනිත්‍ය යැ, පෙරළෙනසුලු යැ, අන්පරිදි වනසුලු යැ. දිව අනිත්‍ය යැ, පෙරළෙනසුලු යැ, අන්පරිදි වනසුලු යැ. කය අනිත්‍ය යැ, පෙරළෙනසුලු යැ, අන්පරිදි වනසුලු යැ. මනස අනිත්‍ය යැ, පෙරළෙන සුලු යැ, අන්පරිදි වනසුලු යැ.

මහණෙනි, යමෙක් මේ දහමුන් මෙසෙයින් හදහයි ද, විමොක්ෂය පිළිලබයි ද, මෙ පුද්ගල 'සද්ධානුසාරී'යි කියනු ලැබෙයි. (හෙ) ආර්යමාර්ගයට පිවිසියේ යැ. සත්පුරුෂ භූමියට බැස ගත්තේ යැ, පෘථග්ජන භූමිය ඉක්මැ වූයේ යැ. යම් කර්මයක් කොට නිරයට වේවයි, තිරිසන් යෝනියට වේවයි ප්‍රේත විෂයට වේවයි (උපත් විසින්) එළැඹේ නම් ඒ කර්ම කරන්නට අභව්‍ය (නො තිසි) යැ, යම් තාක් සෝතාපත්තිඵලය සාක්ෂාත් නො කෙරේ ද ඒ තාක් කලුරිය කරන්නට ද අභව්‍ය වේ මැ යි.

යස්ස ඛො භික්ඛවෙ, ඉමෙ ධම්මා එවං පඤ්ඤාය මත්තසො නිජ්ඣානං ඛමන්ති, අයං වුච්චති ධම්මානුසාරී ඔක්කන්තො සම්මත්ත-

මහණෙනි, යමකුට මේ දහම්හු විදසුන් නුවණින් පමණ විසින් ධ්‍යානක්ෂම වෙත් ද, මේ පුද්ගල 'ධම්මානුසාරී' යි කියනු ලැබෙයි. (මෙ) සම්මත්ත නියාම සඞ්ඛ්‍යාත ආර්‍ය මාර්ගයට පිවිසියේ යැ, සත්පුරුෂ භූමියට බැසගත්තේ යැ, පෘථග්ජන භූමිය ඉක්මූ වූයේ යැ. යම් කර්මයක් කොට නිරයට හෝ තිරිසන් යෝනියට හෝ ප්‍රේතවිෂයට හෝ (උත්පත්ති විසින්) එළැඹේ නම් ඒ කර්ම කරන්නට ද අභව්‍ය යැ. යම්තාක් සෝතාපත්තිඵලය සාක්ෂාත් නො කෙරේ ද, ඒතාක් කලුරිය කරන්නට ද අභව්‍ය වෙ මැ යි.

චක්ඛුං භික්ඛවෙ, අනිච්චං විපරිනාමි[1] අඤ්ඤථාභාවි, සොතං අනිච්චං විපරිනාමි අඤ්ඤථාභාවි, ඝානං අනිච්චං විපරිනාමි අඤ්ඤථාභාවි, ජිව්හා අනිච්චා විපරිනාමී අඤ්ඤථාභාවි, කායො අනිච්චො විපරිනාමී අඤ්ඤථාභාවී, මනො අනිච්චො විපරිනාමී අඤ්ඤථාභාවී.

යො, භික්ඛවෙ, ඉමෙ ධම්මෙ එවං සද්දහති අධිමුච්චති, අයං වුච්චති සද්ධානුසාරී ඔක්කන්තො සම්මත්තනියාමං සප්පුරිසභූමිං ඔක්කන්තො වීතිවත්තො පුථුජ්ජනභූමිං, අභබ්බො තං කම්මං කාතුං යං කම්මං කත්වා නිරයං වා තිරච්ඡානයොනිං වා පෙත්තිවිසයං වා උපපජ්ජෙය්‍ය. අභබ්බො ච[2] තාව කාලං කාතුං යාව න සොතාපත්තිඵලං සච්ඡිකරොති.

යස්ස ඛො භික්ඛවෙ, ඉමෙ ධම්මා එවං පඤ්ඤාය මත්තසො නිජ්ඣානං ඛමන්ති, අයං වුච්චති ධම්මානුසාරී ඔක්කන්තො සම්මත්ත-නියාමං සප්පුරිසභූමිං ඔක්කන්තො වීතිවත්තො පුථුජ්ජනභූමිං. අභබ්බො තං කම්මං කාතුං යං කම්මං කත්වා නිරයං වා තිරච්ඡානයොනිං වා පෙත්තිවිසයං වා උපපජ්ජෙය්‍ය, අභබ්බො ච තාව කාලං කාතුං යාව න සොතාපත්තිඵලං සච්ඡිකරොති.

යො භික්ඛවෙ, ඉමෙ ධම්මෙ එවං ජානාති[3] එවං පස්සති, අයං වුච්චති සොතාපන්නො අවිනිපාතධම්මො නියතො සම්බොධිපරායනොති.

පජානාති

යො භික්ඛවෙ, ඉමෙ ධම්මෙ එවං ජානාති[3] එවං පස්සති, අයං වුච්චති සොතාපන්නො අවිනිපාතධම්මො නියතො සම්බොධිපරායණොති.

මහණෙනි, යමෙක් මේ ධර්ම මෙසේ විදසුන් නුවණින් දනී නම් මෙසේ දකී නම් මේ පුද්ගල සෝතාපන්න යයි කියනු ලැබෙයි, (මෙ) සතර අපායෙහි නොවැටෙනසුලු යැ,, ගතිනියත යැ, සම්බෝධිය පරායන කොට ඇත්තේ යි.

සිමු — සිංහලක්ඛර මුද්දිත, හැදුන්විහාරතිපිටකගන්ථමාලා මජ්ඣිමනිකායො 1959.

සයා — සයාමක්ඛර මුද්දිත පොත්ථකං.

මජසං — මරම්මඡට්ඨසඞ්ගීති පොත්ථකං.

1. විපරිණාමිං – සිමු යි 2, විපරිණාමි. PTS.
2. අහබෙඛා ච – මජසං.
3. පජානාති – මජසං.

oyl wjfndaOh ,enœwh ,Ö wkqjd%hhka ;sfn
hœ;= mxp b¬sh ioaOd" ùßh" i;s" iudê" m%{d

S 5-1 P 367

ඒකබීජී සූත්‍රය

ioaOd" ùßh" i;s" iudê" m%{d

1708. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සැදහින්ද්‍රිය ... පඤ්ඤින්ද්‍රිය යි, මහණෙනි, මොහු පසිදුරෝ ය. මහණෙනි, මේ පසිදුරන් මුළුමනින් පිරිපුන් බැවින් රහත් වේ. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් අන්තරාපරිනිබ්බායී වේ. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් උපහච්චපරිනිබ්බායී වේ. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් අසඞ්ඛාරපරිනිබ්බායී වේ. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සසඞ්ඛාරපරිනිබ්බායී වේ. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් අකනිට්ඨ-

සසඞ්ඛාරපරිනිබ්බායී වේ. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් අකනිට්ඨ-ගාමී උද්ධංසොත වේ. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සකෘදාගාමී වේ. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් ඒකබීජී (=එක් පිළිසඳක් ඇත්තේ) වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් කොලංකොල (=දෙතුන් පිළිසඳක් ඇත්තේ) වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සත්තක්ඛත්තුපරම (=සත්වන පිළිසඳ කෙළවරකොට ඇත්තේ) වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් ධම්මානුසාරී වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සද්ධානුසාරී වේ යි.

පසක් කරනු වස් පිළිපන්නේ වෙයි. මහණෙනි, යමකුට මේ පසිඳුරෝ මුළුමනින් සියලු අයුරින් නැද්ද, හෙතෙමේ බැහැර වූ පුහුදුන් පසෙහි සිටියේ ය යි මම කියමි යි.

මහාසතිපට්ඨාන සූත්‍රය

2. ඒකායනො අයං භික්ඛවෙ මග්ගො සත්තානං විසුද්ධියා සොකපරිද්දවානං සමතික්කමාය දුක්ඛදොමනස්සානං අත්ථඞ්ගමාය ඤායස්ස අධිගමාය නිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියාය, යදිදං චත්තාරො සතිපට්ඨානා. කතමෙ චත්තාරො: ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු කායෙ කායානුපස්සී විහරති ආතාපී සම්පජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සං.

වෙදනාසු වෙදනානුපස්සී විහරති ආතාපී සම්පජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සං,

චිත්තෙ චිත්තානුපස්සී විහරති ආතාපී සම්පජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සං,

ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සී විහරති ආතාපී සම්පජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සං.

ලක්ඛණහාරවිභඞ්ගය

මෙසේත් වදළහ, බුදුහු : " එහෙයින් මහණ, මෙහි ලා තෙපි . . . කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව සම්‍යක් ප්‍රඥ ඇතිව ස්මෘතිමත්ව කායලෝකයෙහි අභිධ්‍යා දෞර්මනස්‍ය දුරු කොට රූපකයෙහි (කේසලෝමාදි) කය අනිත්‍යාදි විසින් පුනපුනා බලමින් වාස කරව " (මෙහි) " ආතාපී " යනු වීර්‍යෙන්ද්‍රිය යි. " සම්පජානො " යනු ප්‍රඥෙන්ද්‍රිය යි, " සතිමා " යනු ස්මෘතීන්ද්‍රිය යි, " විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣා දොමනස්සං " යනු සමාධීන්ද්‍රිය යි. මෙසේ කයෙහි කායානුදර්ශිව වාස කරනුවහුට සතර සිවටන්හු භාවනායෙන් පිරීමට යෙති. කවර කරුණින යත් : සතර ඉන්ද්‍රියයන්ගේ සමානලක්ෂණත්වය හෙයිනි. සතර

කවර කරුණක යත් : සතර ඉන්ද්‍රියයන්ගේ සමානලක්ෂණත්වය හෙයිනි. සතර ඕවටත් වැඩෙන කල්හි සතර සම්‍යක්ප්‍රධානයෝ භාවනායෙන් පිරීමට යෙති. සතර සම්‍යක්ප්‍රධානයන් වැඩෙත් ම සතරඍද්ධිපාදයෝ භාවනායෙන් පිරීමට යෙත්. සතර ඍද්ධිපාදයන් වැඩෙත් ම පඤ්චේන්ද්‍රියයෝ භාවනායෙන් වැඩීමට යෙති. පඤ්චේන්ද්‍රිය යන් වැඩෙත් ම පඤ්ච බලයෝ භාවනායෙන් පිරීමට යෙති. පඤ්චබලයන් වැඩෙත් ම සප්ත බොධ්‍යඞ්ගයෝ භාවනායෙන් පිරීමට යෙති. සප්ත බොධ්‍යඞ්ගයන් වැඩෙත් ම ආර්‍ය්‍ය අෂ්ටාඞ්ගිකමාර්ගය භාවනායෙන් පරිපූර්ණබවට යෙයි, ආර්‍ය්‍යමාර්ගඥාන —

i;a;sia fndaê mdlalsl O¾u

- i;r i;smÜGdk

ldhdkqmiaikd fõokdkqmiaikd

Ñ;a;dkqmiaikd Oïudkqmiaikd

- i;r iïuHhla m%Odk i;s

Wmka wl+i,hka m%ydKh lsßu msKsi lrk jHdhdu

kQmka wl+i,hka kQm§u msKsi lr lrk jHdhdu

kQmka l+i,hka bm§u msKsi lr lrk

❖i;r iDoaÈmdo i;s
Pkao Ñ;a;
ùßh úuxid
❖mxfÉkaøh
ioaOd" ùßh" i;s" iudê" m%{d
❖mxp n,
ioaOd" ùßh" i;s" iudê" m%{d
❖ima; fndÊcx.
i;s" Oïu úph" ùßh" mS%;s"
miaioaÈ" iudê" WfmalaLd

krl.;s 4

f,dan oafõi fuday

wmdhg hk jeros wg u.

jeros ÈÜá
jeros ixlmam
jeros jdpd
jeros lïuKa;
jeros wdðj
jeros jdhdu
jeros i;s
jeros iudê

fyd|.;s 27

wf,dan woafõi wfuday

iœœ.;shg hk yß wg u.

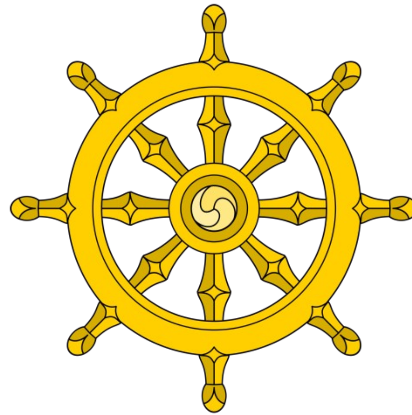
yß ÈÜá
yß ixlmam
yß jdpd
yß lïuKa;
yß wdðj
yß jdhdu
yß i;s
yß iudê

fï f,dalfhkaa whskafjk u.

wß wg u.

iïud ÈÜá
iïud ixlmam
iïud jdpd
iïud lïuKa;
iïud wdðj
iïud jdhdu
iïud i;s
iïud iudê

iïud {dK
iïud úuqla;s

20

iïud iïnqÿ irKhs

l¾uia:dk jeãu

Wm;skau fn!oaOù we;s kudj

O¾ufha yeisfrkafk ke;s wfma wh O¾ufhau

yeisfrk ienE fn!oaOhka njg m;alr .ekSu'

i;r wmdhgu fkdhk u.

ඡළඟුණ සූත්‍රය

(1) ආනන්දයෙනි, මේ සස්නෙහි මහණහුගේ චිත්තය පඤ්චොරම්භාගිය සංයෝජනයෙන් අවිමුක්ත වෙයි. හේ ඒ මරණසමයෙහි තථාගතයන් දක්නට ලබන්නේ ය. ඔහට තථාගතයෝ ආදිකල්‍යාණ කොට මධ්‍යකල්‍යාණ කොට පරියෝසාන කල්‍යාණ කොට අර්ථ සහිත කොට ව්‍යඤ්ජන සහිත කොට කෙවලපරිපූර්ණ කොට පිරිසිදු කොට දහම් දෙසති, බ්‍රහ්මචර්‍ය්‍යය ප්‍රකාශ කරති. ඒ දහම් දෙසුම් අසා පඤ්චඹරම්භාගිය සංයෝජනයන්ගෙන් ඔහුගේ සිත මිදෙයි. ආනන්දයෙනි, තිසි කල්හි ධර්මශ්‍රවණයෙහි මේ පළමු අනුසසයි.

ඵග්ගුණ සූත්‍රය

(2) ආනන්දයෙනි, වැලිත් මහණහුගේ චිත්තය පඤ්චෝරම්භාගිය සං-යෝජනයෙන් අවිමුක්ත වෙයි. හේ ඒ මරණකාලයෙහි තථාගතයන් දක්නට නො ම ලබනුයේ වෙයි. යළිදු තථාගතශ්‍රාවකයකු දක්නට ලබනුයේ වෙයි. ඔහට තථාගතශ්‍රාවක ආදිකල්‍යාණ කොට මධ්‍යකල්‍යාණ කොට පර්‍යවසාන-කල්‍යාණ කොට සාර්‍ථ කොට සව්‍යඤ්ජන කොට කේවලපරිපූර්‍ණ කොට පරිශුද්ධ කොට දම් දෙසයි, බ්‍රහ්මචර්‍යය ප්‍රකාශ කෙරෙයි. ඒ දම් දෙසුම් අසා ඔහුගේ සිත පඤ්චෝරම්භාගිය සංයෝජනයෙන් මිදෙයි. ආනන්දයෙනි සුදුසු කල්හි ධර්‍මශ්‍රවණයෙහි මේ දෙවැනි අනුසස යි.

ඵග්ගුණ සූත්‍රය

(3) තවද, ආනන්දයෙනි, මහණහුගේ සිත පඤ්ච ඔරම්භාගිය සංයෝජනයෙන් අවිමුක්ත වෙයි. හේ ඒ මරණ කාලයෙහි තථාගතයන් දක්නට නො ම ලබන්නේ ය. තථාගත ශ්‍රාවකයකු ද දක්නට නො ම ලබන්නේ ය. වැලිදු ඇසූ පරිදි පර්යාප්ත පරිදි ධර්මය සිතින් අනුවිතර්කණ කෙරෙයි. අනුවිචාර කෙරෙයි. සිතින් විමසා බලයි. ඇසූ පරිදි පුහුණු කළ පරිදි ධර්මය සිතින් අනුවිතර්කණය කරණ අනුවිචාර කරණ සිතින් විමසා බලන ඔහුගේ සිත පඤ්චෝරම්භාගිය සංයෝජනයෙන් මිදෙයි. ආනන්දයෙනි, නිසි කල්හි දහම් ඇසුම්හි නිසි කල්හි අර්ථෝපපරීක්ෂාවෙහි මේ සෙවැනි අනුසසි.

(3) පුන ච පරං ආනන්ද භික්ඛුනො පඤ්චහි ඔරම්භාගියෙහි සංයොජනෙහි චිත්තං අවිමුත්තං හොති, සො තම්හි සමයෙ මරණකාලෙ න හෙව ඛො ලභති තථාගතං දස්සනාය, නපි තථාගතසාවකං ලභති දස්සනාය. අපි ච ඛො යථාසුතං යථාපරියත්තං ධම්මං චෙතසා අනුවිතක්කෙති, අනුවිචාරෙති, මනසානුපෙක්ඛති. තස්ස යථාසුතං යථාපරියත්තං ධම්මං චෙතසා අනුවිතක්කයතො අනුවිචාරයතො මනසානුපෙක්ඛතො පඤ්චහි ඔරම්භාගියෙහි සංයොජනෙහි චිත්තං විමුච්චති. අයං ආනන්ද තතියො ආනිසංසො කාලෙන ධම්මසවණෙ කාලෙන අත්ථුපපරික්ඛාය.

(6) තව ද ආනන්දයෙනි, භික්ෂුහුගේ චිත්තය පඤ්චොරම්භාගිය සංයෝජනයෙන් මිදුනේ වෙයි අනුත්තර උපධිසඞ්ඛයෙහි සිත අවිමුක්ත වෙයි. හේ ඒ මරණකාලයෙහි තථාගතයන් දක්නා නො ලබන්නේ ම ය. තථාගතශ්‍රාවකයකු දු දක්නා නො ලබන්නේ ය. වැලිදු යථාශ්‍රැත යථාපර්‍යාප්ත ධර්‍මය සිතින් අනුවිතර්‍කණ කෙරෙයි, අනුවිචාර කෙරෙයි, සිතින් විමසා බලයි. යථාශ්‍රැත යථාපර්‍යාප්ත ධර්‍මය සිතින් අනුවිතර්‍කණය කරණ අනුවිචාර කරණ සිතින් විමසාබලන ඔහුගේ සිත අනුත්තර උපධිසඞ්ඛයෙහි මිදෙයි. ආනන්දයෙනි, තිසි කල්හි ධර්‍මශ්‍රවණයෙහි තිසි කල්හි අර්‍ථොපපරීක්‍ෂායෙහි මේ සවන අනුසසැයි.

ආනන්දයෙනි, තිසි කල්හි ධර්‍මශ්‍රවණයෙහි තිසි කල්හි අර්‍ථොපපරීක්‍ෂායෙහි මේ ආනිසංස සය යි.

ලොභඅකුශලමූල	ද්වේශඅකුශලමූලය	මෝහඅකුශලමූලය
leu;s wruœk	wlue;s wruœk	WfmCld wruœk
iœjiy ; iam¾Yh	ÿlaiy ; iam¾Yh	**WfmCld iam¾Yh**
iœjú£u	ÿlaú£u	**WfmCld** ú£u
fidïkia Wmúpdrh	fodïkia Wmúpdrh	WfmCld Wmúpdrh
rd. nj	**oafõi nj**	**fuday nj**
ldu ú;¾lh	jHdmdo ú;¾lh	úysxid ú;¾lh
úmßkd˜ ÿlal	**ÿlal ÿlal**	**ixLdr ÿlal**

ú[a[dk udhdjg /já,d bkak yefudagu ú ¢kak fjkafk ÿla hkak fjkafk wmdhg

ගිරිමානන්ද සූත්‍රය

5. කතමාචානන්ද පහානසඤ්ඤා:

ඉධානන්ද භික්ඛු උප්පන්නං කාමවිතක්කං නාධිවාසෙති පජහති විනොදෙති ව්‍යන්තීකරොති අනභාවං ගමෙති. උප්පන්නං ව්‍යාපාද විතක්කං නාධිවාසෙති පජහති විනොදෙති ව්‍යන්තීකරොති අනභාවං ගමෙති. උප්පන්නං විහිංසා විතක්කං නාධිවාසෙති පජහති විනොදෙති ව්‍යන්තීකරොති අනභාවං ගමෙති. උප්පන්නුප්පන්නෙ පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ නාධිවාසෙති පජහති විනොදෙති ව්‍යන්තීකරොති අනාභාවං ගමෙති. අයං වුච්චතානන්ද පහානසඤ්ඤා.

306306

නාඩිවාසෙති

පජහති

විනොදෙති

බ්‍යන්තීකරොති

අනභාවං ගමෙති.

- bjikafkkE
- bj;aalrkjd
- neyrlrkjd
- fl,jrlrkjd
- iïmoæ¾K wNdjhg muœeœKœjhs

ú[a[dk udhdfjka lrkafk fïlhs

ලොභඅකුශලමූල

máÉp- 1

leu;s wruœk

පටිච්ච උප්පජ්ජතෙ

rd.h

udj úkdYlrk

leu ú;¾lh

ද්වෙශඅකුශලමූලය

máÉp- 2

wlue;s wruœk

පටිච්ච උප්පජ්ජතෙ

oafõih

udj úkdYlrk

jHdmdo ú;¾lh

මොහඅකුශලමූලය

máÉp- 3

Wfmalald

පටිච්ච උප්පජ්ජතෙ

fudayh

udj úkdYlrk

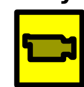
wk;=r oelmq wh O¾uY%jkfhka ,o m%«dfjka l,hœ;a;

udj fírk

fklalïu

udj fírk

wjHdm

udj fírk

wúysxi

úysxid ú;¾lh

fyd|g ;snqkq ys;" ú[a[dk udhdfjka lrmq úkdYfhkaa fír.kak lrkafk fìlhs

l¾uia:dk jeãu

ú[a[dkfhka lr lr bkafk ú;lal úpdr

m%«dfjka l,hœ;a; iú;lal iúpdr

fklalïu

wjHdmdo

wúysxid

l¾uia:dk ;%smsgl iŒ;%foaikd weiœfrka

fyd|g ;snqkq ys;" ú[a[dk udhdfjka lrmq úkdYfhkaa fír.kak lrkafk fìlhs

máÉp-1

leu;s wruæk

පටිච්ච උප්පජ්ජතෙ

rd.h

පටිච්ච උප්පජ්ජතෙ

ldu ú;¾lh

máÉp-2

wlue;s wruæk

පටිච්ච උප්පජ්ජතෙ

oafõih

පටිච්ච උප්පජ්ජතෙ

jHdmdo ú;¾lh

máÉp-3

Wfmalald

පටිච්ච උප්පජ්ජතෙ

fuduyh

පටිච්ච උප්පජ්ජතෙ

úysxid ú;¾lh

ú[a[dkfhka lr lr bkafk ú;lal úpdr

m%«dfjka l,hœ;a; iú;lal iúpdr

fklalïu

wjHdm d

wúysxi d

[දුතිය පඨමජ්ඣාන සූත්‍රය] A 4 P 231

[සැවැත්නිදන යි]

20 මහණෙනි, කරුණු සයක් ප්‍රහීණ නො කොට ප්‍රථමධ්‍යානයට පැමිණ වසන්නට අභව්‍ය වෙයි. කවර සයෙක යත්:

කාමවිතක්ක ය ව්‍යාපාදවිතක්ක ය විහිංසාවිතක්ක ය කාමසඤ්ඤ ය ව්‍යාපාදසඤ්ඤ ය විහිංසාසඤ්ඤ යි.

මහණෙනි, මේ කරුණු සය ප්‍රහීණ නොකොට ප්‍රථමධ්‍යානයට එළඹ වසන්නට අභව්‍ය වෙයි.

මහණෙනි, කරුණු සයක් ප්‍රහීණ කොට ප්‍රථමධ්‍යානයට එළඹ වසන්

මහණෙනි, මේ කරුණු සය ප්‍රහීණ නොකොට ප්‍රථමධ්‍යානයට එළඹ වසන්නට අභව්‍ය වෙයි.

මහණෙනි, කරුණු සයක් ප්‍රහීණ කොට ප්‍රථමධ්‍යානයට එළඹ වසන් නට භව්‍ය වෙයි. කවර සයෙක යත්:

කාමවිතක්ක ය ව්‍යාපාදවිතක්ක ය විහිංසාවිතක්ක ය කාමසඤ්ඤ ය ව්‍යාපාදසඤ්ඤ ය විහිංසා සඤ්ඤ යි.

මහණෙනි, මේ කරුණු සය ප්‍රහීණ කොට ප්‍රථමධ්‍යානයට එළඹ වසන්නට භව්‍ය වේ යයි

ඒ මම් කාමයන්ගෙන් වෙන් ව ම අකුශලධර්මයන්ගෙන් වෙන් ව ම විතර්ක සහිත වූ විචාර සහිත වූ විවේකයෙන් උපන් ප්‍රීතිසුඛය ඇති **ප්‍රථමධ්‍යානයට** පැමිණ වෙසෙමි. විතර්ක විචාරයන්ගේ සන්හිඳීමෙන් අධ්‍යාත්මයෙහි පැහැදීම වූ චිත්තයාගේ එකඟබව වූ විතර්ක රහිත වූ විචාර රහිත වූ සමාධියෙන් උපන් ප්‍රීතිසුඛය ඇති **ද්විතීයධ්‍යානයට** පැමිණ වෙසෙමි. ප්‍රීතියගේ ද විරාග-යෙන් උපේක්ෂා ද ඇත්තෙම් සිහි ඇත්තෙම් සම්‍යක් ප්‍රඥ ඇත්තෙම් වෙසෙමි. සුඛය ද කයින් විඳිමි. යමකු ආර්‍ය්‍ය උපේක්ෂා ඇත්තේ ය. සිහි ඇත්තේ ය. සුඛ විහරණ ඇත්තේ ය යි, **ආර්‍ය්‍යයෝ කියත් නම්,** ඒ **තෘතීයධ්‍යානයට** පැමිණ වෙසෙමි. සුඛයාගේ ද ප්‍රහාණයෙන් හා දුඃඛයාගේ ප්‍රහාණයෙන් හා කැල ම සොමනස් දොම්නසුත් හතයට යැමෙන් දුක් නැති සුව නැති උපේක්ෂාසමෘති දෙකින් වූ පිරිසිදු බව ඇති **චතුර්ථධ්‍යානයට** පැමිණ වෙසෙමි.

[සැමැත්ණිදන යි]

26. එ කල්හි **අනාථපිණ්ඩික ගෘහපති** පන්සියක් පමණ උපාසකයන් විසින් පිරිවරණ ලදුයේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළඹියේ ය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඝඝසා වැද එකත්පසෙක හින. එකත්පසෙක හුන් අනාථපිණ්ඩික ගෘහපතිහට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙල කරුණ වදාළහ:

ගෘහපතිය, තෙපිදු සිවුරු පිඬුවා සෙනසුන් ගිලන්පස බෙහෙත්-පිරිකරින් බික්ඝඟුන් වටනහු ය. ගෘහපතිය, එ පමණෙකින් ම තුෂ්ටිය කළමනා නො වේ: 'අපි බික්ඝඟුන් සිවුරු පිඬුවා සෙනසුන් ගිලන්පස-බෙහෙත්පිරිකරින් වටම්හ' යි.

එහෙයින් ගෘහපතිය, මෙ කරුණෙහි ලා මෙසේ හික්මියයුතු යි: "කිනම් උපායෙකින් අපි කලින් කල (ප්‍රථම-ද්විතීයධ්‍යානික) ප්‍රීතිය ලබා වසමෝ දෑ?"යි. ගෘහපතිය, තොප විසින් මෙසේ හික්මිය යුතු මැ යි.

මෙසේ වදාළ කල්හි ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ සැළකළහ:

"වහන්ස, ආශ්චර්ය්‍ය ය! වහන්ස, අද්භූත ය!! වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මෙය සුභාෂිත ම ය: ගෘහපතිය, තෙපිදු භික්ෂූන් සිවුරු පිඬුවා සෙනසුන් ගිලන්පස බෙහෙසත් පිරිකරින් වටනහු ය. ගෘහපතිය, 'අපි චීවරපිණ්ඩපාතශයනාසනග්ලානප්‍රත්‍යයභෛෂජ්‍යපරිෂ්කාරයෙන් භික්ෂූන් වටම්හ' යන එපමණෙකින් ම තුෂ්ටිය නො කළමනා ය. ගෘහපතිය, එ හෙයින් මෙ කරුණෙහි ලා මෙසෙයින් හික්මිය යුතු යි: කවර උපායෙකින් අපි කලින් කල ප්‍රවිවෙකප්‍රීතිය ලබා වාසය කරමෝ දෝ? යි. ගෘහපතිය, තොප විසින් මෙසේ හික්මිය යුතු මැ"යි.

වහන්ස, යම් කලෙක ආර්‍ය්‍යශ්‍රාවක ප්‍රවිවෙක (ප්‍රථම-ද්විතීයධ්‍යානික) ප්‍රීතිය ලබා වෙසේ නම්, එ සමයෙහි ඔහට කරුණු පසෙක් නැත:

කාමයන් ඇරැබැ උපදනා යම් දුක්දෙම්නසෙක් වේ නම්, ඒ සමයෙහි ඔහට එ ද නැත. කාමෝපසංහිත වූ යම් සුවසොම්නසෙක් වේ නම්, එ සමයෙහි ඔහට එ ද නැත. අකුශලොපසංහිත වූ යම් දුක් දෙම්නසෙක් වේ නම්, එසමයෙහි ඔහට එ ද නැත. අකුශලොපසංහිත වූ යම් සුවසොම්නසෙක් වේ නම්, ඒ සමයෙහි ඔහට එ ද නැත. කුශලොප-සංහිත යම් දුක්දෙම්නසෙක් වේ නම්, එ ද ඔහට එ සමයෙහි නැත.

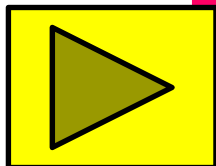
මහනි්ස, යම් කලෙක ආයසිශ්‍රාවක ප්‍රවිවේක ප්‍රීතිය ලබා වාසය කෙරේ නම්, මෙ පස් දහම්හු එ සමයෙහි ඔහට නො වෙත් යයි.

S 5-1 P 372

උප්පටිපාටික සූත්‍රය

දුක්ඛින්ද්‍රිය, දෝමනස්සින්ද්‍රිය, සුඛින්ද්‍රිය, සෝමනස්සින්ද්‍රිය, උපෙක්ඛින්ද්‍රිය යි.

ksreoaOlr .;hq;= mxp bkaøsh

320320

උප්පටිපාටික සූත්‍රය

1 lh yryd oefkk ÿla	දුක්ඛින්ද්‍රිය
2 uk yryd oefkk ÿla	දෝමනස්සින්ද්‍රිය
3 lh yryd oefkk iem	සුඛින්ද්‍රිය
2 uk yryd oefkk iem	සෝමනස්සින්ද්‍රිය
2 lh fyda uk yryd oefkk fkdÿla fkdiqj	උපෙක්ඛින්ද්‍රිය

321321

උප්පටිපාටික සූත්‍රය

1 oeyek දුක්ඛින්ද්‍රිය

2 oeyek දොමනස්සින්ද්‍රිය

3 oeyek සුඛින්ද්‍රියය

4 oeyek සොමනස්සින්ද්‍රිය

සඤ්ඤාවේදයිතනිරෝධය උපෙක්ඛින්ද්‍රිය

322322

[විමුත්තායතන සූත්‍රය]

26. මහණෙනි, යම් විමුත්තිකාරණයක්හි අප්‍රමත්තව, කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව, නිවන් කරා ගිය සිත් ඇතිව වාස කරණ මහණහුගේ අවිමුක්ත හෝ සිත විමුක්ත වේ නම්, අපරික්ෂීණ වූ හෝ ආශ්‍රවයෝ පරික්ෂයට යෙත් නම්, අනුත්පන්න හෝ අනුත්තරයෝගක්ෂේමයට අනුප්‍රාප්ත වේ නම් (එබඳුවූ) විමුත්තායතනයෝ පස්දෙනෙකි. කවර පස්දෙනෙක යත්:

323323

(1) මහණෙනි, මෙ සස්නෙහි මහණක්හට ශාස්තෲ වේ ව යි අන්‍යතර ගුරුස්ථානික සබ්‍රම්සරෙක් වේ ව යි චතුස්සත්‍යධර්මය දෙශනා කෙරේ නම්, හේ ඒ ඒ පරිදි ඒ දහම්හි පෙළ අරුත් පිළිවිදුනේ ද වෙයි. පෙළදම් පිළිවිදුනේ ද වෙයි. අර්ථය පිළිවිදුනා ධර්මය පිළිවිදුනා ඔහට ප්‍රමොද්‍ය (තරුණප්‍රීතිය) උපදනේ ය. ප්‍රමුදිතයා හට බලවත් ප්‍රීතිය උපදනේ ය. ප්‍රීතියුත් සිත් ඇත්තහුගේ නාමකය සන්හිඳෙයි. සන්හුන් කය ඇතියේ සුව විඳිනේ ය. සුව ඇතියහුගේ සිත (අර්හත් ඵල සමාධියෙහි) සමාහිත වෙයි. මහණෙනි, යම් විමුක්ත්‍යායතනයෙක්හි අප්‍රමත්ත වූ, කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව තිවත් කරා ගිය සිත් ඇතිව වාස කරණ මහණහුගේ අවිමුක්ත වූ චිත්තය හෝ විමුක්ත නම්, අපරික්ෂීණ වූ ආශ්‍රවයෝ හෝ පරික්ෂයට යෙත් නම්, අනනුප්‍රාප්ත වූ හෝ අනුත්තරයොගක්ෂෙමයට (අර්හත්වයට) අනුප්‍රාප්ත වේ නම්, මේ ඒ ප්‍රථම විමුක්ත්‍යායතන යි.

324324

(2) තවද මහණෙනි, භික්ෂුහට ශාස්තෘ හෝ අන්‍යතර ගුරුස්ථානික සබ්‍රහ්මචාරියෙක් හෝ ධර්මය නො ම දෙසන්නේය. එතෙකුදු වුව ඇසූ පරිදි පිරිවැහූ පරිදි ධර්මය විතර විසින් පරහට දෙසන්නේ ය. මහණෙනි, යම් යම් පරිද්දෙකින් ඇසූ පරිදි පිරිවැහූ පරිදි ධර්මය විතරවිසින් පරහට දෙසා නම්, ඒ ඒ පරිදි හෙ ඒ ධර්මයෙහි අර්ථය පිළිවිදුනේ ද, ධර්මය පිළිවිදුනේ ද වෙයි. අර්ථය පිළිවිදුනා ධර්මය පිළිවිදුනා ඔහට ප්‍රමෝදය උපදනේ ය. ප්‍රමුදිතයාහට ප්‍රීතිය උපදනේ ය. ප්‍රීතියුත් සිතැතියාගේ කය සන්හිඳේ. සන්හුන් කය ඇතියේ සුව විඳිනේය. සුව ඇතියහුගේ සිත සමාහිත වෙයි.

මහණෙනි, යම් විමුක්ත්‍යායතනයෙක්හි අප්‍රමත්තව වැර ඇතිව ප්‍රහිතාත්ම ව වාසය කරණ භික්ෂුහුගේ අවිමුක්ත හෝ චිත්තය මිදේ නම්, අපරික්ෂීණ වූ හෝ ආස්‍රවයෝ පරික්ෂයට යෙත් නම්, අනනුප්‍රාප්ත වූ හෝ අනුත්තර යෝගක්ෂේමය අනුප්‍රාප්ත වේ නම්, මේ එ ද්විතීය විමුක්ත්‍යායතන යි.

(3) තවද මහණෙනි, මහණකුහට ශාස්තෘ හෝ අන්‍යතර ගුරුස්ථානීය සබ්‍රහ්මචාරියෙක් හෝ දහම් නො ම දෙසන්නේ ය. ඇසූ පරිදි පිරිවැහූ පරිදි ධර්මය විතර විසින් පරහට නො ද දෙසන්නේ ය. වැලිදු ඇසූ පරිදි පිරිවැහූ පරිදි ධර්මය විතර විසින් සජ්ඣායනා කෙරෙයි. මහණෙනි, යම් යම් පරිදි මහණෙකු ඇසූ පරිදි පිරිවැහූ පරිදි ධර්මය විතර විසින් සජ්ඣායනා කෙරේ නම්, ඒ ඒ පරිදි හේ ඒ දහම්හි අරුත් පිළිවිදුනේත් දහම් පිළිවිදුනේත් වෙයි. අරුත් පිළිවිදුනා දහම් පිළිවිදුනා ඕහට ප්‍රමෝදය උපදනේ ය. ප්‍රමුදිතයා හට ප්‍රීතිය උපදනේ ය. ප්‍රීතිමනස්කයාගේ කය සන්හිඳේ. සන්හුන් කය ඇතියේ සුව ලබන්නේ ය. සුව ඇතියහුගේ සිත සමාහිත වෙයි. මහණෙනි, යම් විමුක්ත්‍යායතනයෙක්හි අප්‍රමත්තව අතාපී ව ප්‍රහිතාත්ම ව වෙසෙන භික්ෂුහුගේ අවිමුක්ත වූ හෝ චිත්තය මිදෙ නම්, අපරික්ෂීණ වූ හෝ ආශ්‍රවයෝ පරික්ෂයට යෙත් නම්, අනනුප්‍රාප්ත වූ හෝ අනුත්තරයෝගක්ෂේමයට අනුප්‍රාප්ත වේ නම්, මේ ඒ තෘතීය විමුක්ත්‍යායතනය යි

326326

(4) තව ද මහණෙනි, භික්ෂුහට ශාස්තෘ හෝ අන්‍යතර ගුරුස්ථානීය සබ්‍රහ්මචාරියෙක් හෝ නො ම දහම් දෙසන්නේ ය. යථාශ්‍රැත යථාපර්යාප්ත ධර්මය විස්තරයෙන් පරහට නො ද දෙසන්නේ ය. යථාශ්‍රැත යථාපර්යාප්ත ධර්මය විස්තරයෙන් නො ද ස්වාධ්‍යායනා කරන්නේ ය. වැලිත් යථාශ්‍රැත යථාපර්යාප්ත ධර්මය සිතින් අනුවිතර්ක කෙරේ. අනුවිචාර කෙරේ. සිතින් අනුප්‍රේක්ෂා කෙරේ. මහණෙනි, මහණ යම් යම් පරිදි යථාශ්‍රැත යථාපර්යාප්ත ධර්මය සිතින් අනුවිතර්කන කෙරේ නම්, අනුවිචරණ කෙරේ නම්, සිතින් අනුප්‍රේක්ෂා කෙරේ නම්, ඒ ඒ පරිදි හෙ එ දහම්හි අරුත් පිළිවිදුනේත් පෙළදම් පිළිවිදුනේත් වෙයි. අරුත් පිළිවිදුනා පෙළදම් පිළිවිදුනා ඔහට ප්‍රමෝදය උපදනේය. ප්‍රමුදිතයාහට ප්‍රීතිය උපදනේය. ප්‍රීතිමනස්කයාගේ කය සන්හිඳෙයි. සන්හුන් කය ඇතියේ සුව විඳිනේය. සුව ඇතියහුගේ සිත සමාහිත වේ. මහණෙනි, යම් විමුක්ත්‍යායතනයෙක්හි අප්‍රමත්ත ව ආතාපී ව ප්‍රහිතාත්ම ව වාස කරණ මහණහුගේ අවිමුක්ත වූ හෝ චිත්තය මිදේ නම්, අපරික්ෂීණ වූ හෝ ආස්‍රවයෝ පරික්ෂයට යෙත් නම්, අනනුප්‍රාප්ත ව හෝ අනුත්තරයෝගක්ෂේමයට අනුප්‍රාප්ත වේ නම්, මේ ඒ සතරවන විමුක්ත්‍යායතනයයි.

(5) තවද මහණෙනි, භික්ෂුහට ශාස්තෘ වේවයි; අන්‍යතර ගුරුස්ථානීය සබ්‍රහ්මචාරියෙක් වේවයි, ධර්මය නො ම දෙසන්නේය. යථාශ්‍රැත යථාපර්යාප්ත ධර්මය විතරවිසින් පරහට නො ද දෙසන්නේ ය. යථාශ්‍රැත යථාපර්යාප්ත ධර්මය විතරවිසින් සජ්ඣායනා නො ද කරන්නේය. යථාශ්‍රැත යථාපර්යාප්තව ධර්මය සිතින් නො ද අනුවිතර්කන කරන්නේය. අනුවිචරණය නො කරන්නේය. සිතින් අනුප්‍රේක්ෂා නො කරන්නේය. එතෙකුදු වුව, ඔහු විසින් අන්‍යතර සමාධි නිමිත්තක් (කමටහනක්) මොනොවට උගන්නා ලද්දේ වෙයි. මොනොවට මෙනෙහි කරණ ලද වෙයි. මොනොවට උපධාරිත වෙයි. ප්‍රඥයෙන් මොනොවට පිළිවිදුනා ලද වෙයි.-

is; tl wruœkl k;r lr w¾:h fufkys lsÍug mœÆjkao@

මහණෙනි, යම් යම් පරිදි භික්ෂූහු විසින් අන්‍යතර සමාධිනිමිත්තක් සුගෘහීත ද, මැනැවින් මෙනෙහි කරණ ලද ද, මැනැවින් උපධාරිත ද ප්‍රඥායෙන් සුප්‍රතිවිද්ධ ද වේ නම්, හෙ ඒ ඒ පරිදි ඒ ධර්මයෙහි අර්ථප්‍රතිසංවෙදී හා ධර්මප්‍රතිසංවෙදී හා වෙයි. අර්ථසංප්‍රතිවෙදී වූ ධර්මප්‍රතිසංවෙදී වූ ඔහට ප්‍රමොද්‍ය උපදනේය. ප්‍රමුදිතයාහට ප්‍රීතිය උපදනේ ය. ප්‍රීතිමනස්කයාගේ කය සන්හිඳෙයි. සන්සුන් කය ඇතියේ සුව විඳිනේ ය. සුව ඇතියහුගේ සිත සමාහිත වෙයි. මහණෙනි, යම් විමුක්ත්‍යායතනයෙක්හි අප්‍රමත්තව ආතාපීව ප්‍රහිතාත්ම ව වසන භික්ෂුහුගේ අවිමුක්ත වූ හෝ චිත්තය විමුක්ත වේ නම්, අපරික්ෂීණ වූ හෝ ආස්‍රවයෝ පරික්ෂයට යෙත් නම්, අනනුප්‍රාප්ත වූ හෝ අනුත්තරයොගක්ෂෙමයට අනුප්‍රාප්ත වේ නම්, මේ ඒ පස්වන විමුක්ත්‍යායතනයි.

is;sú,s k;r lr w¾:h fufkys lsÍug mœÆjkao@

329329

f,dalfhka whsskafjk l%u - 5

- 1 O¾u Y%%jkh
- 2 O¾u foaaYkh
- 3 O¾u iÊPdhkh
- 4 O¾u fufkysslssÍu
- 5 wkH;r iudêhlskaaa

  O¾u fufkysslssÍu

ú[a[dk udhdfjka lrkafk fïlhs

ලොභඅකුශලමූල

máÉp- 1

leu;s wruœk

පටිච්ච උප්පජ්ජතෙ

rd.h

udj úkdYlrk

ld u;¾lh

ද්වෙශඅකුශලමූලය

máÉp- 2

wlue;s wruœk

පටිච්ච උප්පජ්ජතෙ

oafõih

udj úkdYlrk

jHdmdo u;¾lh

මොහඅකුශලමූලය

máÉp- 3

Wfmalald

පටිච්ච උප්පජ්ජතෙ

fudayh

udj úkdYlrk

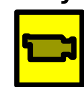
wk;=r oelmq wh O¾uY%jkfhka ,o m%«dfjka l,hœ;a;

udj fírk fklalïu

udj fírk wjHdm

udj fírk wúysxi

úysxid u;¾lh

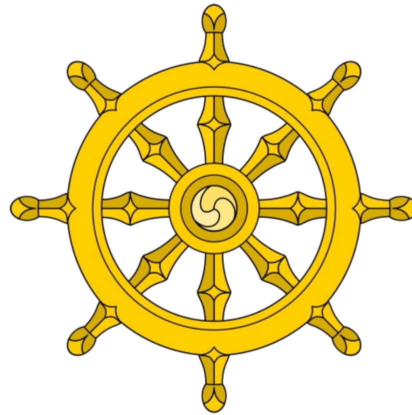
ඒ මම් කාමයන්ගෙන් වෙන් ව ම අකුශලධර්මයන්ගෙන් වෙන් ව ම විතර්ක සහිත වූ විචාර සහිත වූ විවෙකයෙන් උපන් ප්‍රීතිසුඛය ඇති ප්‍රථමධ්‍යානයට පැමිණ වෙසෙමි. විතර්ක විචාරයන්ගේ සන්හිඳීමෙන් අධ්‍යාත්මයෙහි පැහැදීම වූ චිත්තයාගේ එකඟබව වූ විතර්ක රහිත වූ විචාර රහිත වූ සමාධියෙන් උපන් ප්‍රීතිසුඛය ඇති ද්විතීයධ්‍යානයට පැමිණ වෙසෙමි. ප්‍රීතියගේ ද විරාග-යෙන් උපේක්ෂා ද ඇත්තෙම් සිහි ඇත්තෙම් සම්‍යක් ප්‍රඥ ඇත්තෙම් වෙසෙමි. සුඛය ද කයින් විඳිමි. යමකු ඇරඹ උපේක්ෂා ඇත්තේ ය. සිහි ඇත්තේ ය. සුඛ විහරණ ඇත්තේ ය යි, ආර්යයෝ කියත් නම්, ඒ තෘතීයධ්‍යානයට පැමිණ වෙසෙමි. සුඛයාගේ ද ප්‍රහාණයෙන් හා දුඃඛයාගේ ප්‍රහාණයෙන් හා කැල ම සොමිනස් දොම්නසුත් හතයට යැමෙන් දුක් නැති සුව නැති උපේක්ෂාසමෘති දෙකින් වූ පිරිසිදු බව ඇති චතුර්ථධ්‍යානයට පැමිණ වෙසෙමි.

සො විවිච්චෙව කාමෙහි විවිච්ච අකුසලෙහි ධම්මෙහි සවිතක්කං සවිචාරං
විවෙකජං පීතිසුඛං පඨමං ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරාමි. විතක්කවිචාරානං
වූපසමා අජ්ඣත්තං සම්පසාදනං චෙතසො එකොදිභාවං අවිතක්කං අවිචාරං
ixisoSu
සමාධිජං පීතිසුඛං දුතියං ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරාමි. පීතියා ච විරාගා
උපෙක්ඛකො ච විහරාමි සතො ච සම්පජානො, සුඛඤ්ච කායෙන පටිසං-
වෙදෙමි, යං තං අරියා ආචික්ඛන්ති උපෙක්ඛකො සතිමා සුඛවිහාරීති, තං
තතියං ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරාමි. සුඛස්ස ච පහාණා දුක්ඛස්ස ච පහාණා
පුබ්බෙව සොමනස්සදොමනස්සානං අත්ථඞ්ගමා අදුක්ඛමසුඛං උපෙක්ඛාසති-
පාරිසුද්ධිං චතුත්ථං ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරාමි.

622. ' සවිතක්කං සවිචාරං ' යනු විතර්කයෙක් ඇත, විචාරයෙක් ඇති. එහි විතර්ක කවරෙ යත් : යම් තර්කයෙක් විතර්කයෙක් සංකල්පයෙක් අර්පණයෙක් ව්‍යර්පණයෙක් සිත අරමුණට නැඟීමෙක් සම්‍යක්සංකල්පයෙක් වේ ද, මෙ ' විතර්ක ' යි කියනු ලැබෙ. එහි විචාරය කවරෙ යත් : යම් චාරයෙක් විචාරයෙක් අනුවිචාරයෙක් උපවිචාරයෙක් සිත අරමුණෙහි ගළපන බවෙක් අනුව බලන බවෙක් වේ ද, මෙ ' විචාර ' යි කියනු ලැබෙ. මෙසේ මේ විතර්කයෙන් ද මේ විචාරයෙන් ද යුක්ත වූයේ වෙයි . . . සමන්වාගත වූයේ වේ. එහෙයින් කියනු ලැබෙයි ' සවිතක්කං සවිචාරං ' යි.

සවිතක්ක යනු නෙක්ඛම්ම සංකල්පනා,
අව්‍යාපාද සංකල්පනා, අවිහිංසා සංකල්පනායි
සවිචාර යනු සවිතක්කයන්හි සිත හැසිරවීමයි

2021.06.19

21

iïud iïnqÿ irKhs

l¾uia:dk†}wßwg˜.‡jeãu

Wm;skau fn!oaOù we;s kuæy

O¾ufha yeisfrkafk ke;s wfma wh O¾ufhau

yeisfrk ienE fn!oaOhka njg m;alr .ekSu'

i;r wmdhgu fkdhk u.

සච්චවිභඞ්ග සූත්‍රය

ඇවැත්නි සම්‍යක්සමාධි කවරේ යැ යත්: ඇවැත්නි, මෙසස්නෙහි මහණ කාමයෙන් වෙන්ව මැ අකුසල් දහමින් වෙන් වැ මැ විතර්ක සහිත විචාර සහිත විවේකයෙන් හටගත් ප්‍රීතිසුව ඇති පළමු වන දැහැන් උපයා වාස කෙරෙයි. විතර්ක විචාරයන්ගේ ව්‍යුපශම යෙන් සිය සතන්හි පැහැදීම් කරන චිත්තයාගේ එකාග්‍රභාව ඇති විතර්ක රහිත විචාර රහිත සමාධියෙන් උපන් ප්‍රීතිසුව ඇති දෙවන දැහැන් . . . තුන් වන දැහැන් . . . සිව් වන දැහැන් උපයා වාස කෙරෙයි. ඇවැත්නි, මේ සම්‍යක් සමාධියයි කියනුලැබේ. ඇවැත්නි, මේ දුඃඛනිරොධගාමිනීප්‍රතිපද ආර්‍යසත්‍යයයි කියනු ලැබේ.

කතමො චාවුසො, සම්මාසමාධි ඉධාවුසො, භික්ඛු විවිච්චෙව කාමෙහි විවිච්ච අකුසලෙහි ධම්මෙහි සවිතක්කං සවිචාරං විවෙකජං පීතිසුඛං පඨමං ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරති. විතක්කවිචාරානං වූපසමා අජ්ඣත්තං සම්පසාදනං චෙතසො එකොදිභාවං අවිතක්කං අවිචාරං සමාධිජං පීතිසුඛං දුතියං ඣානං-පෙ-තතියං ඣානං-පෙ- චතුත්ථං ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරති. අයං වුච්චතාවුසො සම්මාසමාධි. ඉදං වුච්චතාවුසො දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදා අරියසච්චං.

මහාචත්තාරීසක සූත්‍රය

මහණෙනි, තොපට නිර්දෝෂ වූ මාර්ගසමාධිය සප්‍රත්‍යය කොට සපරිවාර කොට දෙසන්නෙමි. ඒ අසව්, මොනොවට මෙනෙහි කරව් ප්‍රකාශ කරන්නෙමි.'යි වදාළ සේක.

එසේ යැ වහන්සැ'යි ඒ භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් දුන්හ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තෙල වදාළ සේක.

මහණෙනි, ප්‍රත්‍යය සහිත වූ සපරිවාර වූ ආර්‍ය්‍ය සම්‍යක්සමාධිය කවරේ යැ යත් : එ මෙසේ යැ : සම්මාදිට්ඨි සම්මාසංකප්ප සම්මාවාචා සම්මා කම්මන්ත සම්මා ආජීව සම්මා වායාම සම්මාසති යන මේ සතින් චිත්තයා ගේ යම් එකාග්‍ර බවක් පරිවාර බවක් වේ ද, මහණෙනි මේ ආර්‍ය්‍ය සම්‍යක්සමාධිය සප්‍රත්‍ය යී ද සපරිවාර යී ද කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, එහි ලා සම්‍යග්දෘෂ්ටි පූර්වාඞ්ගමවෙයි. මහණෙනි, කිසෙයින් සම්‍යග්දෘෂ්ටි පූර්වඞ්ගම වෙයි යත් : මිථ්‍යාසඞ්කල්පය 'මිථ්‍යාසඞ්කල්ප' යයි. (ලක්ෂණ ප්‍රතිවේධයෙහි ලා අරමුණු විසින්) දනගනී. සම්‍යක්සඞ්කල්පය 'සම්‍යක්සඞ්කල්ප' යයි දනගනී, ඔහුට ඒ දනුම සම්මාදිට්ඨි නම් වෙයි.

මහණෙනි මිථ්‍යාසඞ්කල්ප කවරෙ යත් : කාමසඞ්කල්ප ව්‍යාපාදසඞ්කල්ප විහිංසා සඞ්කල්ප යි. මහණෙනි, මේ මිථ්‍යාසඞ්කල්ප නමි.

මහණෙනි, සම්‍යක්සඞ්කල්ප කවරෙ යත් : මහණෙනි, මම සම්‍යක්සඞ්කල්පයත් දෙ පරිදි කොට කියමි. මහණෙනි, සාශ්‍රව වූ පුණ්‍යභාගිය වූ උපධිවිපාක දෙන සම්‍යක් සඞ්කල්පයෙක් ඇත. මහණෙනි, ආර්‍ය්‍ය අනාශ්‍රව ලොකොත්තර මාර්ගාඞ්ග වූ සම්‍යක් සඞ්කල්පයෙක් ඇති.

krl.;s 4

f,dan oafõi fuday

① + ②

wmdhg hk jeros wg u.

jeros ÈÜá
jeros ixlmam
jeros jdpd
jeros lïuKa;
jeros wdðj
jeros jdhdu
jeros i;s
jeros iudê

fyd|.;s 27

wf,dan woafõi wfuday

iœœ.;shg hk yß wg u.

yß ÈÜá
yß ixlmam
yß jdpd
yß lïuKa;
yß wdðj
yß jdhdu
yß i;s
yß iudê

① + ② + ③

fï f,dalfhkaa whskafjk u.

wß wg u.

iïud ÈÜá
iïud ixlmam
iïud jdpd
iïud lïuKa;
iïud wdðj
iïud jdhdu
iïud i;s

iïud iudê

iïud {dK
iïud úuqla;s

ලොභඅකුශලමූල	ද්වෙශඅකුශලමූලය	මොහඅකුශලමූලය
leu;s wruœk	wlue;s wruœk	WfmCld wruœk
iœjiy.; iam¾ih	ÿlaiy.; iam¾ih	**WfmCld iam¾ih**
rd. nj	**oafõi nj**	**fuday nj**
ldu ú;¾lh	jHdmdo ú;¾lh	úysxid ú;¾lh
úmßkd˜ ÿlal	**ÿlal ÿlal**	**ixLdr ÿlal**

f,dafl bkak yok tl

uyd Nhdklhs

ú[a[dk udhdjg /já,d bkak yefudagu ú ¢kak fjkafk ÿla hkak fjkafk wmdhg

wmdfh hk úosh දුක්ඛ සූත්‍රය

A 4 P 233

21. මහණෙනි, කරුණු සයෙකින් සමන්නාගත මහණ ඉහාත්මයෙහි ම පීඩා සහිත, උපායාස සහිත, පරිදාහ සහිත දුකෙන් වෙසෙයි. කාබුන් මරණින් මතුයෙහි දුගතිය කැමැති විය යුතු. කවර සයෙකින ද යත්:

කාමවිතර්කයෙන, ව්‍යාපාදවිතර්කයෙන, විහිංසාවිතර්කයෙන, කාමසංඥායෙන, ව්‍යාපාදසංඥායෙන, විහිංසාසංඥායෙනැ යි.

O¾uh ksjerosj widf.k ke;s wY%e;j;a mD:.ack ishÆu wh /já,d lrk wmdfh hk jev

කැමැති විය යුතු.

මහණෙනි, සාශ්‍රව පුණ්‍යභාගිය උපධිවිපාක දෙන සම්‍යක් සංකල්ප කවරේ යත් : නෛෂ්ක්‍රම්‍යසංකල්ප අව්‍යාපාදසංකල්ප අවිහිංසාසංකල්ප යි. මහණෙනි, මේ සම්‍යක් සංකල්පය සාශ්‍රව යැ පුණ්‍යභාගිය යැ උපධිවිපාක දෙන්නේ යි.

මහණෙනි, ආර්‍ය්‍ය අනාශ්‍රව ලෝකෝත්තර මාර්ගාංග වූ සම්‍යක්සංකල්ප කවරේ යත්: මහණෙනි, ආර්‍ය්‍ය සිත් ඇති අනාශ්‍රව සිත් ඇති ආර්‍ය්‍යමාර්ගසමංගී වූ ආර්‍ය්‍යමාර්ගය වඩනු වහු ගේ යම් තර්කයෙක් විතර්කයෙක් සංකල්පයෙක් සිත අරමුණෙහි පිහිටුවීමෙක් වෙසෙසින් පිහිටුවීමෙක් සිත අරමුණට නැංවීමෙක් වාක්සංස්කාරයෙක් වේ ද, මහණෙනි, මේ සම්‍යක්සංකල්පය ආර්‍ය්‍ය යැ අනාශ්‍රව යැ ලොකොත්තර යැ මාර්ගාංග යි. ඒ මහණෙ මිථ්‍යාසංකල්පයා ගේ, ප්‍රහාණයට වෑයම් කරයි, සම්‍යක්සංකල්පයා ගේ ප්‍රතිලාභයට

සම්මාසතියා සම්මාවායාමෝ

343343

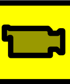
622. ' සවිතක්කං සවිචාරං ' යනු : විතර්කයෙක් ඇත, විචාරයෙක් ඇති. එහි විතර්ක කවරෙ යත් : යම් තර්කයෙක් විතර්කයෙක් සංකල්පයෙක් අර්පණයෙක් ව්‍යර්පණයෙක් සිත අරමුණට නැඟීමෙක් සම්‍යක්සංකල්පයෙක් වේ ද, මෙ ' විතර්ක ' යි කියනු ලැබෙ. එහි විචාරය කවරෙ යත් : යම් චාරයෙක් විචාරයෙක් අනුවිචාරයෙක් උපවිචාරයෙක් සිත අරමුණෙහි ගළපන බවෙක් අනුව බලන බවෙක් වේ ද, මෙ ' විචාර ' යි කියනු ලැබෙ. මෙසේ මේ විතර්කයෙන් ද මේ විචාරයෙන් ද යුක්ත වූයේ වෙයි . . . සමන්වාගත වූයේ වේ. එහෙයින් කියනු ලැබෙයි ' සවිතක්කං සවිචාරං ' යි.

සවිතක්ක යනු නෙක්කම්ම සංකල්පනා,
අව්‍යාපාද සංකල්පනා, අවිහිංසා සංකල්පනායි
සවිචාර යනු සවිතක්කයන්හි සිත හැසිරවීමයි

මිථ්‍යාසඞ්කල්පයා ගේ, ප්‍රහාණයට වැයම් කරයි, සම්‍යක්සඞ්කල්පයා ගේ ප්‍රතිලාභයට වැයම් කරයි. ඒ ව්‍යායාමය ඔහුට සම්මාවායාම වෙයි. හේ ස්මෘතිමත් වූයේ මිථ්‍යාසඞ්කල්පය දුරලයි. ස්මෘතිමත් වූයේ සම්‍යක්සඞ්කල්පය උපදවා වෙසෙයි. ඔහුට ඒ ස්මෘතිය සම්මාසති වෙයි. මෙසේ මේ තුන් ධර්මයෝ (සහජාත ද පූරේජාත ද වී) සම්‍යක් සඞ්කල්පය අනුව යෙති. අනුව වැටෙත්, ඒ කවර තුන් දහම්හ යත් : සම්මාදිට්ඨි සම්මාවයාම සම්මාසති යන මොහු යි.

මහණෙනි ඒ (ආර්‍ය සම්‍යක් සමාධියෙහි) ලා සම්‍යක්දෘෂ්ටි පූර්වඞ්ගම වෙයි, කිසෙයින් මහණෙනි, සම්‍යග්දෘෂ්ටි පූර්වඞ්ගම වෙයි යත් : මිථ්‍යාවචනය 'මිථ්‍යා-වචන' යයි දනගනී. සම්‍යග්වචනය 'සම්‍යග්වචන' යයි දනගනී. ඒ දැනුම ඔහුට සම්‍යග්දෘෂ්ටි වෙයි.

මහණෙනි, කරුණු සයෙකින් සමන්නාගත මහණ දෘෂ්ටධර්මයෙහි ම පීඩා රහිත, උපායාස රහිත, පරිදාහ රහිත සුඛයෙන් වෙසෙයි. කාබුන් මරණින් මත් තෙහි සුගතිය කැමැති විය යුතු. කවර සයෙකින යත්:

නෛෂ්ක්‍රම්‍යවිතර්කයෙන, අව්‍යාපාදවිතර්කයෙන, අවිහිංසාවිතර්කයෙන, නෛෂ්ක්‍රම්‍යසංඥයෙන, අව්‍යාපාදසංඥයෙන, අවිහිංසාසංඥයෙනැ යි

O¾uh ksjerosj widf.k we;s Y %e;j;a wd¾h Y%%djlhka ú[a[dk udhdjg fkd/jà fuf,dj;a mrf,dj;a fírf.k lrk iœe.;shgu hk jev

[සමාධිසූත්‍රය]

27. මහණෙනි, අප්‍රමාණ (ලෝකුත්තර) වූ සමාධිය නුවණැති ව සමාහිතසම්භාගතව වඩවූ. මහණෙනි, සම්ප්‍රඥන ඇති ව සමාහිතයෙන් යුක්තව අප්‍රමාණ සමාධිය වඩනවුනට තමා කෙරෙහි ම ප්‍රත්‍යවේක්ෂාඥාන පස් දෙයෙක් උපදනාහ. කවර පස්දෙනෙක යත්:

“මේ (අර්හත්ඵල) සමාධිය ප්‍රත්‍යුත්පන්න (අධිගත ක්ෂණයෙහි) සුව ඇතියේ ය’යි ද මතුයෙහිත් සුඛවිපාක ඇතියේ ය”යි ද තමා කෙරෙහි ම ඥානය උපදනේ ය. “මේ සමාධිය කෙලෙසුන්ගෙන් තොරය, ලෝකාමිස-ෂයෙන් තොරය”යි ද තමා තුළම ඥානය උපදනේය. මේ සමාධිය මහාපුරුෂයන් විසින් සෙවුනා ලද ය”යි තමා තුළම ඥානය උපදනේය. “මේ සමාධිය ශාන්තය, ප්‍රණීතය, කෙලෙස් සන්සිඳවූවනු විසින් ලබන ලදය, එකාග්‍රතායෙන් ලබන ලදය, සප්‍රයෝගවිතානයෙන් ප්‍රත්‍යනීක ධර්මයන් නිගෙණ (සාසවසමාධි මෙන්) උත්සාහයෙන් කෙලෙස් වළහා ලද්දේ නො වේ ය”යි තමා තුළ ම ඥානය උපදනේ ය. “එ මම සිහි ඇතියෙම් ම මේ සමාධියට සමවදිමි. සිහි ඇතියෙම් ම ඉන් නැගෙමි”යි තමා තුළම ඥානය උපදනේය.

27. සමාධිං භික්ඛවෙ භාවෙථ අප්පමාණං නිපකා පතිස්සතා. සමාධිං භික්ඛවෙ භාවයතං අප්පමාණං නිපකානං පතිස්සතානං පඤ්ච ඤාණානි පච්චත්තං යෙව උප්පජ්ජන්ති. කතමානි පඤ්ච:

අයං සමාධි පච්චුප්පන්නසුඛො චෙව ආයතිං ච සුඛවිපාකොති පච්චත්තං යෙව ඤාණං උප්පජ්ජති. අයං සමාධි අරියො නිරාමිසොති පච්චත්තං යෙව ඤාණං උප්පජ්ජති අයං සමාධි අකාපුරිසසෙවිතො'ති පච්චත්තං යෙව ඤාණං උප්පජ්ජති. අයං සමාධි සන්තො පණීතො පටිප්පස්සද්ධලද්ධො[1] එකොදිභාවාධිගතො න ච සසංඛාරනිග්ගය්හවාරිතවතො'ති[2] පච්චත්තං යෙව ඤාණං උප්පජ්ජති. සො ඛො පනාහං ඉමං සමාධිං සතො ච සමාපජ්ජාමි සතො ච උට්ඨහාමී'ති[3] පච්චත්තං යෙව ඤාණං උප්පජ්ජති.

සමාධිං භික්ඛවෙ භාවෙථ අප්පමාණං නිපකා පතිස්සතා. සමාධිං භික්ඛවෙ භාවයතං අප්පමාණං නිපකානං පතිස්සතානං ඉමානි පඤ්ච ඤාණානි පච්චත්තං යෙව උප්පජ්ජන්තී'ති,

පෙර දිග වසන සත්වයෝද - පෙර අනු දිග වසන සත්වයෝද
දකුණු දිග වසන සත්වයෝද - දකුණු අනු දිග වසන සත්වයෝද
පසු දිග වසන සත්වයෝද - පසු අනු දිග වසන සත්වයෝද
උතුරු දිග වසන සත්වයෝද - උතුරු අනු දිග වසන සත්වයෝද
යට දිග වසන සත්වයෝද - උඩ දිග වසන සත්වයෝද
මේ මමද සියලු සත්වයෝ
සංසාර දුකෙන් මිදෙත්වා
සංසාර රෝගයෙන් මිදෙත්වා
සංසාර භයෙන් මිදෙත්වා
සංසාර ගින්නෙන් මිදෙත්වා
සංසාර දාහයෙන් මිදෙත්වා
සංසාර ශෝකයෙන් මිදෙත්වා
සංසාර රාගයෙන් මිදෙත්වා
සංසාර බැම්මෙන් මිදෙත්වා
සංසාර සයුරෙන් මිදෙත්වා
සංසාර කතරෙන් මිදෙත්වා
සංසාර අඳුරෙන් මිදෙත්වා
නිබ්බාන පරම සුඛයෙන් සුඛිත තර වෙත්වා....///

අනන්ත සසරේ මා පැමිණි ගමනේ මාගේ සිත, කය, වචනය යන තිදොරින් බුද්ධ, ධම්ම, සංඝ යන ත්‍රිවිධ රත්නයටත් ආර්යයන් වහන්සේලාටත්, සම්බුද්ධ සාසනයටත් දැන හෝ නොදැන යම් අවැඩක්, අසාධාරණයක්, හිංගියක්, හිංසාවක් සිදුවී ඇත්නම්, මාහට කමා වෙත්වා! කමා වෙත්වා! කමා වෙත්වා! (තෙවරක්)

මෙතෙක් ලොව පහළවූ සියලු බුදු, පසේබුදු, මහරහතානන් වහන්සේලා මෙම විශ්වයට නිකුත්කලා වූ සියලු ශුද්ධ ශක්තීන්ගෙන්, මාගේ නිවන්මාර්ගය වඩා ගැනීම සඳහා මාහට අයිති කොටස මාගේ ශරීරය වටා පිහිටාවා ! පිහිටාවා! පිහිටාවා! (තෙවරක්)

නමෝතස්ස භගවතෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස
නමෝතස්ස භගවතෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස
නමෝතස්ස භගවතෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස

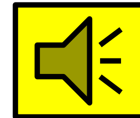
ඉතිපි/ සෝ භගවා / අරහං / සම්මා සම්බුද්ධෝ /
විජ්ජාචරණ සම්පන්නෝ / සුගතෝ / ලෝක විදූ /
අනුත්තරෝ පුරිස ධම්ම සාරථී / සත්ථා දේව මනුස්සානං /
බුද්ධෝ / භගවාතී.

ස්වාක්ඛාතෝ භගවතා ධම්මෝ / සන්දිට්ඨිකෝ / අකාලිකෝ / ඒහිපස්සිකෝ / ඕපනයිකො / පච්චත්තං වේදිතබ්බෝ / විඤ්ඤූහීතී.

350350

සුපටිපන්නෝ භගවතෝ සාවක සංඝෝ / උජුපටිපන්නෝ භගවතෝ සාවක සංඝෝ / ඤාය පටිපන්නෝ භගවතෝ සාවක සංඝෝ / සාමීචි පටිපන්නෝ භගවතෝ සාවක සංඝෝ / යදිදං චත්තාරි පුරිස යුගානි අට්ඨ පුරිස පුග්ගලා ඒස භගවතෝ සාවක සංඝෝ / ආහුනෙයියෝ / පාහුනෙයියෝ / දක්ඛිනෙයියෝ / අංජලිකරණීයෝ / අනුත්තරං පුංඤක්කෙත්තං ලෝකස්සාති. (තෙවරක්)

සම්බුද්ධෙ අට්ඨ වීසංච
ද්වාදසංච සහස්සකේ
පංච සත සහස්සානි
නමාමි සිරසා දරං

තේසං ධම්මංච සංසංච
ආදරේන නමාමහං
නමක්කාරානු භාවේන
සබ්බ භයා උපද්දවා

අනේකා අන්තරායාපි
විනස්සන්තු අසේසතෝ

15 විපස්සිස්ස නමත්ථු

විපස්සිස්ස නමත්ථු
චක්ඛු මන්තස්ස සිරිමතෝ
සිඛිස්ස පි නමත්ථු
සබ්බ භූතානු කම්පිනෝ

වෙස්සභුස්ස නමත්ථු
නහාථකස්ස තපස්සිනෝ
නමත්ථු කකුසන්දස්ස
මාරසේනා පමද්දිනෝ

කෝණාගමනස්ස නමත්ථු
බ්‍රාහ්මණස්ස වුසීමතෝ
කස්සපස්ස නමත්ථු
විප්පමුත්තස්ස සබ්බධි

352352

අංගීරසස්ස නමත්ථු
සක්‍ය පුත්තස්ස සිරීමතෝ
යෝ ඉමං ධම්මමදේසේසි
සබ්බ දුක්ඛා පනුධනං

යේ චාපි නිබ්බුතා ලෝකේ
යථා භූතං විපස්සිසුං
තේජනා අපිසුනා
මහන්තා වීත සාරදා

හිතං දේව මනුස්සානං
යං නමස්සන්ති ගෝතමං
විජ්ජා චරණ සම්පන්නං
මහන්තං වීත සාරදං 353353

34 මේ සසර පැවැත්මක් වන්නේද - මහා දුක් කඳ වන්නේය

මේ සසර පැවැත්මක් වන්නේද - මහා දුක් කඳ වන්නේය
මේ සසර පැවැත්මක් නොවන්නේද - මහා දුක් කඳ නොවන්නේය
මමද සියලු සත්වයෝ - මහා දුක් කඳ දෙවන සසරින් මිදෙත්වා

මේ සසර පැවැත්මක් වන්නේද - මහා රෝග කඳ වන්නේය
මේ සසර පැවැත්මක් නොවන්නේද - මහා රෝග කඳ නොවන්නේය
මමද සියලු සත්වයෝ - මහා රෝග කඳ දෙවන සසරින් මිදෙත්වා

මේ සසර පැවැත්මක් වන්නේද - මහා ජරා කඳ වන්නේය
මේ සසර පැවැත්මක් නොවන්නේද - මහා ජරා කඳ නොවන්නේය
මමද සියලු සත්වයෝ - මහා ජරා කඳ දෙවන සසරින් මිදෙත්වා

මේ සසර පැවැත්මක් වන්නේද - මහා ව්‍යාධි කඳ වන්නේය
මේ සසර පැවැත්මක් නොවන්නේද - මහා ව්‍යාධි කඳ නොවන්නේය
මමද සියලු සත්වයෝ - මහා ව්‍යාධි කඳ දෙවන සසරින් මිදෙත්වා

මේ සසර පැවැත්මක් වන්නේද - මහා මරණ කඳ වන්නේය
මේ සසර පැවැත්මක් නොවන්නේද - මහා මරණ කඳ නොවන්නේය
මමද සියලු සත්වයෝ - මහා මරණ කඳ දෙවන සසරින් මිදෙත්වා

මේ සසර පැවැත්මක් වන්නේද - මහා භය කඳ වන්නේය
මේ සසර පැවැත්මක් නොවන්නේද - මහා භය කඳ නොවන්නේය
මමද සියලු සත්වයෝ - මහා භය කඳ දෙවන සසරින් මිදෙත්වා

මේ සසර පැවැත්මක් වන්නේද - මහා හද ගිනි කඳ වන්නේය
මේ සසර පැවැත්මක් නොවන්නේද - මහා හද ගිනි කඳ නොවන්නේය
මමද සියලු සත්වයෝ - මහා හද ගිනි කඳ දෙවන සසරින් මිදෙත්වා

මේ සසර පැවැත්මක් වන්නේද - මහා දාහ ගිනි කඳ වන්නේය
මේ සසර පැවැත්මක් නොවන්නේද - මහා දාහ ගිනි කඳ නොවන්නේය

355355

මමද සියලු සත්වයෝ - මහා දාහ ගිනි කඳ දෙවන සසරින් මිදෙත්වා

මේ සසර පැවැත්මක් වන්නේද - මහා ශෝක ගිනි කඳ වන්නේය
මේ සසර පැවැත්මක් නොවන්නේද - මහා ශෝක ගිනි කඳ නොවන්නේය
මමද සියලු සත්වයෝ - මහා ශෝක ගිනි කඳ දෙවන සසරින් මිදෙත්වා

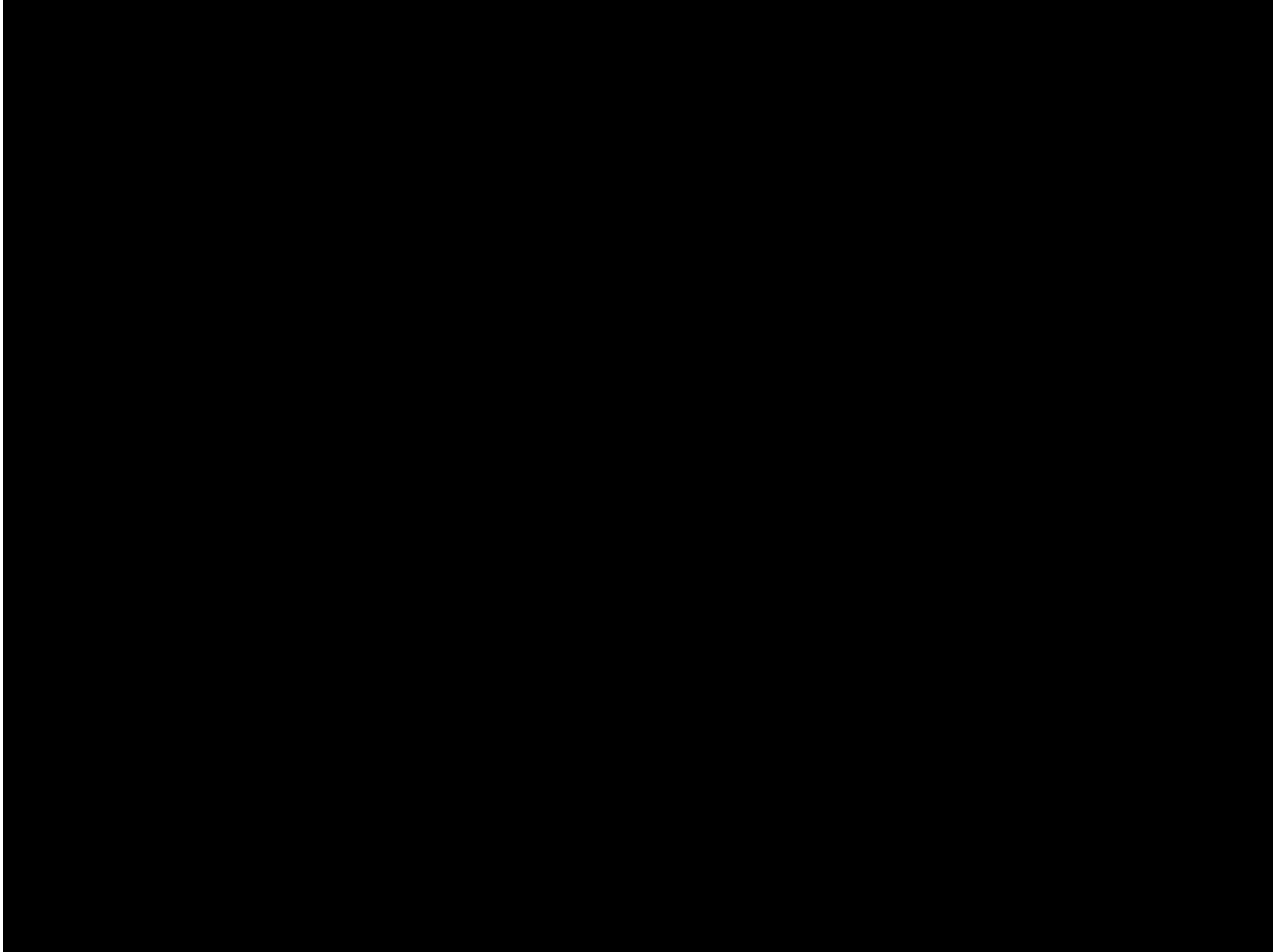
මේ සසර පැවැත්මක් වන්නේද - මහා රාග ගිනි කඳ වන්නේය
මේ සසර පැවැත්මක් නොවන්නේද - මහා රාග ගිනි කඳ නොවන්නේය
මමද සියලු සත්වයෝ - මහා රාග ගිනි කඳ දෙවන සසරින් මිදෙත්වා

මේ සසර පැවැත්මක් වන්නේද - මහා බැඳුනු බැමි වන්නේය
මේ සසර පැවැත්මක් නොවන්නේද - මහා බැඳුනු බැමි නොවන්නේය
මමද සියලු සත්වයෝ - මහා බැඳුනු බැමි දෙවන සසරින් මිදෙත්වා

මේ සසර පැවැත්මක් වන්නේද - අනන්ත දුක් ගිනි කඳ වන්නේය
මේ සසර පැවැත්මක් නොවන්නේද - අනන්ත දුක් ගිනි කඳ නොවන්නේය

මමද සියලු සත්වයෝ - අනන්ත දුක් ගිනි කඳ දෙවන සසරින් මිදෙත්වා///

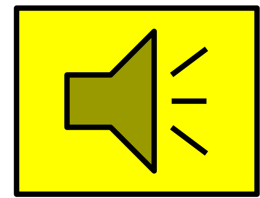
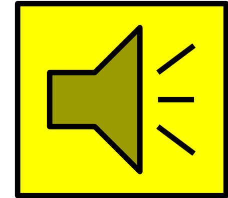
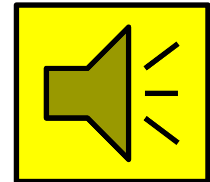
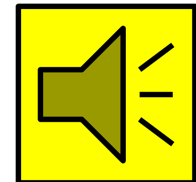
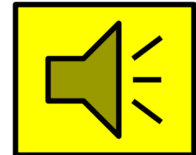
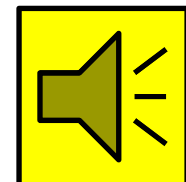
l¾uia:dk

läuœäfh ÿjk wms

[redacted]

358358

339359

[උපක්කිලෙස සූත්‍රය]

23. මහණෙනි, යම් උපකෙලශයෙකින් කිලිටි වූ ස්වර්ණය මෘදු නො වේ නම්, කර්මණ්‍ය ද නො වේ නම්, ප්‍රභාස්වර ද නො වේ නම්, බිඳෙනසුලු වේ නම්, මොනොවට කර්මයට නො පැමිණේ නම්, ස්වර්ණයාගේ මේ ඒ උපකෙලශයෝ පස් දෙනෙකි.

කවර පස් දෙනෙක යත්: අයස් (කළුලොහො) ය, ලොහොය, තුඹු (ඊයම්) ය, සීස (සුදුඊයම්) ය, රජත යි.

මහණෙනි, යම් උපකෙලශයෙකින් කිලිටි වූ ස්වර්ණය මෘදුත් නො වේ නම්, කර්මණ්‍යත් නො වේ නම්, ප්‍රභාස්වරත් නො වේ නම්, බිඳෙනසුලුත් වේ නම්, මැනැවින් කර්මයට නො පැමිණේ නම්, මේ ස්වර්ණයාගේ ඒ පසඳුව උපකෙලශයෝ යි.

මහණෙනි, යම් හෙයෙකින් ස්වර්ණය මේ පස්වැදුපක්ලේශයෙන් මිදුනේ වේ නම්, ඒ ස්වර්ණය මෘදු ද කර්මණ්‍ය ද ප්‍රභාස්වර ද නො බිඳෙන සුලු ද වෙයි. (ඔමෙක්) මුදුවකට වේ වයි, කොඬොලකට වේ වයි, ගෙලපළඳනකට වේ වයි, රන්මාලාවකට වේ වයි, යම් යම් පළඳනා වෙසෙසක් සඳහා කැමැති වේ නම්, ඒ කර්මයට මැනැවින් පැමිණෙයි, එ අර්ථය ද (හෙ) වළඳනේ ය.

මහණෙනි, එ පරිදි ම යම් උපක්ලේශයෙකින් කිලිටි වූ සිත මෘදුත් නො වේ නම්, කර්මණ්‍යත් නො වේ නම්, ප්‍රභාස්වරත් නො වේ නම්, බිඳෙනසුලුත් වේ නම්, මොනොවට ආස්‍රවක්ෂය පිණිස සමාහිතත් නො වේ නම්, මේ (චාතුර්භූමක) කුශලචිත්තය පිළිබඳ එබඳු උපක්ලේශයෝ පස්දෙනෙක.

කවර පස්දෙනෙක යත්: කාමච්ඡන්ද ය, ව්‍යාපාද ය, ථිනමිද්ධ ය, උද්ධච්චකුක්කුච්ච ය, විචිකිච්ඡා යි.

මහණෙනි, යම් උපක්ලේශයෙකින් කිලිටි වූ සිත මෘදුත් නො වේ නම් කර්මණ්‍යත් නො වේ නම්, ප්‍රභාස්වරත් නො වේ නම්, (අරමුණෙහි) බිඳෙන සැභැවිත් වේ නම්, මොනොවට ආස්‍රවක්‍ෂය පිණිස සමාහිතත් නො වේ නම්, චිත්තය පිළිබඳ මේ එබඳු උපක්ලේශයෝ පස්දෙන යි.

මහණෙනි, යම් හෙයෙකින් සිත මේ පඤ්ච උපක්ලේශයෙන් විමුක්ත වේ නම්, ඒ සිත මෘදුත් වෙයි, කර්මණ්‍යත් වෙයි, නො බිඳෙන සැභැවිත් වෙයි. ආස්‍රවක්‍ෂය පිණිස මොනොවට සමාහිත ද වෙයි. අභිඥයෙන් සාක්‍ෂාත් කටයුතු වූ යම් ම දහම්වෙසෙසක් සඳහා විශිෂ්ටඥානයෙන් දැන සාක්‍ෂාත්-කරණයට සිත නැඹුරු වේ නම්, ඒ විශෙෂයෙහි ම ප්‍රත්‍යය ඇති එත් ම ප්‍රත්‍යක්‍ෂ (කිරීමෙහි භව්‍ය) භාවයට පැමිණෙයි.

හේ ඉදින් 'අනෙකවිධ ඍද්ධිවිධඥානය අනුභව කරන්නෙමි'යි එකක්ව ම බහුප්‍රකාරයෙන් වන්නෙමි යි ... බඹලොව්දු තෙක් කයින් වසය පවත්-වන්නෙමි''යි කැමැති වේ නම්, ඒ ඒ කරුණෙහි ම ප්‍රත්‍යය ඇතිවත් ම ප්‍රත්‍යක්‍ෂභාවයට පැමිණේ.

හේ ඉදින් මිනිස්කන ඉක්ම සිටි පිරිසිදු දිවසෝතධාතුයෙන් දිව්‍ය වූ ද මානුෂක වූ ද දුරුතන්හි වූ ද සමීපයෙහි වූ ද උභයශබ්දයන් අසන්නෙමි'යි කැමැති වේ නම්, ඒ ඒ කරුණෙහි ම ප්‍රත්‍යය ඇති වත් ම ප්‍රත්‍යක්‍ෂභාවයට පැමිණේ.

හේ ඉදින් ''පරසත්ත්ව පරපුද්ගලයන්ගේ සිත චේතොපරියායඥානයෙන් සරාගචිත්තය සරාගචිත්තය විසින් දන්නෙමි යි ... විමුක්ත වූ හෝ සිත විමුක්ත චිත්තය යි දන්නෙමැයි, අවිමුක්ත වූ හෝ සිත අවිමුක්ත සිත ය යි දන්නෙ මැ යි'' කැමැති වේ නම්, ඒ ඒ කරුණෙහි ප්‍රත්‍යය ඇති වත් ම ප්‍රත්‍යක්‍ෂභාවයට පැමිණේ.

හේ ඉදින් “අනෙකවිධපූර්වේනිවාසය සිහි කෙරෙමැයි එනම්; එක්-ජාතියක් ද ජාති දෙකක් ද ... (කියා) මෙසේ අනෙකවිධපූර්වේනිවාසය සිහි කෙරෙමැ”යි කැමැති වේ නම්, ඒ ඒ කරුණෙහි හෙතු ඇති වත් ම ප්‍රත්‍යක්‍ෂභාවයට පැමිණේ.

හේ ඉදින් “මිනිසැස ඉක්ම පවත්නා විශුද්ධ දිවැසින්...කම් වූ පරිද්දෙන් මිය යන සත්ත්වයන් දැනගන්නෙමි”යි කැමැති වේ නම් ඒ ඒ කරුණෙහි හෙතු ඇති වත් ම ප්‍රත්‍යක්‍ෂභාවයට පැමිණේ.

හේ ඉදින් “ආස්‍රවයන්ගේ ක්‍ෂයයෙන් ආස්‍රවරහිත චිත්තවිමුක්තිය, ප්‍රඥා-විමුක්තිය ... ප්‍රත්‍යක්‍ෂ කොට පැමිණ වාසය කරමි”යි කැමැති වේ නම් ඒ ඒ කරුණෙහි හෙතු ඇති වත් ම ප්‍රත්‍යක්‍ෂභාවයට පැමිණේ ය යි.

පඤ්චාඞ්ගික සමාධි සූත්‍රය

A 3 P 37

28. මහණෙනි, පසඟින් යුත් ආර්‍ය්‍ය වූ සම්‍යක්සමාධිහුගේ භාවනාව දෙසන්නෙමි. එ අසව, මොනොවට මෙනෙහි කරව. කියන්නෙමි යි. 'එසේය, වහන්සැ'යි ඒ භික්‍ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් ඇස්වූහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක:

(1) මහණෙනි, මෙ සස්නෙහි මහණ කාමයෙන් වෙන් ව ම අකුශලධර්මයෙන් වෙන්ව ම විතර්ක සහිත වූ විචාර සහිත වූ විවේකජයෙන් උපන් ප්‍රීතිය හා සැප ඇති ප්‍රථමධ්‍යානයට පැමිණ වාස කෙරෙයි. හෙ මෙ කරජකය ම ප්‍රථමධ්‍යාන විවේකයෙන් හටගත් ප්‍රීතිසුඛයෙන් තෙත් ගන්වයි. හාත්පස තෙමයි. ගාන්පසින් පුරවයි. වටා පතුරුවයි. ඔහුගේ හැම ප්‍රත්‍යඞ්ගයෙන් යුත් කායයාගේ කිසිවක් විවේකජ ප්‍රීතිසුඛයෙන් නො පහස්නා ලද නො වෙයි. මහණෙනි, දක්‍ෂ වූ නැවැම්යෙක් වේවයි නැවැම් අතවැස්සෙක් වේවයි

(1) ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු විවිච්චෙව කාමෙහි විවිච්ච අකුසලෙහි ධම්මෙහි සවිතක්කං සවිචාරං විවෙකජං පීතිසුඛං පඨමං ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරති. සො ඉමමෙව කායං විවෙකජෙන පීතිසුඛෙන අභිසන්දෙති පරිසන්දෙති පරිපූරෙති පරිප්ඵරති. නාස්ස කිඤ්චි සබ්බාවතො කායස්ස විවෙකජෙන පීතිසුඛෙන අප්ඵුටං හොති. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ දක්ඛො නහාපකො[1] වා නහාපකන්තෙවාසී[2] වා කංසථාලෙ නහානියචුණ්ණානි[3] ආකිරිත්වා උදකෙන පරිප්ඵොසකං පරිප්ඵොසකං සන්නෙය්‍ය, සායං[4] නහානියපිණ්ඩි සෙනහානු-ගතා[5] සෙනහපරෙතා[6] සන්තරබාහිරා ඵුටා සෙනහෙන න ච පග්ඝරති.[7] එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ භික්ඛු ඉමමෙව කායං විවෙකජෙන පීතිසුඛෙන අභිසන්දෙති පරිසන්දෙති පරිපූරෙති පරිප්ඵරති. නාස්ස කිඤ්චි සබ්බාවතො කායස්ස විවෙකජෙන පීතිසුඛෙන අප්ඵුටං හොති අරියස්ස භික්ඛවෙ පඤ්චඞ්ගිකස්ස සම්මා සමාධිස්ස අයං පඨමා භාවනා.

300300

වෙයි. මහණෙනි, දක්‍ෂ වූ නැවැම්යෙක් වේවයි නැවැම් අතවැස්සෙක් වේවයි කස්තලියෙහි නහනසුණු හෙළා දියෙන් ඉස ඉස යම් සේ ගනා ද, ඔහුගේ ස්නානීයපිණ්ඩය උදකස්නේහගත අනුව ගියේ ස්නේහ පරිගත වූයේ ඇතුළත - පිටත දියෙන් පහස්නා ලද්දේ නො ද වැගිරෙයි, මහණෙනි, එ පරිද්දි ම මහණ මේ කරජකය විවේකජ ප්‍රීතිසුඛයෙන් තෙමා ලයි. වටා තෙමා ලයි. හාත්පසින් පුරවයි. වටා පහසයි. සර්වාඞ්ගයෙන් යුතු ඔහුගේ කායයාගේ කිසිත් විවේකජප්‍රීතිසුඛයෙන් නො පහස්නා ලද නො වෙයි. මහණෙනි, පඤ්චාඞ්ග සමන්නාගත ආර්‍ය්‍ය සම්‍යක්සමාධිහුගේ මේ ප්‍රථම භාවනාවයි.

368368

පඨමං ඣානං

විවිච්චෙව කාමේහි විවිච්ච අකුසලේහි ධම්මේහි

සවිතක්කං සවිචාරං

fklalïu wjHdm do wúysxi d

විවෙකජං පීතිසුඛං

1 OHdkh

(2) තව ද මහණෙනි, මහණ විතර්ක - විචාරයන්ගේ ව්‍යූපශමයෙන් ...
සමාධියෙන් උපන් ප්‍රීතිය හා සුඛය ඇති ද්විතීයධ්‍යානයට පැමිණ වෙසෙයි.
හේ මේ කරජකය ම සමාධිජ ප්‍රීතිසුඛයෙන් මැනැවින් තෙමයි. හාත්පසින්
තෙමයි. හාත්පසින් පුරවයි. වටා පහසයි. ඔහුගේ සියලු ප්‍රත්‍යඞ්ගයෙන්
යුත් කිසිදු ශරීරාඞ්ගයෙක් සමාධිජ ප්‍රීතිසුඛයෙන් නො පහළේ නො වේ.
මහණෙනි, ඇතුළත උනන දිය ඇති දිය විලෙක් යම් බඳු වේ නම්, එයට
පැදුම් දිගින් උදකයාගේ ආගමනමුඛයෙක් නො වන්නේ ය. පැළදිගින්
උදකයාගේ ආගමනමුඛයෙක් නො වන්නේය. උතුරුදිගින් උදකයාගේ
ආගමනමුඛයෙක් නො වන්නේය. දකුණු දිගින් උදකයාගේ ආගමන-

ආගමනමුඛයෙක් නො වන්නේය. දකුණු දිගින් උදකයාගේ ආගමන-මුඛයෙක් නො වන්නේ ය. මේඝය ද කලින් කල සම්‍යක් වෘෂ්ටිධාරාව නො වස්වන්නේ ය. වැලිත්, එ දියවිලින් සීතවාරිධාරායෙක් බිඳ නැගී එ දියවිල ම සිහිල් දියෙන් තෙමන්නේය. හාත්පස තෙමන්නේ ය. පූරවන්නේ ය. වටා පතුරුවන්නේ ය. එ සියලු දියවිල්හි කිසිවක් සිහිල්-දියෙන් නො පහළේ නො වේ. මහණෙනි, එ පරිද්දි ම මහණ මේ කය ම සමාධිජප්‍රීතිසුඛයෙන් තෙමන්නේ ය. හාත්පස තෙමන්නේ ය. පූරවන්නේය. පතුරන්නේ ය. ඔහුගේ සියලු සිරිරි පිළිබඳ කිසිදු තැනක් සමාධිජප්‍රීති-සුඛයෙන් නො පහළේ නො වේ. මහණෙනි, ආර්‍ය්‍ය පඤ්චාඞ්ගික සම්‍යක්-සමාධිහුගේ මේ ද්විතීය භාවනා යි.

373373

(2) පුනචපරං භික්ඛවෙ භික්ඛු විතක්කවිචාරානං වූපසමා -පෙ- (සමාධිජං පීතිසුඛං) දුතියං ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරති. සො ඉමමෙව කායං සමාධිජෙන පීතිසුඛෙන අභිසන්දෙති පරිසන්දෙති පරිපූරෙති පරිප්ඵරති. නාස්ස කිඤ්චි සබ්බාවතො කායස්ස සමාධිජෙන පීතිසුඛෙන අප්ඵුටං හොති. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ උදකරහදො උබ්භිදොදකො,[8] තස්ස නෙවස්ස පුරත්ථිමාය දිසාය උදකස්ස ආයමුඛං, න පච්ඡිමාය දිසාය උදකස්ස ආයමුඛං, න උත්තරාය දිසාය උදකස්ස ආයමුඛං, න දක්ඛිණාය දිසාය උදකස්ස ආයමුඛං, දෙවො ච කාලෙන කාලං සම්මා ධාරං නානුප්පවෙච්ඡෙය්‍ය, අථ ඛො, තම්හා ච උදකරහදා සීතා වාරිධාරා උබ්භිජ්ජිත්වා තමෙව උදකරහදං සීතෙන වාරිනා අභිසන්දෙය්‍ය පරිසන්දෙය්‍ය පරිපූරෙය්‍ය පරිප්ඵරෙය්‍ය, නාස්ස කිඤ්චි සබ්බාවතො උදකරහදස්ස සීතෙන වාරිනා අප්ඵුටං අස්ස. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ භික්ඛු ඉමමෙව කායං සමාධිජෙන පීතිසුඛෙන අභිසන්දෙති පරිසන්දෙති පරිපූරෙති පරිප්ඵරති. නාස්ස කිඤ්චි සබ්බාවතො කායස්ස සමාධිජෙන පීතිසුඛෙන අප්ඵුටං හොති. අරියස්ස භික්ඛවෙ පඤ්චඞ්ගිකස්ස සම්මාසමාධිස්ස අයං දුතියා භාවනා.

දුතියං ඣානං

විවිච්චෙව කාමෙහි විවිච්ච අකුසලෙහි ධම්මෙහි

සවිතක්කං සවිචාරං → විතක්කවිචාරානං වූපසමා

ixis£u

ldu jHdmd úysxi d

විවෙකජං → සමාධිජෙන

පීතිසුඛං

2 OHdkh

(3) තවද මහණෙනි, මහණ ප්‍රීතිහුගේත් විරාගයෙන් ... සුඛයද කයින් විඳී ... ඒ තෘතීයධ්‍යානයට පැමිණ වෙසෙයි. හෙ මේ ම කය නිෂ්ප්‍රීතික-සුඛයෙන් තෙමයි, ගාත්පන තෙමියි. පුරවයි. පතුරුවයි. ඔහුගේ සියලු ශරීරයාගේ කිසිවක් නිෂ්ප්‍රීතික සුඛයෙන් නො පහළේ නො වේ.-

මහරජෙනි, නිලුපුල් විලෙක වේවයි, පියුම්ාරෙක වේවයි, පඬෙරවිලෙක වේවයි, ඇතැම් උප්පලයෝ හෝ පද්මයෝ හෝ පුණ්ඩරීකයෝ හෝ දියෙහි උපන්නාහු දියෙහි වැඩුනාහු දියෙන් නො නැගුනාහු ජලතල ඇතුළත ම නිමග්නව වඩනා ග. ඔහු අග පටන් මුල දක්වා සිහිල් දියෙන් තෙමුනාහු හාත්පසින් තෙමූනාහු පිරිපුන් වූවාහු හාත්පසින් පහළාහු වෙත්, එ විල්හුගේ සියලු උපුලන්ගේ වේවයි පද්මයන්ගේ වේවයි පුණ්ඩරීකයන්ගේ වේවයි සිහිල් දියෙන් හාත්පස නො පහළ කිසිදු නො වේ. මහරජෙනි, එ පරිදි ම මහණ මේ ම කය නිෂ්ප්‍රීතික සුඛයෙන් තෙමන්නේ ය. හාත්පස තෙමන්නේ ය. පුරවන්නේ ය. පතුරුවන්නේ ය. ඔහුගේ සියලු කායයාගේ කිසිවක් ම නිෂ්ප්‍රීතිකසුඛයෙන් නො පහළේ නො වේ. මහරජෙනි, ආර්‍ය්‍ය වූ පඤ්චාඞ්ගික සම්‍යක්සමාධිහුගේ මේ තෘතීයභාවනා යි.

378378

තතියං ඣානං

විවිච්චෙව කාමේහි විවිච්ච අකුසලේහි ධම්මේහි

සවිතක්කං සවිචාරං → විතක්කවිචාරානං වූපසමා

ixis£u

ldu jHdmd o úysxi d

විවේකජං → සමාධිජේන

පීතිසුඛං → පීතියා ච විරාගා

3 OHdkh

(4) තවද මහණෙනි, මහණ සුඛයාගේද ප්‍රහාණයෙන් ... උපෙක්‍ෂාවෙන් උපන් සමෘතිපාරිශුද්ධි ඇති චතුර්ථධ්‍යානයට සමවැද වෙසෙයි. හෙ මේකය ම පරිශුද්ධ පර්‍යවදාත චතුර්ථධ්‍යාන සිතින් පතුරුවා ගෙණ හුන්නේ වෙයි. ඔහුගේ සියලු කායයාගේ කිසිදු දූයෙක් පරිශුද්ධ පර්‍යවදාත චිත්තයෙන් නො පහළේ නො වෙයි. මහණෙනි, යම්පරිදි පුරුෂයෙක් සුදුවතින් හිසින් වටා පෙරව ගෙණ හුන්නේ වේද, ඔහුගේ සියලු ශරීරයාගේ කිසිදු දූයෙක් අවදාතවස්ත්‍රයෙන් නො පහළේ නො වන්නේ ය. මහණෙනි, එ පරිදි ම මහණ මේ කය ම පරිශුද්ධ පර්‍යවදාත චිත්තයෙන් පතුරුවා ගෙණ හුන්නේ වෙයි. ඔහුගේ සියලු ශරීරයාගේ කිසිදු දූයෙක් පරිශුද්ධ පර්‍යවදාත චිත්තයෙන් නො පහළේ නො වෙයි. මහණෙනි, ආර්‍ය වූ පඤ්චාඞ්ගික සම්‍යක් සමාධිහුගේ මේ චතුර්ථභාවනා යි.

චතුත්ථං ඣානං

විවිච්චෙව කාමෙහි විවිච්ච අකුසලෙහි ධම්මෙහි

සවිතක්කං සවිචාරං → විතක්කවිචාරානං වූපසමා

ixis£u

Idu jHdmdo úysxid

විවෙකජං → සමාධිජේන

පීතිසුඛං → පීතියා ච විරාගා → සුඛස්ස ච පහාණා

උපෙක්ඛාසති පාරිසුද්ධිං

4 OHdkh

381381

(5) නවද මහණෙනි, මහණහු විසින් ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා නිමිත්ත (ඥානය) මොනොවට ගන්නා ලද්දේ, මොනොවට මෙනෙහි කරණ ලද්දේ, මොනොවට බලන ලද්දේ, ප්‍රඥයෙන් මොනොවට පිළිවිදුනා ලද්දේ වෙයි. මහණෙනි, යම්සේ අනෙකෙක් හෝ අනෙකකු ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කරන්නේ ද, සිටගත්තෙක් හෝ හුන්නෙක්හු ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කරන්නේ ද, හුන්නෙක් හෝ හෝනක්හු ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කරන්නේ ද, මහණෙනි, එ පරිද්දෙ ම මහණහු විසින් ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා නිමිත්ත මොනොවට උගන්නා ලදුයේ, මොනොවට මෙනෙහි කරණ ලදුයේ, මොනොවට බලන ලදුයේ, ප්‍රඥයෙන් මොනොවට පිළිවිදුනා ලදුයේ වෙයි. මහණෙනි, ආර්‍ය්‍ය පඤ්චාඞ්ගික සම්‍යක් සමාධිහුගේ මේ පස්වම භාවනා යි.

382382

මහණෙනි, මහණ මෙසේ ආර්‍ය පඤ්චාඞ්ගික සම්‍යක් සමාධිය භාවිත කල්හි මෙසේ බහුලීකෘත කල්හි අභිඥායෙන් පසක් කටයුතු යම් ම් ධර්මයකට විශිෂ්ටඥානයෙන් ප්‍රත්‍යක්‍ෂ කිරීම පිණිස චිත්තය නැඹුරු කරන්නේ ය. කාරණ (අභිඥා) ඇති වත් ම ඒ ඒ විෂයෙහි ම ප්‍රත්‍යක්‍ෂභාවයට පැමිණෙන්නේ ය.

මහණෙනි, යම් සේ දියකැළෙක් ආධාරයෙහි තබන ලදුයේ දිය පිරුණේ, සමතිත්ථ වූයේ (මුව හා සමව පුරවන ලදුයේ), කාකපෙය්‍ය වූයේ (කවුඩන් විසින් ගෙල නොනමා පිය හැකි වූයේ) වේ ද, බලවත් පුරුෂයෙක් තෙල දියකැළ යම් යම් පසෙක සිනාරන නේ වේ නම්, (ඒ ඒ පසෙහි ඒකාන්තයෙන්) දියකැගේ ද? 'එසේ ය වහන්ස'.-

මහණෙනි, එ පරිදි ම මහණ ආය්‍ය්‍ය පඤ්චාඞ්ගික සම්‍යක්සමාධිය මෙසේ භාවිතවත් ම මෙසේ බහුලීකෘතවත් ම අභිඥයෙන් සාක්‍ෂාත් කටයුතු වූ යම් ම ධර්‍මයකට විශිෂ්ටඥනයෙන් පසක් කිරීම පිණිස සිත නැමුරු කෙරේ නම්, අභිඥ ප්‍රත්‍යය ඇතිවත් ම ඒ ඒ විෂයෙහි ප්‍රත්‍යක්‍ෂභාවයට පැමිණේයි.

මහණෙනි, යම්පරිදි සමභූමිභාගයෙක්හි සිවුරැස් වූ, මියර බැඳි, දිය පිරි, මුවතෙක් පිරි, කවුඩනට (ගෙල නොනමා) පිය හැකි පොකුණෙක් වේ ද, බලවත් පුරුෂයෙක් තෙල මියර බිඳුනේ නම් (එතැතින්) දිය නැගේ ද? 'එසේය, වහන්ස.' මහණෙනි, එ පරිදි ම මහණ ආය්‍ය්‍ය පඤ්චාඞ්ගික සම්‍යක් සමාධිය මෙසේ භාවිතවත් ම මෙසේ බහුලීකෘතවත් ම, අභිඥයෙන් සාක්‍ෂාත් කටයුතු වූ යම් ම ධර්‍මයකට විශිෂ්ටඥනයෙන් ප්‍රත්‍යක්‍ෂ කිරීම පිණිස සිත නැමුරු කෙරේ නම්, අභිඥ ප්‍රත්‍යය ඇතිවත් ම ඒ ඒ විෂයෙහි ප්‍රත්‍යක්‍ෂභාවයට පැමිණේ.

මහණෙනි, යම් පරිදි සමබිමෙහි සිවුමංසන්ධියෙක විනීත අශ්වයන් යෙදූ රථයෙක් (ගමනට) යුතු කොට තැබූ (වහා ගන්නට තිබියේ සරත්ති) බහාතැබූ කැශිටි ඇතියේ වේ නම්, තෙල රථය දක්ෂ වූ අස්දම් සැරි අශ්වාදු-රෙක් නැග වමතින් රැහැන් ගෙණ දකුණතින් කැගැටි ගෙණ කැමැති මඟකින් කැමැති වේගයකින් යවන්නේත් නවත්වන්නේත් වෙයි. මහණෙනි, එසේ ම මහණ ආර්ය්‍ය පඤ්චාඞ්ගික සම්‍යක් සමාධිය මෙසේ භාවිතවත් ම මෙසේ බහුලීකෘතවත් ම, අභිඥයෙන් සාක්ෂාත් කටයුතු වූ යම් යම් ධර්‍මයකට විශිෂ්ටඥනයෙන් ප්‍රත්‍යක්ෂ කිරීම සඳහා සිත නැඹුරු කෙරේ නම්, අභිඥ ප්‍රත්‍යය ඇතිවත් ම ඒ ඒ ධර්‍මයෙහි ප්‍රත්‍යක්ෂභාවයට පැමිණේ.

ඉදින් හෙ ‘අනෙකවිධ ඍද්ධිවිධඥනය වළඳම් වයි – එසක්ව ම බහුප්‍රකාර වෙම් වයි ... බඹලොව දක්වා කයින් වසය වටම්ව’’යි කැමැති වේ නම්, ඒ ඒ ඍද්ධිවිධයෙහි ම අභිඥයතන ඇතිවත් ම ප්‍රත්‍යක්‍ෂභාවයට පැමිණේ.

හෙ ඉදින් “විශුද්ධ වූ ... දිව්‍යශෝත්‍රධාතුයෙන් දූර වූ ද ළඟ වූ ද, දිව්‍ය වූ ද මනුෂ්‍ය වූ ද, උභයශබ්දයන් අසම්ව’’යි කැමැති වේ නම්, ඒ ඒ ශ්‍රවණයෙහි දිව්‍යශෝත්‍රධාතු ඇතිවත් ම ප්‍රත්‍යක්‍ෂභාවයට පැමිණේ.

හෙ ඉදින් “පරසත්ත්වයන්ගේ පරපුද්ගලයන්ගේ සිත සිය සිතින් පිරිසිඳ දත්නෙම් වයි- සරාග වූ හෝ චිත්තය සරාග චිත්තය යි දත්නෙම් වයි ... අවිමුක්ත වූ හෝ චිත්තය අවිමුක්ත චිත්තය යි දත්නෙම්ව’’යි ... කැමැති වේ නම්, පරචිත්තඥනය ඇතිවත් ම ඒ ඒ චිත්ත ඥනයෙහි ප්‍රත්‍යක්‍ෂභාවයට පැමිණේ.

හෙ ඉදින් "අනෙකවිධ පූර්වේනිවාසය සිහි කෙරෙම්ව යි- එනම්: එක් දූයකුදු දෙදූයකුදු .. මෙසේ ආකාර සහිත උද්දේස සහිත අනෙකවිධ පූර්වේනිවාසය සිහි කෙරෙම්ව"යි කැමැති වේ නම්, පූර්වේනිවාසඥානය ඇති- වත් ම ඒ ඒ නිවාසයෙහි ප්‍රත්‍යක්‍ෂභාවයට පැමිණේ.

හෙ ඉදින් "මිනිසැස ඉක්ම සිටි පිරිසිදු දිවැසින් ... කම් වූ පරිදි මිය යන සත්ත්වයන් දකිම්ව"යි කැමැති වේ නම්, දිව්‍යචක්‍ෂුර්ඥානය ඇතිවත් ම ඒ ඒ ඥානාඞ්ගයෙහි ප්‍රත්‍යක්‍ෂභාවයට පැමිණේ.

හෙ ඉදින් "ආස්‍රවක්‍ෂයයෙන් අනාස්‍රව වූ චිත්තවිමුක්තිය (අර්හත්ඵල සම්ප්‍රයුක්තසමාධිය) ප්‍රඥාවිමුක්තිය (අර්හත්ඵල සම්ප්‍රයුක්තප්‍රඥාව) ඉහාත්ම- යෙහි ම තමා විසින විශිෂ්ටඥානයෙන් දැන ප්‍රත්‍යක්‍ෂ කොට සම්වැදි වෙසෙම්ව"යි කැමැති වේ නම්, ප්‍රත්‍යය ඇතිවත් ම ඒ ඒ විමුක්තියෙහි ප්‍රත්‍යක්‍ෂභාවයට පැමිණේ.

අනුපුබ්බවිහාර සමාපත්ති සූත්‍රය

මහණෙනි, මේ නවානුපූර්වවිහාරසමාපත්තීන් දෙසමි. එය අසවු ...
මහණෙනි, අනුපූර්ව විහාර සමාපත්තිහු නවදෙන කවරහු ද යත්:

1. යම් තැනෙක් හි කාමයෝ නිරුද්ධ වෙත් ද, යම්කෙනෙක් කාමයන් පුන පුනා නිරුද්ධ කොට වෙසෙත් ද, ඒකාන්තයෙන් ඒ ආයුෂ්මත්හු ඒ අංගයෙන් (තෘෂ්ණාදෘෂ්ටි ක්ෂුධා නැතියෙන්) නිච්ඡාතයහ. (ඇතුළත තවන කෙලෙසුන් නැතියෙන්) නිබ්බුතය හ. (කාමතණ්හා නැතියෙන්) තින්නණ්ණයහ. (කාමයෙහි පරතෙරට ගියෙන්) පාරගතයහ යි කියමි

කාමයෝ කොහි නිරුඩ වෙත් ද, කවුරු කාමයන් පුන පුනා නිරුද්ධ කොට වාස කෙරෙත් ද: මම් තෙල නො දන්මි, මම් තෙල නො දක්මි යි යමෙක් මෙසේ කියා නම්, හේ මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය:

ඇවැත්නි, මේ සස්නෙහි මහණ කාමයන්ගෙන් වෙන්ව ම අකුශල ධර්මයන්ගෙන් වෙන්ව ම ... දුතියධ්‍යානයට එළඹ වෙසෙයි. මෙහි කාමයෝ නිරුද්ධ වෙත්, ඔහු ද කාමයන් දුත පුනා නිරුද්ධ කොට වාස කෙරෙත් යි. එහෙණෙනි, ඒකාන්තයෙන් අශඨ වූ අමායාවී තැනැත්තේ

මැනැවැයි භාෂිතය සතුටින් පිළිගන්නේ ය, අනුමොදන්නේ ය. මැනැවැයි භාෂිතය සතුටින් පිළිගෙන අනුමෝදන් කොට වඳනේ බද්ධිලි වූයේ පර්යුපාසනා කරන්නේ ය.

2. යම් තැනෙක්හි විතර්ක විචාරයෝ නිරුද්ධ වෙත් ද, යම් කෙනෙක් විතර්කවිචාරයන් පුන පුනා නිරුද්ධ කොට වාසය කරත් ද, ඒකැතින් ඒ ආයුෂ්මත්හු ඒ කරුණින් (තණ්හා දිට්ඨි නමැති සංගිනි නැතියෙන්) නිච්ඡාතය හ. (ඇතුළත තවන කෙලෙස් නැතියෙන්) නිබ්බුතයහ, (කාම තණ්හා නැතියෙන්) නිත්තණ්හයහ. පාරගතයහ, (කාමයෙහි පරතෙරට ගියහ) යි කියමි. විතර්ක විචාරයෝ කොහි නිරුද්ධ වෙත් ද, කවරහු විතර්ක විචාරයන් පුනපුනා නිරුද්ධ කොට වාසය කරත් ද: ‘මම් තෙල නො දනිමි, මම තෙල නො දක්මි’යි මෙසේ යමෙක් කියා නම්, හේ මෙසේ කිය යුතු වෙයි: ඇවැත්නි, මෙ සස්නෙහි මහණ විතර්ක විචාරයන් ගේ ව්‍යපශමයෙන් ද්විතීය ධ්‍යානයට එළැඹ වාසය කරයි. මෙහි විතර්ක විචාරයෝ නිරුද්ධ වෙත්. ඔහු ද විතර්ක විචාරයන් පුන පුනා නිරුද්ධ කොට වාසය

3. යම් තැනෙක ප්‍රීතිය නිරුද්ධ වේ නම් යම් කෙනෙකුත් ප්‍රීතිය දුන පුනා නිරුද්ධ කොට වාස කරත් නම් ඒකැතින් ඒ ආයුෂ්මත් හු ඒ අඩගයෙන් නිච්ඡාතයහ, නිබ්බුතයහ, තිත්‍ථණගයහ, පාරගතයහ යි කියමි. කොහි ප්‍රීතිය නිරුද්ධ වේ ද? කවරහු ප්‍රීතිය පුන පුනා නිරුද්ධ කොට වාසය කරත් ද? යි. මම් තෙල නො දන්මි මම් තෙල දක්මි යි මෙසේ යමෙක් කියා

නම් හේ මෙසේ කිය යුතු වෙයි: ඇවැත්නි, මෙ සස්නෙහි මහණ ප්‍රීතිහුගේ විරාගයෙන් ... තෘතීය ධ්‍යානයට එළැඹ වාස කරයි. මෙහි ප්‍රීතිය නිරුද්ධ වෙයි. ඔහුත් පුන පුනා ප්‍රීතිය නිරුද්ධ කොට වාසය කරතැ යි. මහණෙනි, එකැතින් අශඨ වූ අමායාවී තැනැත්තේ 'සාධු' යි භාෂිතය සතුටින් පිළිගන්නේ ය, අනුමොවන්නේ ය. 'සාධු'යි භාෂිතය සතුටින්

4. යම් තැනෙක උපෙක්ෂා සුඛය නිරුද්ධ වේ ද, යම් කෙනෙකුත් උපෙක්ෂා සුඛය පුන පුනා නිරුද්ධ කොට වාසය කරත් ද එකතින් ඒ ආයුෂ්මත්හු ඒ කරුණින් නිච්ඡාතයහ, නිබ්බුතයහ, තදඞ්ගයෙන් පාරගතයහ යි කියමි. කොහි උපෙක්ෂා සුඛය නිරුද්ධ වේ ද? කවරහු උපෙක්ෂා පුන පුනා නිරුද්ධ කොට වාස කරත් ද? මම් තෙල නො දනිමි, මම් තෙල නො දක්මි යි යමෙක් මෙසේ කියා නම් හේ මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය. ඇවැත්නි, මේ සස්නෙහි මහණ සුඛප්‍රහාණයෙන් ද දුඃඛ ප්‍රහාණයෙන් ද... චතුර්ථධ්‍යානයට එළැඹ වාස කරයි. මෙහි උපෙක්ෂා සුඛය නිරුද්ධ වෙයි. ඔහු ද උපෙක්ෂා සුඛය පුන පුනා නිරුද්ධ කොට වාස කරති යි එකතින් අශඨ වූයේ අමායාවී වූයේ 'සාධු'යි භාෂිතය සතුටින් පිළිගන්නේය, අනුමෝදන් කොට ගන්නේය. සාධු යි භාෂිතය

වහන්ස, යම් පරිද්දෙකින් චක්ෂුස මෙනෙහි නො කෙරේ නම්, රූපය මෙනෙහි නො කෙරේ නම්, ශ්‍රොතය මෙනෙහි නො කෙරේ නම්, ශබ්දය මෙනෙහි නොකෙරේ නම්, ඝ්‍රාණය මෙනෙහි නො කෙරේ නම්, ගන්ධය මෙනෙහි නො කෙරේ නම්, ජිහ්වාව මෙනෙහි නො කෙරේ නම් රස මෙනෙහි නො කෙරේ නම්, කය මෙනෙහි නො කෙරේ නම්, ස්ප්‍රෂ්ටව්‍යය මෙනෙහි නො කෙරේ නම්, පෘථිවිය මෙනෙහි නො කෙරේ නම්, ආපය මෙනෙහි නො කෙරේ නම්, තේජස් මෙනෙහි නො කෙරේ නම්, වායු මෙනෙහි නො කෙරේ නම් ආකාසානඤ්චායතනය මෙනෙහි නො කෙරේ නම්, විඤ්ඤාණඤ්චායතනය මෙනෙහි නො කෙරේ නම්, ආකිඤ්චඤ්ඤායතනය මෙනෙහි නො කෙරේ නම්, නෙවසඤ්ඤානා සඤ්ඤායතනය මෙනෙහි නො කෙරේ නම්, ඉහලොකය මෙනෙහි නො කෙරේ නම්, පරලොකය මෙනෙහි නො කෙරේ නම්, යම්බඳු මේ ප්‍රාප්ත වූ පර්යේෂිත වූ සිතින් අනුවිචරිත වූ දිට්ඨ, සුත මුත, විඤ්ඤාතයක් ඇත් නම්, එ ද මෙනෙහි නො කෙරේ නම් මෙනෙහි කරනෙක් වේ නම් මහණහට එබඳු සමාධි ප්‍රතිලාභයෙක් වන්නේ දැ යි. ?

වහන්ස, යම් පරිද්දෙකින් චක්ෂුස මෙනෙහි නො කෙරේ නම් ....
යම් බඳු ප්‍රාප්ත, පර්යේෂිත මනසින් අනුවිචරිත වූ දිටඨ, සුත, මුත,
විඤ්ඤාතයෙක් වේ නම් එ ද මෙනෙහි නො කෙරේ නම්, මෙනෙහි කරනු
යේත් වේ නම්, කෙසේ නම් මහණ හට එබඳු සමාධි ප්‍රතිලාභයෙක් වේ දැයි?

ආනන්දයෙනි, මෙ සස්නෙහි මහණ මෙසේ මෙනෙහි කරන්නේ ය:
"යම් බඳු මේ සර්වසංස්කාරයන්ගේ ශමථයෙක් සර්වොපධීන්ගේ ප්‍රතිනිඃ
සර්ගයෙක්, තෘෂ්ණාක්ෂයයෙක්, විරාගයෙක්, නිරොධයෙක් නිර්වාණයෙක්
වේ නම්, තෙල ශාන්ත ය, තෙල ප්‍රණීත ය'' (කියා) යි. ආනන්දයෙනි,
මෙසේ චනාහි යම් පරිද්දෙකින් චක්ෂුස මෙනෙහි නො කෙරේ නම්,

ú£ï 3 ka u bj;a ù isák úg
fl;rï Ydka;o m%kS;o''''

තවද ආනන්දය, මහණහට මනසින් දහම් දැන මනාප උපදී. අමනාප උපදී. මනාපාමනාප උපදී. හේ මෙසේ දැනගනී : ‘ මට මේ මනාපය උපන. අමනාපය උපන. මනාපාමනාපය උපන. හෙ ද සඞ්ඛත යැ, ඖදාරික යැ, ප්‍රතීත්‍යසමුත්පන්න යි. යම් විදර්ශනොපෙක්ෂායෙක් ඇද්ද මෙතල ශාන්ත යැ, මෙතල ප්‍රණීත යැ ’ යි කියා යි. ඔහුට ඒ උපන් මනාපය උපන් අමනාපය උපන් මනාපාමනාපය නිරුද්ධ වෙයි. උපෙක්ෂාව පිහිටා සිටී. යම්සේ ආනන්දය, බලවත් පුරුෂයෙක් දවසක් මොහොවට තැවුණු යකබලෙක්හි දියබිඳු දෙකක් හෝ තුනක් හෙළන්නේ ද ආනන්දය, ජලබින්දුන්ගෙ වැටීම ලැසි වේ ද, වැළි එය වහා මැ ක්ෂය වීමට ගෙවීමට යන්නේ ද, එසෙයින් මැ ආනන්දය යම් කිසිවක්හට මෙසේ ශීඝ්‍ර වැ මෙසේ වෙලෙවී වැ මෙසේ හිඳුකින් උපන් මනාපය උපන් අමනාපය උපන් මනාපාමනාපය නිරුද්ධ වෙයි. විදර්ශනොපෙක්ෂාව පිහිටා සිටී.

ඉධානන්ද භික්ඛු එවං මනසි කරොති: “එතං සන්තං එතං පණීතං යදිදං සබ්බසඞ්ඛාරසමථො සබ්බූපධිපටිනිස්සග්ගො තණ්හක්ඛයො විරාගො නිරොධො නිබ්බාන”න්ති. එවං ඛො ආනන්ද, සියා භික්ඛුනො තථා රූපො සමාධිපටිලාභො යථා න චක්ඛුං මනසි කරෙය්‍ය, න රූපං මනසි කරෙය්‍ය, න සොතං මනසි කරෙය්‍ය, න සද්දං මනසි කරෙය්‍ය, න ඝානං මනසි කරෙය්‍ය, න ගන්ධං මනසි කරෙය්‍ය, න ජිව්හං මනසිකරෙය්‍ය, න රසං මනසි කරෙය්‍ය න කායං මනසිකරෙය්‍ය, න ඵොට්ඨබ්බං මනසි කරෙය්‍ය, න පඨවිං මනසි කරෙය්‍ය, න ආපං මනසිකරෙය්‍ය, න තෙජං මනසි කරෙය්‍ය, න වායං මනසි කරෙය්‍ය, න ආකාසානඤ්චායතනං මනසි

nœÿrcdKka jykafiaaf.aa .=K jeãu

සබ්බ පාපස්ස අකරණං - කුසලස්ස උපසම්පදා (දිෂ්ඩි-28)
සචිත්ත පරියෝ ද පනං - එතං බුද්ධාන සාසනං

(ප්‍රාඥ 28)

සබ්බීතියෝ විවජ්ජන්තු - සබ්බ රෝග විනස්සතු
මාතේ භවත් වන්තරායෝ - සුඛී දීඝායුකෝ භව

යං කිංචි විත්තං ඉධවා හුරංවා - සග්ගේසුවායං රතනං පණීතං (ප්‍රාඥ 28)
නනෝ සමං අත්ථි තථාගතේන - ඉදම්පි බුද්ධේ රතනං පණීතං
එතේන සච්චේන සුවත්ථි හෝතු

යං දුන් නිමිත්තං අවමංගලංච - යෝචා මනාපෝ සකුණස්ස සද්දෝ (පලිප්පු-28)
පාපග්ගහෝ දුස්සුපිනං අකන්තං - බුද්ධානු භාවේන විනාසමෙන්තු
යං දුන් නිමිත්තං අවමංගලංච - යෝචා මනාපෝ සකුණස්ස සද්දෝ
පාපග්ගහෝ දුස්සුපිනං අකන්තං - ධම්මානු භාවේන විනාසමෙන්තු
යං දුන් නිමිත්තං අවමංගලංච - යෝචා මනාපෝ සකුණස්ස සද්දෝ
පාපග්ගහෝ දුස්සුපිනං අකන්තං - සංඝානු භාවේන විනාසමෙන්තු

(ජීවම් ගාථාව-1008)

ඉතිපි/ සෝ/ භගවා/ අරහං/ සම්මා
සම්බුද්ධෝ/ විජ්ජාචරණ සම්පන්නෝ/
සුගතෝ/ ලෝකවිදූ/ අනුත්තරෝ පුරිස දම්ම
සාරථී/ සත්ථා දේව මනුස්සානං/ බුද්ධෝ/භගවා/ති

සබ්බ බුද්ධානුභාවේන - සබ්බ රෝග විනස්සතු - සබ්බ භය විනස්සතු
සබ්බ විත විනස්සතු - සබ්බන්තරාය විනස්සතු - විත බන්ධන විනස්සතු
සබ්බ බුද්ධානු භාවේන සොත්ථි මේ හෝතු සබ්බදා
සොත්ථි තේ හෝතු සබ්බදා

සබ්බේ බුද්ධා බලප්පත්තා - පච්චේ කානංච යං බලං (බුධ -28)
අරහංතානං ච තේජේන - රක්ඛං බන්ධාමි සබ්බසෝ

යං දුන් නිමිත්තං අවමංගලංච - යෝචා මනාපෝ සකුණස්ස සද්දෝ (පලිප්පු-28)
පාපග්ගහෝ දුස්සුපිනං අකන්තං - බුද්ධානු භාවේන විනාසමෙන්තු
යං දුන් නිමිත්තං අවමංගලංච - යෝචා මනාපෝ සකුණස්ස සද්දෝ
පාපග්ගහෝ දුස්සුපිනං අකන්තං - ධම්මානු භාවේන විනාසමෙන්තු
යං දුන් නිමිත්තං අවමංගලංච - යෝචා මනාපෝ සකුණස්ස සද්දෝ
පාපග්ගහෝ දුස්සුපිනං අකන්තං - සංඝානු භාවේන විනාසමෙන්තු

අභිවාදන සීලිස්ස - නිච්චංවද්ධා පචායිනෝ (සිද්ධි-28)
චත්තාරෝ ධම්මා වඩ්ඩන්ති - ආයුවණ්ණෝ සුඛං බලං

uykais kï kj;a;kak fï.d:dj 3 jdrhla lshkaak

සබ්බේ බුද්ධා බලප්පත්තා - පච්චේ කානංච යං බලං

අරහංතානං ච තේජේන - රක්ඛං බන්දාමි සබ්බසෝ

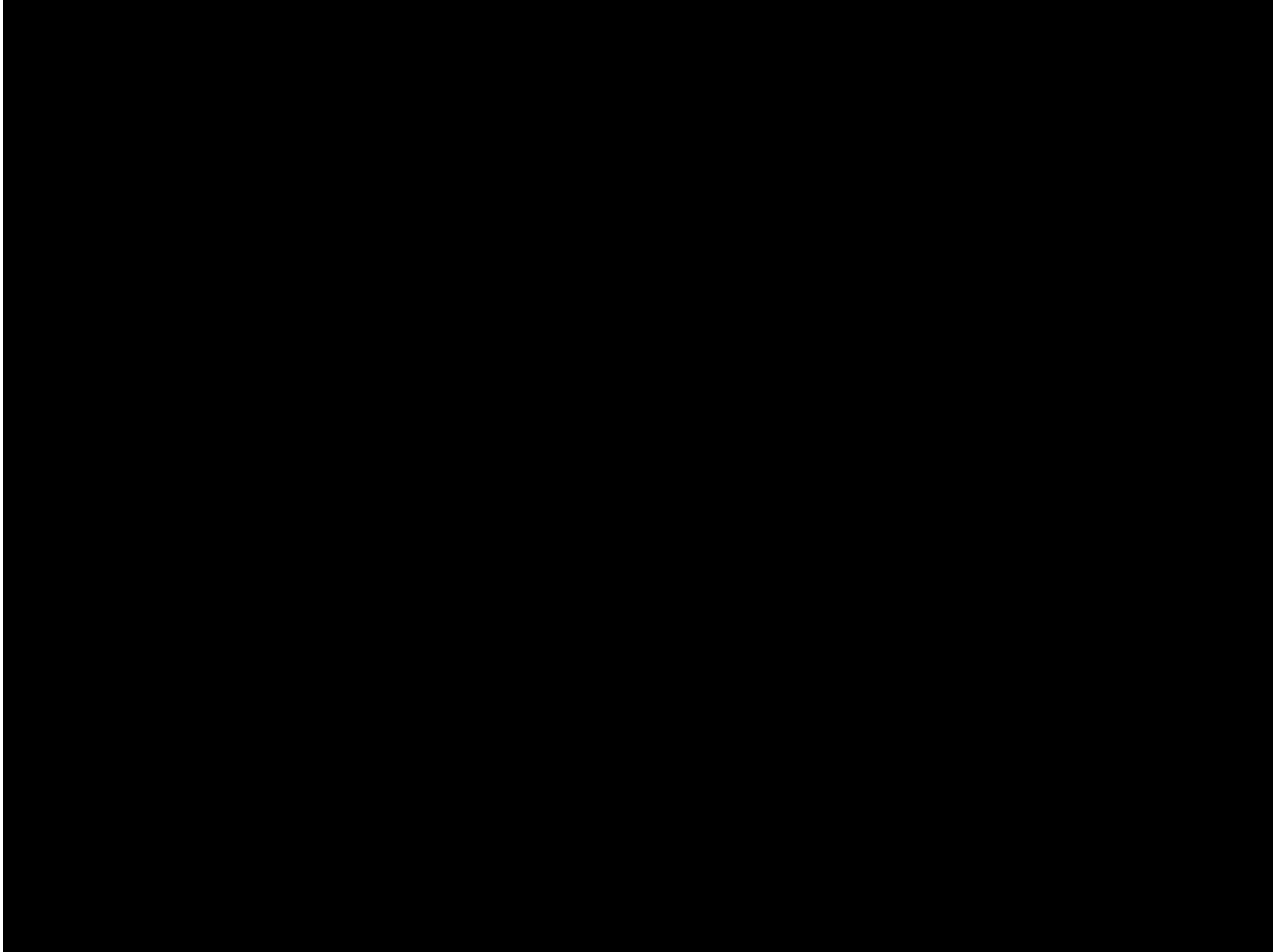
kej; mgka .kak fï.d:dj 7 jdrhla lshkaak

සබ්බ පාපස්ස අකරණං - කුසලස්ස උපසම්පදා

සචිත්ත පරියෝ ද පනං - ඒතං බුද්ධාන සාසනං

410410

l¾uia:dk

411411

32 සංසාර දුකෙන් මිදෙත්වා

පෙර දිග වසන සත්වයෝද - පෙර අනු දිග වසන සත්වයෝද

දකුණු දිග වසන සත්වයෝද - දකුණු අනු දිග වසන සත්වයෝද

පසු දිග වසන සත්වයෝද - පසු අනු දිග වසන සත්වයෝද

උතුරු දිග වසන සත්වයෝද - උතුරු අනු දිග වසන සත්වයෝද

යට දිග වසන සත්වයෝද - උඩ දිග වසන සත්වයෝද

මේ මමද සියලු සත්වයෝ

සංසාර දුකෙන් මිදෙත්වා

සංසාර රෝගයෙන් මිදෙත්වා

සංසාර භයෙන් මිදෙත්වා

සංසාර ගින්නෙන් මිදෙත්වා

සංසාර දාහයෙන් මිදෙත්වා

සංසාර ශෝකයෙන් මිදෙත්වා

සංසාර රාගයෙන් මිදෙත්වා

සංසාර බැමීමෙන් මිදෙත්වා

සංසාර සයුරෙන් මිදෙත්වා

සංසාර කතරෙන් මිදෙත්වා

සංසාර අඳුරෙන් මිදෙත්වා

නිබ්බාන පරම සුඛයෙන් සුඛිත තර වෙත්වා..../// 2

34 මේ සසර පැවැත්මක් වන්නේද - මහා දුක් කඳ වන්නේය

මේ සසර පැවැත්මක් වන්නේද - මහා දුක් කඳ වන්නේය
මේ සසර පැවැත්මක් නොවන්නේද - මහා දුක් කඳ නොවන්නේය
මමද සියලු සත්වයෝ - මහා දුක් කඳ දෙවන සසරින් මිදෙත්වා

මේ සසර පැවැත්මක් වන්නේද - මහා රෝග කඳ වන්නේය
මේ සසර පැවැත්මක් නොවන්නේද - මහා රෝග කඳ නොවන්නේය
මමද සියලු සත්වයෝ - මහා රෝග කඳ දෙවන සසරින් මිදෙත්වා

මේ සසර පැවැත්මක් වන්නේද - මහා ජරා කඳ වන්නේය
මේ සසර පැවැත්මක් නොවන්නේද - මහා ජරා කඳ නොවන්නේය
මමද සියලු සත්වයෝ - මහා ජරා කඳ දෙවන සසරින් මිදෙත්වා

මේ සසර පැවැත්මක් වන්නේද - මහා ව්‍යාධි කඳ වන්නේය
මේ සසර පැවැත්මක් නොවන්නේද - මහා ව්‍යාධි කඳ නොවන්නේය
මමද සියලු සත්වයෝ - මහා ව්‍යාධි කඳ දෙවන සසරින් මිදෙත්වා

මේ සසර පැවැත්මක් වන්නේද - මහා මරණ කඳ වන්නේය
මේ සසර පැවැත්මක් නොවන්නේද - මහා මරණ කඳ නොවන්නේය
මමද සියලු සත්වයෝ - මහා මරණ කඳ දෙවන සසරින් මිදෙත්වා

මේ සසර පැවැත්මත් විත්තේද - මහා භය කළ විත්තේය

මේ සසර පැවැත්මත් නොවිත්තේද - මහා භය කළ නොවිත්තේය

මමද සියලු සත්වයෝ - මහා භය කළ දෙවන සසරින් මිදෙත්වා

මේ සසර පැවැත්මත් විත්තේද - මහා භද ගිනි කළ විත්තේය

මේ සසර පැවැත්මත් නොවිත්තේද - මහා භද ගිනි කළ නොවිත්තේය

මමද සියලු සත්වයෝ - මහා භද ගිනි කළ දෙවන සසරින් මිදෙත්වා

මේ සසර පැවැත්මත් විත්තේද - මහා දාහ ගිනි කළ විත්තේය

මේ සසර පැවැත්මත් නොවිත්තේද - මහා දාහ ගිනි කළ නොවිත්තේය

. — . . — .

මමද සියලු සත්වයෝ - මහා දාහ ගිනි කඳ දෙවන සසරින් මිදෙත්වා

මේ සසර පැවැත්මක් වන්නේද - මහා ශෝක ගිනි කඳ වන්නේය
මේ සසර පැවැත්මක් නොවන්නේද - මහා ශෝක ගිනි කඳ නොවන්නේය
මමද සියලු සත්වයෝ - මහා ශෝක ගිනි කඳ දෙවන සසරින් මිදෙත්වා

මේ සසර පැවැත්මක් වන්නේද - මහා රාග ගිනි කඳ වන්නේය
මේ සසර පැවැත්මක් නොවන්නේද - මහා රාග ගිනි කඳ නොවන්නේය
මමද සියලු සත්වයෝ - මහා රාග ගිනි කඳ දෙවන සසරින් මිදෙත්වා

මේ සසර පැවැත්මක් වන්නේද - මහා බැඳුනු බැමි වන්නේය
මේ සසර පැවැත්මක් නොවන්නේද - මහා බැඳුනු බැමි නොවන්නේය
මමද සියලු සත්වයෝ - මහා බැඳුනු බැමි දෙවන සසරින් මිදෙත්වා

මේ සසර පැවැත්මක් වන්නේද - අනන්ත දුක් ගිනි කඳ වන්නේය
මේ සසර පැවැත්මක් නොවන්නේද - අනන්ත දුක් ගිනි කඳ නොවන්නේය
මමද සියලු සත්වයෝ - අනන්ත දුක් ගිනි කඳ දෙවන සසරින් මිදෙත්වා///

40 චක්ඛුසයෝ අනිච්චයි, දුක්ඛයි අනත්තයි,

චක්ඛුසයෝ අනිච්චයි, දුක්ඛයි අනත්තයි,
මම යයි ගැනීමට, මගේ යයි ගැනීමට, මගේ ආත්මයයි ගැනීමට, සුදුසු
නොවන්නෝමය.

රූපයෝ අනිච්චයි,දුක්ඛයි අනත්තයි,
මම යයි ගැනීමට, මගේ යයි ගැනීමට, මගේ ආත්මයයි ගැනීමට, සුදුසු
නොවන්නෝමය.

චක්ඛු විඤ්ඤාණයෝ අනිච්චයි, දුක්ඛයි අනත්තයි,
මම යයි ගැනීමට, මගේ යයි ගැනීමට, මගේ ආත්මයයි ගැනීමට, සුදුසු
නොවන්නෝමය.

චක්ඛු සම්ඵස්සයෝ අනිච්චයි, දුක්ඛයි අනත්තයි,
මම යයි ගැනීමට, මගේ යයි ගැනීමට, මගේ ආත්මයයි ගැනීමට, සුදුසු
නොවන්නෝමය.

චක්ඛු සම්ඵස්සජා වේදනාවෝ අනිච්චයි, දුක්ඛයි අනත්තයි,
මම යයි ගැනීමට, මගේ යයි ගැනීමට, මගේ ආත්මයයි ගැනීමට, සුදුසු
නොවන්නෝමය.

මමද සියලු ලෝක සියලු සත්ත්වයෝම
සෝවාන් ඵලයෙන් නිදුක්වෙත්වා!
සකදාගාමී ඵලයෙන් නිරෝගී වෙත්වා!
අනාගාමී ඵලයෙන් සුවපත් වෙත්වා!
අරිහත් ඵලයෙන් දුකෙන් මිදෙත්වා!
නිවන් දකිත්වා!
නිවන් දකිත්වා!
නිවන් දකිත්වා! (තෙවරක්)

අත්වේවා! සියලු ලෝක සියලු
පුර්ණය සාක්ෂාත් වෙත්වා! කියල ප්‍රාර්ථනා කරලා මේ ක
සජ්ජායනා කරන්න.

නත්ථි මේ සරණං අඤ්ඤං බුද්ධෝ මේ සරණං වරං
නත්ථි මේ සරණං අඤ්ඤං ධම්මෝ මේ සරණං වරං
නත්ථි මේ සරණං අඤ්ඤං සංඝෝ මේ සරණං වරං
නත්ථි මේ සරණං අඤ්ඤං නිබ්බාණං පරමං සුඛං
නත්ථි මේ සරණං අඤ්ඤං නිබ්බාණං පරමං සුඛං
නත්ථි මේ සරණං අඤ්ඤං නිබ්බාණං පරමං සුඛං (තෙව

පඤ්චභයවෙරසූත්‍රය

ගෘහපතිය, යම් කාලෙක ආර්‍යශ්‍රාවකයාගේ පස්වැදෑරුම් භය හා වෛර චේතනාවෝ සංසිඳුනාහු වෙද්ද, සිව්වැදෑරුම් සෝතාපත්ති අඞ්ගයෙන් යුක්ත වූයේ වේ ද, ආර්‍ය (නිර්දෝෂ) වූ න්‍යාය (ප්‍රතීත්‍ය සමුත්පාදය විදර්ශනා) ප්‍රඥාවෙන් මනා ව දක්නා ලද්දේ මැනැවින් අවබෝධ කරණ ලද්දේ වේ ද, හෙතෙමේ කැමැති වන්නේ නම් "ක්ෂය වූ නිරය ඇත්තෙම් ක්ෂය වූ තිරච්ජාන යෝනි ඇත්තෙම් ක්ෂය වූ ප්‍රේතවිෂය ඇත්තෙම් ක්ෂය වූ අපාය දුර්ගති විනිපාත ඇත්තෙම් වෙමි. සෝවන් වූයෙමි විවසට පත්නොවන ස්වභාව ඇත්තෙම් නියත වූයෙම් සම්බෝධිය පිහිට කොට ඇත්තෙම් වෙමි" යි තෙමේ ම තමා ප්‍රකාශ කරන්නේ ය.

ගැහැවිය, පරපණ නසන සුලු පුද්ගල තෙමේ පරපණ නැසීම් ප්‍රත්‍යයෙන් මෙලෙව්හිත් යම් බියක් හා වෙරක් රැස් කෙරේ ද, පරලෙව්හිත් යම් බියක් හා වෙරක් රැස් කෙරේ ද, චෙතසික වූත් යම් දුකක් හා දොම්නසක් විඳී ද, පණිවාගින් දුරු වූවහුට මෙසේ ඒ බිය හා වෙර සංසිඳුනේ වේ.

ගැහැවිය, නුදුන් දෙය ගන්නාසුලු පුඟුල් තෙමේ නුදුන් දෙය ගැනීම් හෙතුයෙන් මෙලෙව්හිත් යම් බියක් හා වෙරක් රැස් කෙරේ ද, පරලෙව්හිත් යම් බියක් හා වෙරක් රැස්කෙරේ ද, චෛතසික වූත් යම් දුකක් දොම්නසක් විඳී ද, නුදුන් දෙය ගැන්මෙන් වෙන්වූ ඔහුට මෙසේ ඒ භය හා වෙර සංසිඳුනේ වේ.

ගැහැවිය, මදයට හා පමාවට කරුණු වූ රහමෙර පානය කරණසුලු පුද්ගල් තෙමේ මදපමාවට කරුණු වූ රහමෙර පානය කිරීම් පසයෙන් මෙලොවෙහිත් යම් බියක් හා වෛරක් රැස් කෙරේ ද, පරලොවෙහිත් යම් බියක් හා වෛරක් රැස් කෙරේ ද, චෛතසික වූත් යම් දුකක් දොම්නසක් විඳී ද, මදයට හා පමාවට කරුණු වූ රහමෙර පානයෙන් වෙන් වූවහුට මෙසේ ඒ බිය හා වෛර සංසිඳුනේ වේ.

මේ පස්වැදෑරුම් බිය හා වෛර සංසිඳුනාහු වෙත්.

කවර සිවු මඟුරුම් සෝවාන් අංගයන්ගෙන් යුක්තවූයේ වේ ද යත්:

ගෘහපතිය, මෙහි ආර්යශ්‍රාවක තෙමේ "ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ මේ කරුණෙනුදු අර්හත් ය, සම්‍යක්සම්බුද්ධ ය, විද්‍යාචරණසම්පන්නය ය, සුගත ය, ලොකවිදූ ය, අනුත්තරපුරිසදම්මසාරථී ය, දෙව් මිනිසුන්ට ශාස්තෘ ය, බුද්ධ ය, භාග්‍යවත් ය" යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දැන පැහැදීමෙන් යුක්ත වූයේ වෙයි.

"භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් (දෙසූ) ධර්මය-ස්වාක්ඛාත ය, සන්දිට්ඨික ය, අකාලික ය, එහිපස්සික ය, ඕපනයික ය, නුවණැත්තන් විසින් තමතමා කෙරෙහි ලා දත යුත්තේ ය" යි ධර්මය කෙරෙහි අචලප්‍රසාදයෙන් යුක්ත වූයේ වේ.

"භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවකසංඝ තෙමේ සුපටිපන්නය, භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවකසංඝ තෙමේ උජුපටිපන්න ය, භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවකසංඝ තෙමේ ඤායපටිපන්න ය, භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවකසංඝ තෙමේ සාමීචිපටිපන්න ය, යම් මේ පුරුෂයුග සතරෙක් ආර්‍ය්‍යපුද්ගලයෝ අටදෙනෙක් වෙද් ද, භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ මේ ශ්‍රාවක සංඝ තෙමේ- ආහුනෙය්‍ය ය, පාහුණෙය්‍ය ය, දක්ඛිණෙය්‍ය ය, අඤ්ජලිකරණීය ය, ලෝවැස්සාට නිරුත්තරපුණ්‍යක්ෂෙත්‍ර ය"යි සංඝයා කෙරෙහි අචලප්‍රසාදයෙන් යුක්ත වූයේ වෙයි.

කඩ නො වූ සිදුරු නො වූ ඇබර නො වූ කල්මාෂ නො වූ නිදහස් වූ නුවණැත්තන් විසින් ප්‍රශස්ත ලද තෘෂ්ණාදෘෂ්ටීන් අපරාමෘෂ්ට වූ සමාධිය පිණිස පවත්නා වූ ආර්‍ය්‍යකාන්ත ශීලයෙන් යුක්ත වූයේ වේ. මේ සිවුවැදෑරුම් සෝතාපත්ති අංගයෙන් යුක්ත වූයේ වෙයි.

ගෘහපතිය, මෙහි ආර්‍ය්‍යශ්‍රාවක තෙමේ "අවිද්‍යාප්‍රත්‍යයයෙන් සංස්කාරයෝ වෙත්. සංස්කාරප්‍රත්‍යයයෙන් විඥානය වේ. විඥානප්‍රත්‍යයයෙන් නාමරූප වේ. ... මෙසේ මේ මුළු දුක්රැසේ හටගැනීම වේ. අවිද්‍යාවගේ ම නිරවශෙෂ විරාගනිරෝධයෙන් සංස්කාරනිරෝධය වේ. සංස්කාරනිරෝධයෙන් විඥාන-නිරෝධය වේ ... මෙසේ මේ මුළු දුක් රැසේ නිරෝධය වේ ය යන මේ යමක් ඇද් ද, මෙසේ මෙය ඇති කල්හි මෙය වෙයි. මෙය ඉපදීමෙන් මෙය උපදී. මෙය නැති කල්හි මෙය නො වෙයි මෙය නිරුද්ධ වීමෙන් මෙය නිරුද්ධ ය" යි පටිච්චසමුප්පාදය ම මනා කොට නුවණින් මෙනෙහි කෙරෙයි. නිර්දිෂ්ට වූ මේ න්‍යාය ඔහු විසින් විදර්ශනාඥානයෙන් මැනැවින් දක්නා ලද්දේ මැනැවින් අවබෝධ කරණ ලද්දේ වෙයි.

ද්විතීය කල්‍යාණමිත්ත සූත්‍රය

56. මහණෙනි, යම් අරුණෝදයෙක් වේ ද, උදවන හිරුට මේ පෙරටු වෙයි. මේ පෙර නිමිති වෙයි. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් කල්‍යාණමිත්‍රත්වයෙක් වේ ද, මහණහට අරිඅටඟිමඟ ඉපදීමට මේ පෙරටු වෙයි. මේ පෙර නිමිති වෙයි. මහණෙනි, අරිඅටඟිමඟ වඩන්නේ ය. අරිඅටඟිමඟ බහුල කරන්නේ ය යන මෙය කල්‍යාණමිත්‍ර මහණහු විසින් කැමැති වියයුතු යි. මහණෙනි, කල්‍යාණමිත්‍ර මහණ කෙසේ නම්

S = 5 -1 P -55

පඨම ධම්ම කථික සූත්‍රය

මහණ, ඉදින් රූපයෙහි කලකිරීම පිණිස නො ඇල්ම පිණිස නිරෝධය පිණිස දහම් දෙසා නම්, (ඒ) මහණ "ධම්මකථික" ය යි කියන්නට සුදුසු වෙයි. මහණ ඉදින් රූපයෙහි කලකිරීම පිණිස නො ඇල්ම පිණිස නිරෝධය පිණිස පිළිපන්නේ වේ නම්, (ඒ) මහණ "ධම්මානුධම්මපටිපන්න" ය යි කියන්නට සුදුසු වෙයි, මහණ ඉදින්, රූපයෙහි කලකිරීමෙන් නොඇල්මෙන් නිරොධයෙන් උපාදාන රහිත වූ මිදුණේ වේ නම් (ඒ) මහණ දිටුදැමියෙහි නිවනට පැමිණියේ යි කියන්නට සුදුසු වෙයි.

රූපස්ස චෙ භික්ඛු නිබ්බිදාය විරාගාය නිරෝධාය ධම්මං දෙසෙති, "ධම්මකථිකො භික්ඛූ"ති අලං වචනාය. රූපස්ස චෙ භික්ඛු නිබ්බිදාය විරාගාය නිරෝධාය පටිපන්නො හොති, "ධම්මානුධම්මපටිපන්නො

S – 4 P – 292 B85

සැලකළේ ය: වහන්ස, කෙසේ දන්නහුගේ කෙසේ දක්නහුගේ සත්කායදෘෂ්ටිය ප්‍රහීණ වේ ද? යි.

මහණ, ඇස දුක් විසින් දන්නහුගේ දක්නහුගේ සත්කායදෘෂ්ටිය ප්‍රහීණ වේ. රූ දුක් විසින් දන්නහුගේ දක්නහුගේ සත්කායදෘෂ්ටිය ප්‍රහීණ වේ. චක්ෂුර්විඥානය දුක් විසින් දන්නහුගේ දක්නහුගේ සත්කායදෘෂ්ටිය ප්‍රහීණ වේ. ඇස්පහස දුක් විසින් දන්නහුගේ දක්න-හුගේ සත්කායදෘෂ්ටිය ප්‍රහීණ වේ. ඇස්පහස නිසා සුව වූ හෝ දුක් වූ හෝ නොදුක් නොසුව වූ හෝ යම් මේ වේදනාවෙක් උපදී නම් එ ද දුක් විසින් දන්නහුගේ දක්නහුගේ සත්කායදෘෂ්ටිය ප්‍රහීණ වේ.

Darmasangani Prakarana – P389

1012. එහි විචිකිත්සා කවර යත්:

ශාස්තෘන් වහන්සේ කෙරෙහි සැක කෙරෙයි, විචිකිත්සා කෙරෙයි, නවලොවුතුරු දහමිහි ... අට අරි සඟුන් කෙරෙහි ... ත්‍රිවිධ ශික්ෂායෙහි, (අතීතස්කන්ධාදි) පූර්වාන්තයෙහි, (අනාගතස්කන්ධාදි) අපරාන්තයෙහි, පූර්වාන්ත අපරාන්තයෙහි, ඉදම්ප්‍රත්‍යයතාප්‍රතීත්‍යසමුත්පන්න ධර්මයන්හි සැක කෙරෙයි, විචිකිත්සා කෙරෙයි. යම් මෙබඳු වූ සැකයෙක් සැක කරන අයුරෙක් සැකයට පමුණුවන ලද බවෙක් විමතියෙක් විචිකිත්සාවක් ද්වෛළ්හකයෙක් ද්විධාපථයෙක් සංශයයෙක් අනේකාංශග්‍රාහයෙක් ආසප්පණයෙක් පරි-සර්පණයෙක් (අරමුණට) නො බැසගැනීමෙක් චිත්තයාගේ තද බවෙක් මනෝවිලෙඛයෙක් වේ ද, මේ විචිකිත්සා යයි කියනු ලැබේ.

1013. එහි ශීලව්‍රතපරාමර්ශය කවරේ යත්:

මේ සස්නෙන් බැහැර මහණබමුණන්ගේ ශීලයෙන් ශුද්ධි ය, ව්‍රතයෙන් ශුද්ධි ය, ශීලව්‍රතයෙන් ශුද්ධි ය යි යම් මෙබඳු වූ දෘෂ්ටියක් දෘෂ්ටිගතයෙක් දෘෂ්ටිගහනයෙක් දෘෂ්ටිකාන්තාරයෙක් දෘෂ්ටිවිසූකායිකයෙක් දෘෂ්ටිවිෂ්පන්දිත-යෙක් දෘෂ්ටිසංයෝජනයෙක් ග්‍රාහයෙක් පිහිටාසිටීමෙක් අභිනිවේශයෙක් පරාමර්ශයෙක් කුත්සිතමාර්ගයෙක් මිථ්‍යාපථයෙක් මිථ්‍යාස්වභාවයෙක් තීර්ථා-යතනයෙක් විපර්යාසග්‍රාහයෙක් වේ ද, මේ ශීලව්‍රතපරාමර්ශ යයි කියනු ලැබේ.

105. "සුභද්‍රයෙනි, යම් ධර්ම විනයයෙක (යම් සස්නෙක) අරි අටැඟි මග නො ලැබෙයි ද, එහි (පළමු වන) සෝවාන් මහණ ද නො ලැබේ (නො මැත), දෙවෙනි සෙදුගැමි මහණ ද එහි නැත, තෙවෙනි අනැගැමි මහණ ද එහි නැත, සතර වන රහත් මහණ ද එහි නැත. වැලි දු සුභද්‍රයෙනි, යම් සස්නෙක අරි අටැඟි මග ඇද්ද, එහි (පළමු) සෝවාන් මහණ ද ඇත. දෙවෙනි සෙදුගැමි මහණ ද ඇත, තෙවැනි අනාගැමි මහණ ද ඇත, සතරවන රහත් මහණ ද ඇත. සුභද්‍රයෙනි, මෙ (දහම් විනය ඇති) සස්නෙහි අරි අටැඟි මග ඇත. සුභද්‍රයෙනි, මෙහි ම (පළමු) සෝවාන් මහණ ද ඇත, මෙහි ම දෙවෙනි සෙදැගැමි මහණ ද ඇත. මෙහි ම තෙවෙනි අනැගැමි මහණ ද ඇත. මෙහි ම සිවු වැනි රහත් මහණ ද ඇත. මේ සතර මහණුන්-ගෙන් අන්‍ය වූ පරප්‍රවාදයෝ (පර තන්ත්‍රයෝ) සත්‍යයෙන් ශුන්‍ය හ. සුභද්‍රයෙනි, මේ මහණහු ද නිසි පරිදි වසන්නාහු නම් ලොව රහතුන් ගෙන් හිස් නො වන්නේ ය."

D 2 P 237 MAHAPARINIBBANA

විහාරස්ථානයක පොල් පැළයක් හෝ වෙනත් පැළයක් සිටුවන විට...

මේ පැළ සම්මා සම්බුද්ධ ශාසනයටත් සියලු ලෝක සියලු සත්වයන්ටත් ගුණ උපහාර පූජාවක් වශයෙන් උපකාරයට කෘතෝපකාර වශයෙන් සියලු අභිවෘද්ධිය උදෙසා පූජා කරමි!!! පූජා වේවා!!!

වෙනත් පොදු ස්ථානයක හෝ තමන්ගේම වත්තක පැළ රෝපණය කරන විට...

මේ පැළ සියලු ලෝක සියලු සත්වයන්ටම උපකාරයට කෘතෝපකාර වශයෙන් සියලු අභිවෘද්ධිය උදෙසා පූජා කරමි!!! පූජා වේවා!!!

එසේත් නැත්නම්...

සියලූ ලෝක සියලූ සත්ත්වයන්ටම සියලු අභිවෘද්ධිය සඳහා මේ පැළ කැපයි!!!

පැළ රෝපණයෙන් පසුව කමාකර පින් අනුමෝදන් කර ගැනීම...

අනන්ත සසර පටන් මේ මොහොත දක්වාම සම්මා සම්බුද්ධ ශාසනයටත් සියලු ආර්ය උත්තමයන් වහන්සේලාටත් සියලු ලෝක සියලු සත්වයන්ටත් දැන හෝ නොදැන හෝ සිදුවූ සියලූ වැරදි, ප්‍රමාද දෝෂ, අවැඩ අසාධාරණ, හිංගි හිංසාවලට මේ මොහොතේ ඒ හැම සියල්ලෝම කමා කරමි!!! කමාව ලැබේවා!!!

මේ මොහොතේ පහළ කර ගත්තා වූ සියලු පුණ්‍ය කුසල ආශිර්වාදයෝ අවැඩ අසාධාරණ හිංගි හිංසා වලට ලක් වූ සියලු සත්වයන්ටත් මේ සත් කටයුත්තට මිල මුදලකින් හෝ ශ්‍රම කඳුළකින් හෝ වචනයකින් හෝ චිත්තප්‍රසාද මාත්‍රයකින් හෝ සහ සම්බන්ධ වූ කෙනෙක් සිටීනම් ඒ සියලු දෙනාටත් දිව්‍ය බ්‍රහ්ම මනුස්ස අමනුස්ස ආදී සතර වරිගයක ඥාති හිතමිත්‍රාදී කොට්ඨාස ඇතුළු අප්‍රමාණ ලෝකවාසී සියලු සත්වයන්ටත් දස අකුසලයෙන් මිදී දස කුසල ධර්මයන් වඩන්නත් දස පුණ්‍යක්‍රියා කරන්ටත් දුගති අත්බැව් වලින් මිදිලා සුගති අත්බැව් ලබන්නත් සුගතිගත සත්ත්වයින්ට සුගතියෙන් සුගතියට පත් වෙන්නත් මිසදිටු සත්වයින්ට මිසදිටු අත්බැව් වලින් මිදී සම්දිටු ගුණ පහළ කර ගන්නත් මේ පුණ්‍ය කුසල ආශිර්වාදයෝ සැම සියල්ලන්ටම අනුමෝදන් කරමි !!! අනුමෝදන් කර ගනිත්වා!!!

440440

පුණ්‍යානුමෝදනාව

මේ කරගන්නා වූ අනන්ත පුණ්‍ය වාසනා කුසල වාසනා නිසා තම පවුල්වල ජීවත් වන්නා වූ සැම සියලු දෙනාටම මාරක බාධක අපල උපද්‍රව දුරුවී සැනසිල්ල ශාන්තිය උදා වෙත්වා. එමෙන්ම කළ ගුණ සැලකීම් වශයෙන් තමන්ව මෙලොවට බිහි කළා වූ දෙමව්පියන් ඇතුළුව ඇති දැඩි කළා වූ යම් තාක් අය ඇත්ද, එමෙන්ම දැනීම් ඉගෙනීම් කියා දුන්නා වූ ගුරු දෙගුරුන් ඇතුළු යම් තාක් අය ඇත්ද, එමෙන්ම රැකී රක්ෂා සපයා දුන්නා වූද නොයෙක් ආකාරයෙන් උදව් උපකාර කළා වූ යම් ස්වාමි පක්ෂයක් ඇතුළුව ඒ ආකාරයෙන් තමන්ට උදව් උපකාර දෙන සැම සියලු දෙනාම ඇතුළුව, අපට යහපත් ආශිර්වාදයක් කරන්නා වූ යම් තාක් ඉන්ද්‍ර දේවතාවන් ඇතුළු යහපත් පිරිස් ඇත්ද, ඒ සියලු දෙනාටමත් මේ අනන්ත පුණ්‍ය කුසල ආශිර්වාදයෙන් පිහිදී පැතිරී පිහිටා සියල්ලෝම සුඛිත මුදිත වෙත්වා.!

එමෙන්ම යම් ආකාරයකින් අප ඇසුරු කරන්නා වූ ගේ දොර, දේපල, ඉඩ කඩම් ආදියක් ඇත්ද, යාන වාහන, වතු පිටි, මං මාවත්, ලිං තොටු, ගහ කොළ, රැකී රක්ෂා ව්‍යාපාර කරන ස්ථානයන් ආදියක් ඇත්ද, මේ ආදී සැම සියලු තැන්හි වවා හදා සකස්කර දීමට කටයුතු කර දුන්නා වූ යම් තාක් පිරිස් ඇත්ද එවා ආරක්ෂා කරන්නා වූ දෙව් දේවතා කොට්ඨාස ඇත්ද, මේ සැම සියලු දෙනාත් සිහි කරමින් දිව්‍ය බ්‍රහ්ම ආදී පටන් දයාවෙන් කරුණාවෙන් යුක්තව මේ පින් බලාපොරොත්තු වෙන යම් තාක් අය වෙත්ද ඒ සැම සියලු දෙනාම සිහි කරමින් අද අප උදා කරගත්තා වූ සියලු පුණ්‍ය කුසල ආශිර්වාදයෝ ඒ සියලු ලෝකයාටද ගලා යාවා... පිහිටේවා... පැතිරේවා... පිහිටාවා... සියල්ලොම සුඛිත මුදිත වෙත්වා... මෙලොව ජීවත්වන්නා වූ සැමට යහපත අභිවෘද්ධිය උදා වෙත්වා... මියගිය සියල්ලන්ටම දුගතියක් නොවෙත්වා... සුගතියක් අභිවෘද්ධියක්ම ලැබෙත්වා... උතුම් වූ නිවන් සාක්ෂාත් කර ගැනීමටත් එතෙක් සියලු අභිවෘද්ධිය උදා වෙන්නටත් ඒ සැමටම හේතු වාසනා වෙත්වා.

සාදු! සාදු! සාදු!

ඒවාගේම අනන්ත සංසාරයේ මියගිය සතර වර්ගයේ ඥාතීන් මෙන්ම අපට උදව්වක් උපකාරයක් ආශිර්වාදයක් මේ මොහොත දක්වා කළ සියල්ලන්ටම කෘතෝපකාර සලකන ගුණයෙන් මේ අප්‍රමාණ පුණ්‍ය කුසල ආශිර්වාදයෝ ගලා යාවා... විහිදේවා... පැතිරේවා... පිහිටාවා... ඒ සියල්ලොම කෙබඳු උපතක කෙබඳු භවයක කෙබඳු තැනක සිටියත් මේ අනන්ත පුණ්‍ය කුසල ආශිර්වාදයෝ මහා පුණ්‍ය ගංගා කුසල ගංගා ගලන්නා සේ විහිදේවා... පැතිරේවා... පිහිටාවා... සසර වසනා තාක් කල් නිවන් දක්නා ජාති දක්වා මොහොත දක්වා කිසි කලෙකත් දුගතියක් නොවෙත්වා.. සුගතියක් වෙත්වා.. පිරිහීමක් නොවෙත්වා.. උතුම් වූ නිවන් සාක්ෂාත් කර ගැනීමටත් සියලු සංසාර දුක් කෙලවර කරගැනීමටත් ඒතෙක් සියලු අභිවෘද්ධිය උදාකර ගැනීමටත් ඒ සැමටම හේතු වාසනා වෙත්වා.

සාදු! සාදු! සාදු!

ඒ වගේම අනන්ත සංසාරයේ අපගෙන් අවැඩක් අසාධාරණයක් වරදක් ප්‍රමාද දෝෂයක් යමෙකුට සිද්ධ වී නම් ඒවාට ගෝචර වූ ලෝක සත්වයෝ කෙබඳු උපතක කෙබඳු භවයක කෙබඳු තැනක සිටියත් මේ අනන්ත පුණ්‍ය කුසල ආශිර්වාද ඒ සියල්ලන්ටම විහිදී පැතිරී පිහිටා සියල්ලොම සුඛිත මුදිත වෙත්වා... කිසි කෙනෙකුටත් දුගතියක් නොවෙත්වා... සුගතියක් අභිවෘද්ධියක්ම වෙත්වා... උතුම් වූ නිවන් සාක්ෂාත් කර ගැනීමටත් සියලු සංසාර දුක් කෙලවර කරගැනීමටත් මේ පුණ්‍ය කුසල ආශිර්වාදයෝ හේතු වාසනා වෙත්වා.

සාදු! සාදු! සාදු!

එමෙන්ම අනන්ත සංසාරයේ පටන් මේ දක්වා අපගෙන් අමාඩියක් අසාධාරණයක් වරදක් ප්‍රමාද දෝෂයක් සිද්ධ වූ සියල්ලෙන්ටම මතදී ගෙවා නිදහස් වීම හේතුවේවා ගෙන, මේ දක්වා අප වෙත සිදු පාප අත්ඩිකාරයන් දෝෂ අත්ඩිකාරයන් මේ මොහොතේ සමනය වෙලා, මෙතැන් පටන් නිවන් දක්නා තාක් දක්වා මොහොත දක්වා මාරයන් බාධකයන් අපලයන් උපද්‍රවයන් දුකක් කරදරයන් දෝෂ අත්ඩිකාරයන් අහලකට ළං නොවේවා... සසර කරන ලද පුණ්‍ය කුසල ආශිර්වාදයෙන් ඇදී එත්වා... මේ පුණ්‍ය කුසල ආශිර්වාදයෙන් ක්‍රියාත්මක වේවා. දුර්භික්ෂ භය, අමනුෂ්‍ය භය දුරු වෙලා අට අනූවක් රෝග නම් අනූවක් ව්‍යාධි දෙසිය තුනක් අන්තරා දුරු වෙලා, ඇති බව, භව භෝග, සැපත, ණය නැති බව, වරදක් නැති බව නිසා ගුණයෙන්ද ආයුෂ, වර්ණ, සැප, බල , පරිභෝග ලාභය නිසා කාරණාද පූර්ණ භාවයට පත් වේවා!

අප විසින් සෙතක් ශාන්තියක් අභිවෘද්ධියක් උදා කරගන්නා සේම දිව්‍ය බ්‍රහ්ම, මනුෂ්‍ය, අමනුෂ්‍ය සතර වරිගයේ ලෝකී මිතුදී නොපිරිහෙව මෙන්ම අනන්ත ලෝකවාසී සියලු සත්වයන්ටත් මේ සෙත ශාන්තිය උදා වේවා! සාදු! සාදු! සාදු!

මේ දාන මාන පූජා සත්කාර සඳහා යම් කෙනෙක් අත හිත දෙන ලද්දේ ද ඒ සඳහා සුළු අත් උදව්වක් දෙන ලද්දේද.. ඒවායෙම් යම් මිල මුදලකින් හෝ වේවා තමන්ගේ ශ්‍රම කාලයකින් හෝ වේවා ආධාරයක් උපකාරයක් කරන ලද්දේද.. බඩු බාහිරාදියකින් උදව්වක් උපකාරයක් කරන ලද්දේද.. වචනයකින් හෝ වේවා යම් ප්‍රසංසාවක් කරන ලද්දේද, චිත්ත ප්‍රබෝධියක් පහල කරන ලද්දේද, අංශු මාත්‍රයකින් හෝ විරුද්ධතාවක් නොදක්වා මේ සත් කටයුතු කිරීමට ඉඩ ප්‍රස්ථාව දෙන ලද්දේද, දීමට බුහුම් තැන් පවත් කවුරුන් හෝ වේවා ආශිර්වාදයක් කරන ලද්දේද, ඒ ආදී සියල්ලෝම මේ අනන්ත පුණ්‍ය කුසල ආශිර්වාදයෙන් ලබන්න හේතු වාසනා වන්නයෝ වෙත්වා.

ඒ සැම සියල්ලෝම කෙවිදූ තැනක හිටියත් මේ අනන්ත පුණ්‍ය කුසල ආශිර්වාදයෙන් මහා පුණ්‍ය ගංගා කුසල ගංගා ගලන්නා සේ ගලා ගොස් විහිදේවා... පැතිරේවා... පිහිටාවා... සසර වසනා තාක් කල් නිවන් දක්නා පාරි දක්වා මොහොත දක්වා කිසි කලෙකත් දුගතියක් නොවෙත්වා... සුගතියක්ම වෙත්වා... පිරිහීමක් නොවෙත්වා... උතුම් වූ නිවන් සාක්ෂාත් කර ගැනීමටත් සියලු සංසාර දුක් කෙළවර කරගැනීමටත් එසේත් සියලු අභිවෘද්ධිය උදාකර ගැනීමටත් ඒ සැමටම හේතු වාසනා වෙත්වා... සාදු! සාදු! සාදු!

අතීතයේ පටන් මේ දක්වා මෙම ස්වභාවයට අභිනිවිෂ්ටව සිටිනී අප මෙතෙක් මෙම ස්වභාවයන් නොවී නැතු පිරිස් වේද, මේවා නොවී නැතිමෙදී තමන්ගේ ඥාති කාලුලයින් හෝ වේවා මිත්‍ර සහායකයින් හෝ වේවා අන් උදවු මිතුරන්ගෙන් හෝ උදව්වක් උපකාරයක් කළ නොහොත් වේද, ගත් විපත ප්‍රසාදයකින් ශුභනාම ප්‍රශංසාවක් කළ නොහොත් වේද, අංශු මිතුරන්ගෙන් හෝ විරුද්ධවාදියකු කළ නොකළ නොහොත් වේද, හෙතෙක් අපූරිත කටයුතු කරගැනීමට මග පාදා දෙන ලද දීමක ලබන් සාක් පටන් කළුරක හෝ වේවා අභිරමිදියක කරන ලද්දේද, ඒ ඇදී සියල්ලෙම මේ අනන්ත දුක්ඛ කුසල අභිරමිදක ලබන්නට හේතු වනනාවන්තයෙ වෙනවා. ඒ සෑම සියල්ලෙම නොවිද උපකාර නොවිද බවිතය නොවිද නෙතක පිරියක් මේ අනන්ත දුක්ඛ කුසල අභිරමිදු ඒ සියල්ලෙහටම පිරිදී පැහිරි පිහිටා සියල්ලෙම ශුභිත මුදිත වෙනවා... නිති නොහොතුවේන් දුකතියක් නොවෙනවා,ශුභතියක් අභිමදීයකම් වෙනවා... උතුම් වූ නිවන් සාක්ෂාත් කර ගැනීමටත් සියලු සංසාර දුක් කෙළවර කරගැනීමටත් හේතු වනවා වෙනවා..! සාදු! සාදු! සාදු!

- [nrWn aLÌS
- 071 2736623

විහාරස්ථානයක පොල් පැළයක් හෝ වෙනත් පැළයක් සිටුවන විට...

මේ පැළ සම්මා සම්බුද්ධ ශාසනයටත් සියලු ලෝක සියලු සත්වයන්ටත් ගුණ උපහාර පූජාවක් වශයෙන් උපකාරයට කෘතෝපකාර වශයෙන් සියලු අභිවෘද්ධිය උදෙසා පූජා කරමි!!! පූජා වේවා!!!

වෙනත් පොදු ස්ථානයක හෝ තමන්ගේම වත්තක පැළ රෝපණය කරන විට...

මේ පැළ සියලු ලෝක සියලු සත්වයන්ටම උපකාරයට කෘතෝපකාර වශයෙන් සියලු අභිවෘද්ධිය උදෙසා පූජා කරමි!!! පූජා වේවා!!!

එසේත් නැත්නම්...

සියලු ලෝක සියලු සත්ත්වයන්ටම සියලු අභිවෘද්ධිය සඳහා මේ පැළ කැපයි!!!

පැළ රෝපණයෙන් පසුව කමාකර පින් අනුමෝදන් කර ගැනීම...

අනන්ත සසර පටන් මේ මොහොත දක්වාම සම්මා සම්බුද්ධ ශාසනයටත් සියලු ආර්ය උත්තමයන් වහන්සේලාටත් සියලු ලෝක සියලු සත්වයන්ටත් දැන හෝ නොදැන හෝ සිදුවූ සියලූ වැරදි, ප්‍රමාද දෝෂ, අවැඩ අසාධාරණ, හිංගි හිංසාවලට මේ මොහොතේ ඒ හැම සියල්ලෝම කමා කරමි!!! කමාව ලැබේවා!!!

මේ මොහොතේ පහළ කර ගත්තා වූ සියලු පුණ්‍ය කුසල ආශිර්වාදයෝ අවැඩ අසාධාරණ හිංගි හිංසා වලට ලක් වූ සියලු සත්වයන්ටත් මේ සත් කටයුත්තට මිල මුදලකින් හෝ ශ්‍රම කඳුළකින් හෝ වචනයකින් හෝ චිත්තප්‍රසාද මාත්‍රයකින් හෝ සහ සම්බන්ධ වූ කෙනෙක් සිටීනම් ඒ සියලු දෙනාටත් දිව්‍ය බ්‍රහ්ම මනුස්ස අමනුස්ස ආදී සතර වරිගයක ඥාති හිතමිත්‍රාදී කොට්ඨාස ඇතුළු අප්‍රමාණ ලෝකවාසී සියලු සත්වයන්ටත් දස අකුසලයෙන් මිදී දස කුසල ධර්මයන් වඩන්නත් දස පුණ්‍යක්‍රියා කරන්ටත් දුගති අත්බැව් වලින් මිදිලා සුගති අත්බැව් ලබන්නත් සුගතිගත සත්ත්වයින්ට සුගතියෙන් සුගතියට පත් වෙන්නත් මිසදිටු සත්වයින්ට මිසදිටු අත්බැව් වලින් මිදී සම්දිටු ගුණ පහළ කර ගන්නත් මේ පුණ්‍ය කුසල ආශිර්වාදයෝ සැම සියල්ලන්ටම අනුමෝදන් කරමි !!! අනුමෝදන් කර ගනිත්වා!!!